

4.4.10 กิจกรรมการใช้ภาษาต่างประเทศ

สำหรับกิจกรรมการใช้ภาษาต่างประเทศ ในภาพรวม ผู้เรียนได้ใช้โอกาสในการสนทนากันทั้งไทย เท่านั้น มีเพียงส่วนน้อยมากที่จะมีโอกาสใช้ภาษาต่างประเทศในการทำกิจกรรมเสริม เช่นการเป็นมัคคุเทศก์หรือการทำางานตามร้านอาหาร

ตารางที่ 66 ร้อยละของผู้เรียน จำแนกตามโอกาสการใช้ภาษาต่างประเทศกับระดับการใช้ภาษาต่างประเทศ

โอกาสการใช้ภาษาต่างประเทศ	ระดับการใช้ภาษาต่างประเทศ					รวม
	ไม่ใช้	ใช้น้อยที่สุด	ใช้น้อย	ใช้มาก	ใช้มากที่สุด	
รวมทั้งหมด						
1.สนทนากันทั้งไทย	9.2	8.4	31.6	36.6	14.2	100.0 (393)
2.บอกทาง	36.4	11.7	34.6	14.5	2.8	100.0 (393)
3.เป็นมัคคุเทศก์	62.8	9.7	17.3	6.9	3.3	100.0 (393)
4.เป็นเด็กเสิร์ฟตามร้านอาหาร	99.7	-	0.3	-	-	100.0 (393)
แยกตามระดับชั้นที่กำลังศึกษา						
ระดับมัธยมศึกษา						
1.สนทนากันทั้งไทย	11.1	6.6	32.8	34.0	15.6	100.0 (244)
2.บอกทาง	39.8	9.0	32.8	15.6	2.9	100.0 (244)
3.เป็นมัคคุเทศก์	66.0	9.4	16.0	4.9	3.7	100.0 (244)
4.เป็นเด็กเสิร์ฟตามร้านอาหาร	100.0	-	-	-	-	100.0 (244)
ระดับอาชีวศึกษา						
1.สนทนากันทั้งไทย	7.0	8.5	35.2	42.3	7.0	100.0 (71)
2.บอกทาง	31.0	14.1	38.0	14.1	2.8	100.0 (71)
3.เป็นมัคคุเทศก์	67.6	7.0	16.9	7.0	1.4	100.0 (71)
4.เป็นเด็กเสิร์ฟตามร้านอาหาร	100.0	-	-	-	-	100.0 (71)
ระดับอุดมศึกษา						
1.สนทนากันทั้งไทย	5.1	14.1	24.4	39.7	16.7	100.0 (78)
2.บอกทาง	30.8	17.9	37.2	11.5	2.6	100.0 (78)
3.เป็นมัคคุเทศก์	48.7	12.8	21.8	12.8	3.8	100.0 (78)
4.เป็นเด็กเสิร์ฟตามร้านอาหาร	98.7	-	1.3	-	-	100.0 (78)

บทที่ 5

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ในทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน และผู้เรียน

ในบทนี้จะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยศึกษาจากทัศนะของผู้ที่เกี่ยวข้องสามกลุ่ม คือ ผู้บริหารสถานศึกษาทุกระดับ ผู้สอนภาษาต่างประเทศทุกระดับ และผู้เรียนภาษาต่างประเทศในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

5.1 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา

ในภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ว้อยละ 85.1 เห็นว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอน คือการที่ผู้เรียนขาดการฝึกฝนออกซัมเรียน ร้อยละ 67.7 ระบุปัญหาผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก ร้อยละ 66.0 ระบุปัญหาการขาดแคลงการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียน ร้อยละ 60.8 ระบุปัญหาผู้สอนไม่เพียงพอ และร้อยละ 59.4 ระบุว่างบประมาณไม่เพียงพอ

สำหรับในระดับปัจจุบันศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาร้อยละ 83.3 ระบุว่าปัญหาสำคัญ คือการที่ผู้สอนสอนไม่ตรงกับวิชาที่สำเร็จการศึกษา และร้อยละ 74.6 ระบุปัญหาสำคัญคือการขาดแคลงเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียน สำหรับสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา และอาชีวศึกษาร้อยละ 76.9 และ 73.5 ระบุปัญหาสำคัญ คือผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก สำหรับปัญหาผู้สอนไม่พอนั้น พบว่าเป็นปัญหาของสถานศึกษาทุกระดับ เช่นเดียวกัน โดยมีสถานศึกษาระดับปัจจุบันศึกษาร้อยละ 70.6 ระดับมัธยมร้อยละ 49.0 ระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 58.8 และระดับอุดมศึกษาร้อยละ 62.5 ระบุปัญหาดังกล่าว

ตารางที่ 67 ร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามระดับสถานศึกษาและทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียน/สถาบัน

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	ระดับสถานศึกษา				
	ปัจจุบันศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	อุดมศึกษา	รวม
ผู้สอนไม่เพียงพอ	67.0	56.4	60.0	60.9	60.8
ผู้สอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา	83.5	36.8	11.4	30.4	49.0
จำนวนผู้เรียนต่อห้องมากเกินไป	48.5	46.6	28.6	47.8	45.1
ขาดแคลงการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศ	75.3	70.7	45.7	30.3	66.0
ผู้เรียนขาดการฝึกฝนออกซัมเรียน	83.5	87.2	82.9	82.6	85.1
ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก	53.6	76.7	74.3	65.2	67.7
งบประมาณไม่เพียงพอ	66.0	63.2	31.4	52.2	59.4
ผู้เรียนขาดแรงจูงใจในการเรียน	2.1	3.0	2.9	4.3	2.8

ตารางที่ 67 ร้อยละของผู้บริหาร จำแนกตามระดับสถานศึกษาและทัศนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียน/สถาบัน (ต่อ)

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	ระดับสถานศึกษา				
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	อุดมศึกษา	รวม
ขาดสื่อหนังสือ เอกสาร	4.1	1.5	-	8.7	2.8
ขาดสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น CD VCD	5.2	2.3	-	4.3	3.1
อาคารเรียนไม่พอ ห้องเรียนไม่พอ	1.0	0.8	2.9	-	1.0
กระบวนการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ	-	1.5	-	-	0.7
วิธีการสอนขาดกันข้อสอบส่วนกลาง	-	0.8	-	-	0.3
ผู้สอนขาดทักษะความเชื่อมั่น	4.1	4.5	8.6	4.3	4.9
จำนวน	97	133	35	23	288

5.2 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในทัศนะของผู้สอน

จากตารางที่ 67 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่ผู้สอนเห็นว่าสำคัญในระดับมากถึงมากที่สุด เรียงตามลำดับความตื้นทึ่งมากที่สุด คือ ร้อยละ 69.1 เห็นว่าความพร้อมของผู้เรียนเป็นปัญหามากถึงมากที่สุด ร้อยละ 48.9 เห็นว่าเป็นปัญหาภาระงานโดยรวมของผู้สอน ร้อยละ 42.6 ระบุสื่อ/อุปกรณ์การสอนเป็นปัญหามากถึงมากที่สุด เป็นที่น่าสังเกตว่า ประเด็นที่ผู้สอนจำนวนมากคิดว่าไม่เป็นปัญหาเลย ได้แก่ เวลาสำหรับการเรียนการสอน (จำนวนชั่วโมง/สัปดาห์) การสนับสนุนจากสถาบัน ความรู้ด้านภาษาต่างประเทศของผู้สอน และความเหมาะสมของสภาพห้อง โดยมีผู้ตอบคิดเป็นร้อยละ 48.1 44.8 44.5 และ 44.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 68 ร้อยละของผู้สอน จำแนกตามปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาต่างประเทศและระดับปัญหา

ปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาต่างประเทศ	ระดับปัญหา				
	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1.เวลาสำหรับการเรียนการสอน (จำนวนชั่วโมง/สัปดาห์)	48.1	7.0	18.1	21.1	5.7
2.ภาระงานโดยรวมของผู้สอน	25.5	6.3	19.2	37.1	11.8
3.ความรู้ด้านภาษาต่างประเทศของผู้สอน	44.5	13.9	22.7	15.3	3.6
4.ความรู้ใหม่ๆเกี่ยวกับวิธีการสอน	40.4	15.8	24.2	17.7	1.9
5.การสนับสนุนจากสถาบัน	44.8	9.9	20.0	20.2	5.1
6.สื่อ/อุปกรณ์การสอน	28.5	7.2	21.7	34.6	8.0
7.จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียน	38.6	9.5	17.9	25.5	8.4
8.ความพร้อมของผู้เรียน	6.3	4.2	20.4	49.5	19.6
9.ความเหมาะสมของสภาพห้อง	44.2	11.6	24.9	16.3	3.0

เมื่อวิเคราะห์แต่ละระดับสถานศึกษา พบร่วมในระดับประถมศึกษา ประเด็นที่ผู้สอนจำนวนมากไม่คิดว่า เป็นปัญหาเลย ได้แก่เรื่องการสนับสนุนจากสถาบัน และความเหมาะสมของสภาพห้อง โดยมีผู้ตอบว่าไม่เป็นปัญหาคิดเป็นร้อยละ 54.8 และ 50.5 ตามลำดับ สำหรับประเด็นที่ผู้สอนระดับประถมเห็นว่าเป็นปัญหาระดับมากถึงมากที่สุด ได้แก่ ประเด็นความพึงร่วมของผู้เรียน และภาระงานโดยรวมของผู้สอน โดยมีผู้ตอบร้อยละ 61.6 และ 49.5 ตามลำดับ

สำหรับในระดับมัธยมศึกษา ประเด็นที่ผู้สอนจำนวนมากไม่คิดว่าเป็นปัญหาเลย ได้แก่เรื่องเวลาสำหรับการเรียนการสอน(จำนวนชั่วโมง/สัปดาห์) และความรู้ด้านภาษาต่างประเทศของผู้สอน โดยมีผู้ตอบว่าไม่เป็นปัญหาคิดเป็นร้อยละ 49.6 และ 46.2 ตามลำดับ สำหรับประเด็นที่ผู้สอนระดับประถมเห็นว่าเป็นปัญหาระดับมากถึงมากที่สุด ได้แก่ ประเด็นความพึงร่วมของผู้เรียน และภาระงานโดยรวมของผู้สอน โดยมีผู้ตอบร้อยละ 70.9 และ 56.7 ตามลำดับ

ในระดับอาชีวศึกษา ประเด็นที่ผู้สอนจำนวนมากไม่คิดว่าเป็นปัญหาเลย ได้แก่เรื่องการสนับสนุนจากสถาบัน เวลาสำหรับการเรียนการสอน(จำนวนชั่วโมง/สัปดาห์) โดยมีผู้ตอบว่าไม่เป็นปัญหาคิดเป็นร้อยละ 50.0 และ 46.9 ตามลำดับ สำหรับประเด็นที่ผู้สอนระดับอาชีวศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหาระดับมากถึงมากที่สุด ได้แก่ ประเด็นความพึงร่วมของผู้เรียน และภาระงานโดยรวมของผู้สอน โดยมีผู้ตอบร้อยละ 75.1 และ 35.9 ตามลำดับ

ในระดับอุดมศึกษา ประเด็นที่ผู้สอนจำนวนมากไม่คิดว่าเป็นปัญหาเลย ได้แก่เรื่องความรู้ด้านภาษาต่างประเทศของผู้สอน มีผู้ตอบร้อยละ 55.0 และ เวลาสำหรับการเรียนการสอน (จำนวนชั่วโมง/สัปดาห์) มีผู้ตอบว่าไม่เป็นปัญหาคิดเป็นร้อยละ 52.5 สำหรับประเด็นที่ผู้สอนระดับอุดมศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหาระดับมากถึงมากที่สุด ได้แก่ ประเด็นความพึงร่วมของผู้เรียน และสื่อ/อุปกรณ์การสอน โดยมีผู้ตอบร้อยละ 68.3 และ 38.4 ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์เฉพาะกลุ่มผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก ไม่พับความแตกต่างจากภาพรวมมากนัก กล่าวคือสิ่งที่ผู้สอนภาษาอังกฤษจำนวนมากไม่คิดว่าเป็นปัญหาเลย คือเวลาสำหรับการเรียนการสอน(จำนวนชั่วโมง/สัปดาห์) การสนับสนุนจากสถาบัน และ ความเหมาะสมของสภาพห้อง โดยมีผู้ตอบคิดเป็นร้อยละ 47.8 44.7 และ 43.2 ตามลำดับ ส่วนประเด็นที่ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่คิดว่าเป็นปัญหาในระดับมากถึงมากที่สุด ได้แก่ประเด็นความพึงร่วมของผู้เรียน และภาระงานสอน โดยมีผู้ตอบร้อยละ 71.0 และ 51.5 ตามลำดับ

ตราสารที่ 68 ง. ร้อยละของผู้สอน จำแนกตามเป้ายานพาณิชย์และคุณภาพในภาระสอนภาษาต่างประเทศ ระดับปั้นหินากับประดับสถาบันศึกษา

ปั้นหินาและอุปสรรคในการสอน ภาษาต่างประเทศ	ปรับเปลี่ยนการสอน				คุณภาพศึกษา				คุณภาพศึกษา			
	ไม่ถ่าย ผู้สอน	ถ่าย ผู้สอน	มาก	มากที่สุด	รวม	ไม่ถ่าย ผู้สอน	ถ่าย ผู้สอน	มาก				
1. เกล้าท้าหรือบากเรียนการสอน (จำนวนผู้ไม่ถ่ายเป็นเด็ก)	42.9	3.8	16.2	25.7	11.4	100.0 (105)	49.6	7.3	18.3	21.5	3.3	100.0 (246)
2. ภาระงานนิติ行政ของผู้สอน	20.0	10.5	20.0	35.2	14.3	100.0 (105)	22.4	4.9	15.9	44.9	11.8	100.0 (245)
3. ความรู้ด้านภาษาต่างประเทศของผู้สอน	29.5	14.3	19.0	28.6	8.6	100.0 (105)	46.2	13.0	23.1	15.4	2.4	100.0 (247)
4. ความรู้ใหม่ๆเกี่ยวกับวิธีการสอน	36.2	14.3	22.9	22.9	3.8	100.0 (105)	42.3	14.2	22.4	19.9	1.2	100.0 (246)
5. ภาระสอนปัจจุบันจากสถาบัน	54.8	7.7	19.2	10.6	7.7	100.0 (104)	42.1	11.3	20.6	21.9	4.0	100.0 (247)
6. สื่อ/器具การสอน	27.9	3.8	25.0	37.5	5.8	100.0 (104)	26.8	8.9	18.7	37.0	8.5	100.0 (246)
7. จำนวนนักเรียนในชั้นเรียน	41.0	8.6	18.1	23.8	8.6	100.0 (105)	37.1	9.4	15.9	29.0	8.6	100.0 (245)
8. ความพร้อมของนักเรียน	12.5	8.7	17.3	51.0	10.6	100.0 (104)	2.8	2.8	23.5	48.6	22.3	100.0 (247)
9. ความเหมาะสมของห้อง	50.5	7.8	19.4	19.4	2.9	100.0 (103)	41.9	12.6	26.4	16.7	2.4	100.0 (246)

ตราสารที่ 68 ง. ร้อยละของผู้สอน จำแนกตามเป้ายานพาณิชย์และคุณภาพในภาระสอนภาษาต่างประเทศ ระดับปั้นหินากับประดับสถาบันศึกษา (ต่อ)

ปั้นหินาและอุปสรรคในการสอน ภาษาต่างประเทศ	อาชีวศึกษา				อุดมศึกษา				คุณภาพศึกษา			
	ไม่ถ่าย ผู้สอน	ถ่าย ผู้สอน	มาก	มากที่สุด	รวม	ไม่ถ่าย ผู้สอน	ถ่าย ผู้สอน	มาก				
1. เกล้าท้าหรือบากเรียนการสอน(จำนวน ผู้ไม่ถ่ายเป็นเด็ก)	46.9	7.3	18.8	18.8	6.3	100.0 (64)	52.5	8.5	20.3	13.6	5.1	100.0 (59)
2. ภาระงานนิติ行政ของผู้สอน	31.3	7.8	25.0	23.4	12.5	100.0 (64)	41.7	3.3	25.0	23.3	6.7	100.0 (60)
3. ความรู้ด้านภาษาต่างประเทศของผู้สอน	53.1	12.5	26.6	4.7	3.1	100.0 (64)	55.0	18.3	23.3	3.3	-	100.0 (60)
4. ความรู้ใหม่ๆเกี่ยวกับวิธีการสอน	42.2	21.9	28.1	7.8	-	100.0 (64)	38.3	18.3	30.3	10.0	3.3	100.0 (60)

ชื่อหน่วยและอปสครคในการสอน ภาษาต่างประเทศ	ภาษาต่างประเทศ					ภาษาไทย						
	ไม่ถูก ที่สุด	บุคคล	น้อย	มาก	มากที่สุด	รวม	ไม่ถูก ที่สุด	บุคคล	น้อย	มาก	มากที่สุด	รวม
5. การสอนแบบสนุกจากการสอน	50.0	9.4	12.5	23.4	4.7	100.0 (64)	33.3	8.3	26.7	26.7	5.0	100.0 (60)
6. สื่อ/อุปกรณ์การสอน	37.5	4.7	23.4	28.1	6.3	100.0 (64)	26.7	8.3	26.7	26.7	11.7	100.0 (60)
7. จิตวิญญาณเชิงบวก เช่นเรียน	40.6	15.6	21.9	17.2	4.7	100.0 (64)	38.3	5.0	21.7	23.3	11.7	100.0 (60)
8. ความพร้อมของนักเรียน	6.3	3.1	15.6	56.3	18.8	100.0 (64)	10.0	3.3	18.3	43.3	25.0	100.0 (60)
9. ความเห็นชอบส่วนภาพห้อง	46.9	14.1	29.7	6.3	3.1	100.0 (64)	40.0	11.7	23.3	20.0	5.0	100.0 (60)

การวิเคราะห์รายละเอียดของปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับสถานศึกษา พบว่าในภาพรวม ในด้านภาระงาน ปัญหาที่ผู้สอนส่วนใหญ่ประสบ คือการที่อาจารย์มีวิชาสอนมาก รองลงมาคือการได้รับมอบหมายงานอื่นนอกจากงานสอน ในระดับมัธยมศึกษา พบว่าผู้สอนถึงร้อยละ 73.7 ตอบว่ามีปัญหาภาระงานอื่นนอกเหนือจากงานสอนมาก สำหรับในระดับการศึกษาอื่นๆ มีสภาพปัญหาไม่แตกต่างกัน

ในด้านหลักสูตร ในภาพรวมทุกระดับ ผู้สอนส่วนใหญ่ร้อยละ 78.2 เห็นว่าเป็นปัญหาในด้านเนื้อหาของหลักสูตร ดังในตารางที่ 69 และเมื่อพิจารณาแยกระดับสถานศึกษา พบว่าผู้สอนระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 83.5 เห็นว่าเป็นปัญหาด้านเนื้อหาของหลักสูตร แต่ในระดับอาชีวศึกษาและระดับປະถัມศึกษา มีผู้สอนเพียงร้อยละ 66.7 และ 68.6 เท่านั้นที่เห็นว่าเป็นปัญหาในด้านเนื้อหาของหลักสูตร แสดงให้เห็นว่า ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษา ต้องวิเคราะห์ความเหมาะสมของเนื้อหาหลักสูตร และหาแนวทางปรับปรุงต่อไป

ในด้านผู้เรียน ผู้สอนรวมทุกระดับร้อยละ 70.8 คิดว่าผู้เรียนมีพื้นฐานอ่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้สอนในระดับอาชีวศึกษาร้อยละ 81.6 เห็นว่าผู้เรียนมีปัญหาด้านพื้นฐานภาษาต่างประเทศที่เรียน นอกจากรู้ ผู้สอนทุกระดับส่วนใหญ่ร้อยละ 91.1 เห็นว่าจำนวนผู้เรียนต่อชั้นเรียนมีจำนวนมากเกินไป หรือ ชั้นเรียนมีขนาดใหญ่เกินไป เมื่อวิเคราะห์แยกระดับการศึกษา จะเห็นว่าผู้สอนทุกระดับมีความเห็นสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน ว่า จำนวนผู้เรียนต่อห้องมากไป โดยผู้สอนระดับมัธยมศึกษามีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 95.8

ในด้านแหล่งการเรียนในชั้นเรียน ผู้สอนรวมทุกระดับร้อยละ 66.7 เห็นว่าคุณภาพในห้องเรียนไม่เหมาะสม ร้อยละ 36.8 คิดว่าห้องเรียนแออัด และร้อยละ 44.1 คิดว่าห้องเรียนเสียงดัง เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้สอนส่วนใหญ่ในระดับอุดมศึกษาถึงร้อยละ 83.3 เห็นพ้องกันว่าห้องเรียนเสียงดังมาก เป็นปัญหาในการเรียนการสอน สำหรับระดับอาชีวศึกษาผู้สอนเพียงร้อยละ 25.0 เท่านั้นที่คิดว่ามีปัญหาห้องแออัดและเสียงดัง

ในเรื่องระยะเวลาการฝึกหัดทักษะ ในภาพรวมทุกระดับ ผู้สอนร้อยละ 89.2 คิดว่าปัญหาการเรียนการสอน คือเมื่อเวลาในการฝึกหัดน้อยไป และร้อยละ 84.8 เห็นว่าเวลาเรียนไม่เหมาะสม กล่าวคือตารางสอนอยู่ในเวลาเช้าเกินไป หรือ ค่ำเกินไป เมื่อแยกระดับสถานศึกษา จะเห็นว่าผู้สอนระดับປະถัມศึกษาถึงร้อยละ 97.8 คิดว่ามีระยะเวลาในการฝึกหัดน้อยไป และร้อยละ 90.9 เห็นว่าช่วงเวลาเรียนไม่เหมาะสม

ในด้านสื่อการสอน ผู้สอนทุกระดับร้อยละ 91.1 เห็นว่าปัญหา คือการขาดสื่อการเรียนการสอน แยกเป็นผู้สอนระดับປະถัມศึกษาร้อยละ 93.0 ระดับมัธยมศึกษาร้อยละ 91.7 ระดับอาชีวศึกษา ร้อยละ 84.0 และระดับอุดมศึกษา ร้อยละ 90.9 ผู้สอนเพียงส่วนน้อยร้อยละ 2.2 เท่านั้นที่คิดว่าการขาดทักษะการใช้สื่อการสอน เป็นปัญหาในการเรียนการสอน

ตารางที่ 69 ร้อยละของผู้สอน จำแนกตามประเด็นปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียน/
สถาบันกับระดับสถานศึกษา

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	ระดับสถานศึกษา				
	ประดิษฐ์ ศึกษา	มัธยม ศึกษา	อาชีว ศึกษา	อุดม ศึกษา	รวม
<u>1.ภาระงาน</u>					
-อาจารย์มีวิชาสอนมาก	50.0	43.3	42.9	52.9	45.6
-มีการประชุมมากสอนไม่เต็มที่	21.7	6.7	3.6	11.8	10.5
-งานอื่นนอกจากงานสอน	66.1	73.7	67.9	52.9	69.6
จำนวนผู้ตอบ	59	133	28	17	237
<u>2.หลักสูตร</u>					
-โครงสร้าง	8.6	3.1	13.3	11.1	5.8
-เนื้อหาหลักสูตร	68.6	83.5	66.7	77.8	78.2
จำนวนผู้ตอบ	35	97	15	9	156
<u>3.ผู้เรียน</u>					
-พื้นฐานผู้เรียน	68.4	69.0	81.6	70.7	70.8
-ปัญหาส่วนตัวของผู้เรียน	42.1	38.1	32.7	39.0	38.3
จำนวนผู้ตอบ	76	197	49	41	363
<u>4.จำนวนผู้เรียน</u>					
-จำนวนผู้เรียนต่อห้องมากเกินไป	92.1	95.8	84.2	77.8	91.1
จำนวนผู้ตอบ	38	95	19	27	179
<u>5.แหล่งการเรียนในชั้นเรียน</u>					
-อุปกรณ์	76.0	64.7	54.5	70.0	66.7
-สภาพห้องเรียน	-	2.9	-	33.3	4.4
-จำนวนห้องเรียน	28.0	23.5	27.3	-	23.0
จำนวนผู้ตอบ	25	68	11	9	113
<u>6.บรรยากาศในชั้นเรียน</u>					
-ห้องแออัด	50.0	36.4	25.0	16.7	36.8
-ห้องเสียงดัง	42.9	40.9	25.0	83.3	44.1
จำนวนผู้ตอบ	14	44	4	6	68
<u>7.ระยะเวลาการฝึกหัด (จำนวนชั่วโมง)</u>					
-ระยะเวลาฝึกหัดมากไป	-	1.5	10.5	21.1	4.7
-ระยะเวลาในการฝึกหัดน้อยไป	97.8	90.8	78.9	73.7	89.2
จำนวนผู้ตอบ	45	65	19	19	148
<u>8.ช่วงเวลาในการเรียน(เข้า-บ่าย)</u>					
-ช่วงเวลาเข้า-ค่ำเกินไป	90.9	87.7	83.3	64.3	84.8
-เวลาท้ายค่ำเด็กจะส่งเสียงดัง	-	1.5	12.5	7.1	4.0
จำนวนผู้ตอบ	22	65	24	14	125
<u>9.สื่อประกอบการสอน</u>					
-ขาดสื่อการเรียนการสอน	93.0	91.7	84.0	90.9	91.1
-ขาดทักษะการใช้สื่อ	5.3	1.8	-	-	2.2
จำนวนผู้ตอบ	57	111	25	33	226

หมายเหตุ เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

5.3 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในทัศนะของผู้เรียน

ในภาพรวมผู้เรียนภาษาต่างประเทศเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนภาษาต่างประเทศเรียงตามลำดับความคิดเห็นของคนส่วนใหญ่ คือปัญหาเกี่ยวกับสื่อการสอน ร้อยละ 36.6 ปัญหาจากผู้เรียน ร้อยละ 22.4 และปัญหาจากเวลาเรียน ร้อยละ 16.6 อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 42.0 คิดว่า ปัญหาจากสื่อเป็นเรื่องสำคัญ รองลงมา r้อยละ 21.8 คิดว่าเป็นปัญหาจากวิธีการสอนของผู้สอน และร้อยละ 18.2 คิดว่าเป็นปัญหาจากเวลาเรียน เห็นได้ชัดเจนในทุกระดับการศึกษาว่า ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาสื่อ เป็นปัญหาสำคัญ รายละเอียดังในตารางที่ 70

ตารางที่ 70 ปัญหาที่สำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ ในทัศนะของผู้เรียน

ปัญหาที่สำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ	มัธยมศึกษา	อาชีวศึกษา	อุดมศึกษา	รวม
ปัญหาจากผู้เรียน	22.7	16.4	28.0	22.4
ปัญหาจากผู้สอน	9.7	9.1	14.0	10.3
ปัญหาจากวิธีการสอน	11.9	21.8	12.0	13.8
ปัญหาจากสื่อ	35.7	34.5	42.0	36.6
ปัญหาจากเวลาเรียน	19.5	18.2	4.0	16.6
ปัญหาจากหลักสูตร	.5	-	-	.3
รวม	100.0(185)	100.0(55)	100.0(50)	100.0(290)

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของประเดิ้นปัญหา พบร่วมกันร้อยละ 99.0 ไม่คิดว่าตนเองเป็นปัญหาในการเรียน แม้ปัญหานี้ผู้เรียนก็คิดว่าเป็นปัญหาเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนประเดิ้นที่คิดว่าเป็นปัญหาในระดับมากถึงมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาแหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียน ปัญหาช่วงเวลาในการฝึกทักษะ และ ปัญหานบรรยากาศในชั้นเรียน โดยมีผู้เรียนระบุปัญหาเหล่านี้ ร้อยละ 24.0 22.9 และ 22.9 ตามลำดับ

ในระดับมัธยมศึกษา ผู้เรียนมีความเห็นไม่แตกต่างจากภาพรวม กล่าวคือประเดิ้นที่ผู้เรียนคิดว่าเป็นปัญหาในระดับมากถึงมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาแหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียน ปัญหาช่วงเวลาในการฝึกทักษะ และ ปัญหานบรรยากาศในชั้นเรียน โดยมีผู้เรียนระบุปัญหาเหล่านี้ ร้อยละ 20.0 18.7 และ 17.1 ตามลำดับ

ในระดับอาชีวศึกษา ประเดิ้นที่ผู้เรียนคิดว่าเป็นปัญหาในระดับมากถึงมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาช่วงเวลาในการฝึกทักษะ และ ปัญหาสื่อการสอน ปัญหาต่ำร้าวประกอบการสอน และปัญหาแหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียน โดยมีผู้เรียนระบุปัญหาเหล่านี้ ร้อยละ 29.5 22.5 18.8 และ 18.3 ตามลำดับ

ในระดับอุดมศึกษา ประเดิ้นที่ผู้เรียนคิดว่าเป็นปัญหาในระดับมากถึงมากที่สุด ได้แก่ ปัญหาสื่อการสอน ปัญหาต่ำร้าวประกอบการสอน ปัญหาช่วงเวลาในการฝึกทักษะ และปัญหาการจัดสภาพเรียน โดยมีผู้เรียนระบุปัญหาเหล่านี้ ร้อยละ 34.6 30.7 29.9 และ 28.2 ตามลำดับ รายละเอียดังในตารางที่ 71

ตารางที่ 71 ร้อยละของผู้เรียน จำแนกตามปัญหาการเรียนภาษาต่างประเทศกับระดับของปัญหาและระดับชั้นที่กำลังศึกษา

ปัญหาการเรียนภาษาต่างประเทศ	ระดับของปัญหา					
	ไม่เป็น ที่สุด	น้อย	น้อย	มาก	มากที่สุด	รวม
รวมทั้งหมด						
1.วิธีการสอนของผู้สอน	34.0	17.3	32.7	14.5	1.5	100.0 (394)
2.การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	37.8	14.7	34.3	11.4	1.8	100.0 (394)
3.บุคลิกภาพของผู้สอน	59.6	15.0	18.8	5.8	0.8	100.0 (394)
4.พฤติกรรมการสอนของผู้สอน	53.6	17.0	17.8	9.9	1.8	100.0 (394)
5.บรรยายภาษาในชั้นเรียน	40.4	16.2	24.6	16.0	2.8	100.0 (394)
6.ช่วงเวลาในการฝึกทักษะ	34.4	15.5	27.2	19.8	3.1	100.0 (393)
7.การจัด课堂เรียน	50.0	13.7	20.3	12.7	3.3	100.0 (394)
8.สื่อการสอน	40.1	14.5	24.5	16.6	4.3	100.0 (392)
9.หนังสือ/ ตำราบประกอบการสอน	39.9	19.1	21.9	16.5	2.5	100.0 (393)
10.แหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียน	35.7	14.0	26.3	17.9	6.1	100.0 (392)
11.ปัญหาจากตนเอง	99.0	-	0.3	0.3	0.5	100.0 (394)

ตารางที่ 71 ร้อยละของผู้เรียน จำแนกตามปัญหาการเรียนภาษาต่างประเทศกับระดับของปัญหาและระดับชั้นที่กำลังศึกษา (ต่อ)

ปัญหาการเรียนภาษาต่างประเทศ	ระดับของปัญหา					
	ไม่เป็น ที่สุด	น้อย	น้อย	มาก	มากที่สุด	รวม
ระดับมัธยมศึกษา						
1.วิธีการสอนของผู้สอน	39.6	17.6	30.6	11.4	0.8	100.0 (245)
2.การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	42.4	14.7	32.7	9.8	0.4	100.0 (245)
3.บุคลิกภาพของผู้สอน	65.7	14.7	15.5	3.7	0.4	100.0 (245)
4.พฤติกรรมการสอนของผู้สอน	58.0	18.0	15.5	7.8	0.8	100.0 (245)
5.บรรยายภาษาในชั้นเรียน	43.3	16.7	22.9	15.1	2.0	100.0 (245)
6.ช่วงเวลาในการฝึกทักษะ	38.0	14.7	28.6	16.3	2.4	100.0 (245)
7.การจัด课堂เรียน	53.9	11.8	21.2	10.6	2.4	100.0 (245)
8.สื่อการสอน	45.7	16.0	22.2	11.5	4.5	100.0 (243)
9.หนังสือ/ ตำราบประกอบการสอน	45.5	20.1	18.9	13.5	2.0	100.0 (244)
10.แหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียน	40.0	13.5	26.5	15.1	4.9	100.0 (245)
11.ปัญหาจากตนเอง	99.6	-	-	0.4	-	100.0 (245)

ตารางที่ 71 ร้อยละของผู้เรียน จำแนกตามปัญหาการเรียนภาษาต่างประเทศกับระดับของปัญหาและระดับชั้นที่กำลังศึกษา (ต่อ)

ปัญหาการเรียนภาษาต่างประเทศ	ระดับของปัญหา					
	ไม่เป็น ที่สุด	น้อย ที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด	รวม
ระดับอาชีวศึกษา						
1.วิธีการสอนของผู้สอน	29.6	16.9	38.0	15.5	-	100.0 (71)
2.การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	39.4	19.7	28.2	9.9	2.8	100.0 (71)
3.บุคลิกภาพของผู้สอน	60.6	15.5	12.7	11.3	-	100.0 (71)
4.พฤติกรรมการสอนของผู้สอน	53.5	18.3	12.7	14.1	1.4	100.0 (71)
5.บรรยายภาษาในชั้นเรียน	43.7	15.5	25.4	11.3	4.2	100.0 (71)
6.ช่วงเวลาในการฝึกทักษะ	33.8	14.1	22.5	22.5	7.0	100.0 (71)
7.การจัด课堂เรียน	52.1	18.3	16.9	9.9	2.8	100.0 (71)
8.สื่อการสอน	38.0	14.1	25.4	19.7	2.8	100.0 (71)
9.หนังสือ/ ตำราประกอบการสอน	42.3	16.9	22.5	15.5	2.8	100.0 (71)
10.แหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียน	40.6	14.5	26.1	15.9	2.9	100.0 (69)
11.ปัญหาจากตนเอง	97.2	-	1.4	-	1.4	100.0 (71)
ระดับอุดมศึกษา						
1.วิธีการสอนของผู้สอน	20.5	16.7	34.6	23.1	5.1	100.0 (78)
2.การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	21.8	10.3	44.9	17.9	5.1	100.0 (78)
3.บุคลิกภาพของผู้สอน	39.7	15.4	34.6	7.7	2.6	100.0 (78)
4.พฤติกรรมการสอนของผู้สอน	39.7	12.8	29.5	12.8	5.1	100.0 (78)
5.บรรยายภาษาในชั้นเรียน	28.2	15.4	29.5	23.1	3.8	100.0 (78)
6.ช่วงเวลาในการฝึกทักษะ	23.4	19.5	27.3	28.6	1.3	100.0 (77)
7.การจัด课堂เรียน	35.9	15.4	20.5	21.8	6.4	100.0 (78)
8.สื่อการสอน	24.4	10.3	30.8	29.5	5.1	100.0 (78)
9.หนังสือ/ ตำราประกอบการสอน	20.5	17.9	30.8	26.9	3.8	100.0 (78)
10.แหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียน	17.9	15.4	25.6	28.2	12.8	100.0 (78)
11.ปัญหาจากตนเอง	98.7	-	-	-	1.3	100.0 (78)

สรุป

ผลการวิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน และผู้เรียน มีประเด็นที่น่าสนใจคือ ทั้งสามกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ผู้เรียนมีความไม่พร้อม พื้นฐานการเรียนอ่อน เป็นปัญหาในการเรียนการสอน อย่างไรก็ตาม ในกลุ่มผู้เรียนไม่เห็นว่าปัญหาการเรียนการสอนเกิดจากตนเอง ส่วนใหญ่คิดว่าเป็นปัญหาจากสื่อการสอน และแหล่งเรียนรู้นอกชั้นเรียน ปัญหานี้พบมากที่สุดจากผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา จึงน่าจะเป็นประเด็นที่นำไปสู่ข้อเสนอแนะในระดับนโยบายที่จะต้องให้ความสำคัญกับการผลิตสื่อการสอน หรือพัฒนาทักษะของผู้สอนในการจัดทำสื่อ และต้องพัฒนาแหล่งเรียนรู้และเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้แก่ผู้เรียนทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา

บทที่ 6

ความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ

การศึกษาในส่วนความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของแหล่งงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งศึกษาจากแหล่งงาน ผ่านทัศนะของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร และศึกษาจากกลุ่มอาชีพ ผลการศึกษานำเสนอเป็น 2 ส่วนได้แก่

- ความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของแหล่งงาน
- ความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของกลุ่มอาชีพ

ดังรายละเอียดด่อไปนี้

6.1 ความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของแหล่งงาน

ผลการวิจัยนำเสนอในบทนี้เป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย 1) การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานประกอบการ/องค์กร 2) ความพึงพอใจในความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน 3) สภาพปัจุบันและภาพพัฒนาศักยภาพทางภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงาน และ 4) ความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ

6.1.1 การใช้ภาษาต่างประเทศในองค์กร/หน่วยงาน

6.1.1.1 ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในองค์กร/หน่วยงาน

ผลการศึกษาพบว่าสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่มีการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานคิดเป็นร้อยละ 93.2 โดยภาษาต่างประเทศที่ใช้มากที่สุด คือ ภาษาอังกฤษโดยใช้มากถึงร้อยละ 96.4 รองลงมา ได้แก่ ภาษาญี่ปุ่น และภาษาจีน ตามลำดับ ดังตารางที่ 72

ตารางที่ 72 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามการใช้ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงาน

การใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ร้อยละ		
	ใช้	ไม่ใช้	รวม
การใช้ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงาน	93.2	6.8	100.0 (118)
ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงาน			
ภาษาอังกฤษ	96.4	3.6	100.0 (110)
ภาษาฝรั่งเศส	2.7	97.3	100.0 (110)
ภาษาจีน	17.3	82.7	100.0 (110)
ภาษาญี่ปุ่น	18.2	81.8	100.0 (110)
ภาษาเกาหลี	1.8	98.2	100.0 (110)
ภาษาอิตาเลียน	-	100.0	100.0 (110)
ภาษาเยอรมัน	2.7	97.3	100.0 (110)
ภาษาเวียดนาม	4.5	95.5	100.0 (110)

ตารางที่ 72 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามการใช้ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงาน
(ต่อ)

การใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ร้อยละ		
	ใช้	ไม่ได้ใช้	รวม
ภาษาพม่า	-	100.0	100.0 (110)
ภาษาลาว(เวียงจันทน์)	10.9	89.1	100.0 (110)
ภาษาเขมร	7.3	92.7	100.0 (110)
ภาษาส่วย	0.9	99.1	100.0 (110)

หมายเหตุ ตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

สำหรับการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานแต่ละประเภทนั้น ผลการศึกษาพบว่า องค์กรเอกชนและสถานประกอบการโรงเรียมทั้งหมดใช้ภาษาต่างประเทศในองค์กรรัฐ สถานประกอบการบริการ และสถานประกอบการอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่มีการใช้ภาษาต่างประเทศร้อยละ 96.7 94.1 และ 88.4 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าสถานประกอบการอุตสาหกรรมไม่ได้ใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน เพียงร้อยละ 11.6

องค์กรรัฐ องค์กรเอกชน สถานประกอบการบริการและสถานประกอบการโรงเรียมทั้งหมดใช้ภาษาอังกฤษ โดยที่องค์กรเอกชน สถานประกอบการโรงเรียม สถานประกอบการอุตสาหกรรมและสถานประกอบการบริการ ใช้ภาษาอังกฤษรองลงมา ร้อยละ 60.0 50.0 21.1 และ 15.6 ตามลำดับ สถานประกอบการอุตสาหกรรมมีการใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 21.1 เท่ากัน เป็นที่น่าสังเกตว่า เฉพาะสถานประกอบการโรงเรียมเท่านั้นที่ใช้ภาษาอังกฤษ ดังตารางที่ 73

ตารางที่ 73 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

การใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงเรียม
<u>การใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน</u>					
ใช้	96.7	100.0	88.4	94.1	100.0
ไม่ได้ใช้	3.3	-	11.6	5.9	-
รวม	100.0 (30)	100.0(5)	100.0 (43)	100.0 (34)	100.0(6)
<u>ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงาน</u>					
<u>ภาษาอังกฤษ</u>					
ใช้	100.0	100.0	89.5	100.0	100.0
ไม่ใช้	-	-	10.5	-	-
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0(32)	100.0 (6)

ตารางที่ 73 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานกับ
ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ (ต่อ)

การใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงแรม
ภาษาจีน					
ใช้	10.3	40.0	21.1	12.5	33.3
ไม่ใช้	89.7	60.0	78.9	87.5	66.7
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0(32)	100.0 (6)
ภาษาญี่ปุ่น					
ใช้	3.4	60.0	21.1	15.6	50.0
ไม่ใช้	96.6	40.0	78.9	84.4	50.0
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0(32)	100.0 (6)
ภาษาเยอรมัน					
ใช้	-	-	2.6	3.1	16.7
ไม่ใช้	100.0	100.0	97.4	96.9	83.3
รวม	100.0 (29)	100.0(5)	100.0 (38)	100.0(32)	100.0 (6)
ภาษาไทย/เดียงกัน/ห้องถีน (ลาว-เวียงจันทน์, เขมร ส่วย,เวียดนาม)					
ใช้	27.6	20.0	21.1	9.4	16.7
ไม่ใช้	72.4	80.0	78.9	90.6	83.3
รวม	100.0(29)	100.0(5)	100.0(38)	100.0(32)	100.0(6)
ภาษาอื่นๆ (ฝรั่งเศส, อิตาเลียน, อาหรับ, อิรัก, เยอรมัน)					
ใช้	-	20.0	2.6	-	50.0
ไม่ใช้	100.0	80.0	97.4	100.0	50.0
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0(32)	100.0(6)

6.1.1.2 สำหรับประเภทและระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน/องค์กรแต่ละประเภท

ผลการศึกษา พบร่วมกับ บุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่มีการใช้ความสามารถและทักษะภาษาอังกฤษในหน่วยงานในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมาคือใช้ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 40.0 ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ความสามารถและทักษะการใช้ภาษาฝรั่งเศสเลย คิดเป็นร้อยละ 97.3 มีส่วนน้อยที่ใช้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 2.7 ส่วนภาษาจีนนั้น พบร่วมกับ บุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 84.0 ไม่ได้ใช้ความสามารถและทักษะการใช้ภาษาจีน มีส่วนน้อยเพียงร้อยละ 9.1 ที่ใช้ในระดับน้อย ขณะเดียวกันบุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ความสามารถและทักษะการใช้ภาษาญี่ปุ่นในหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 85.5 และมีเพียงร้อยละ 6.4 ที่ใช้ในระดับมาก ด้านภาษา

ເກົ່າລື້ ປາກ້າເຍ່ອມນັ້ນ ແລະ ປາກ້າເຮື່ອດນາມ ພບວ່າ ບຸກລາກຮົາໃນສະຖານປະກອບກາງ/ອົງຄົກຮ້ອຍລະກວ່າ 95.0 ໄມໄດ້
ໃຊ້ຄວາມສາມາດຕະລະທັກະຊະການໃຊ້ດັ່ງກ່າວ

ด้านภาษาลาว (ເງິນຈັນທົນ) ປາສາເໝົາ ແລະ ປາສາສ່ວນ ພບວ່າ ບຸກລາກຮົນສັນປະກອບກາງ/ອົງຄົກສ່ວນໃໝ່ຢູ່ກ່າວໜ້ອຍລະ 89.0 92.0 ແລະ 99.0 ຕາມລຳດັບ ໄນໄດ້ໃຫ້ຄວາມສາມາດຮັດແລະທັກະຊະການໃໝ່ພາສາດັ່ງກ່າວ ດັ່ງຕາງໆທີ່ 74

ตารางที่ 74 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงานกับระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ

ภาษาต่างประเทศที่ใช้ใน หน่วยงาน	ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ			
	ไม่ได้ใช้	ใช้น้อย	ใช้มาก	รวม
ภาษาอังกฤษ	2.7	40.0	57.3	100.0 (110)
ภาษาฝรั่งเศส	97.3	-	2.7	100.0 (110)
ภาษาจีน	84.5	9.1	6.4	100.0 (110)
ภาษาญี่ปุ่น	85.5	8.2	6.4	100.0 (110)
ภาษาเกาหลี	99.1	0.9	-	100.0 (110)
ภาษาเยอรมัน	98.2	0.9	0.9	100.0 (110)
ภาษาเวียดนาม	95.5	3.6	0.9	100.0 (110)
ภาษาลาว (เวียงจันทน์)	89.9	7.3	2.8	100.0 (110)
ภาษาเขมร	92.7	5.5	1.8	100.0 (110)
ภาษาส่วน	99.1	-	0.9	100.0 (110)

ผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานกับ
ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการโรงเรียนทั้งหมดมีระดับความสามารถและทักษะ¹
การใช้ภาษาอังกฤษในหน่วยงานในระดับมาก องค์กรเอกชน สถานประกอบการอุตสาหกรรมและองค์กรรัฐ
ส่วนใหญ่ใช้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.0 60.5 และ 55.2 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่าเฉพาะสถาน
ประกอบการอุตสาหกรรมเท่านั้นที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 7.9 และยังพบว่า องค์กร
รัฐ องค์กรเอกชน สถานประกอบการอุตสาหกรรมและสถานประกอบการบริการทั้งหมด ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ²
ในหน่วยงาน เนื่องจากไม่ได้ใช้ในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 50.0

อนึ่งองค์กรวัสดุและสถานประกอบการบริการส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 96.6 และ 87.6 ตามลำดับไม่ได้ใช้ภาษาจีนในหน่วยงาน องค์กรเอกชนและสถานประกอบการโรงเรียนมีการใช้ภาษาจีนในหน่วยงานระดับมากเพียงร้อยละ 40.0 และ 16.7 ตามลำดับ ขณะที่สถานประกอบการอุตสาหกรรมใช้ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.8

นอกจากรายงาน พบว่า องค์กรรัฐทั้งหมดไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในหน่วยงาน สถานประกอบการ โรงเรียนและองค์กรเอกชนใช้ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.0 และ 20.0 ตามลำดับ สถานประกอบการอุตสาหกรรมใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 13.2 และพบว่า องค์กรรัฐ สถานประกอบการอุตสาหกรรม

สถานประกอบการบริการและสถานประกอบการโรงแรมทั้งหมด ไม่ได้ใช้ภาษาเกาหลีและภาษาเยอรมันในหน่วยงาน เฉพาะองค์กรเอกชนที่ใช้ภาษาเกาหลีในระดับน้อย เพียงร้อยละ 20.0 ขณะที่สถานประกอบการบริการใช้ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 3.1 และสถานประกอบการอุตสาหกรรมใช้ภาษาเยอรมันในระดับมากเพียงร้อยละ 2.6

อนึ่งพบว่า องค์กรเอกชน และสถานประกอบการโรงแรมทั้งหมดไม่ได้ใช้ภาษาเวียดนามภาษาลาว (เวียงจันทน์) ในหน่วยงาน ดังตารางที่ 75

ตารางที่ 75 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	โรงแรม
ภาษาอังกฤษ					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	-	-	7.9	-	-
ใช้น้อย (1-8 คะแนน)	44.8	20.0	31.6	56.3	-
ใช้มาก (9-16 คะแนน)	55.2	80.0	60.5	43.8	100.0
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)
ภาษาฝรั่งเศส					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	100.0	100.0	100.0	100.0	50.0
ใช้มาก (5-7 คะแนน)	-	-	-	-	50.0
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)
ภาษาจีน					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	96.6	60.0	78.9	87.6	66.6
ใช้น้อย (1-8 คะแนน)	3.4	-	15.8	6.3	16.7
ใช้มาก (9-16 คะแนน)	-	40.0	5.3	6.3	16.7
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)
ภาษาญี่ปุ่น					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	100.0	80.0	78.9	87.4	50.0
ใช้น้อย (1-8 คะแนน)	-	20.0	7.9	6.3	50.0
ใช้มาก (9-16 คะแนน)	-	-	13.2	6.3	-
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)
ภาษาเกาหลี					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	100.0	80.0	100.0	100.0	100.0
ใช้น้อย (1 คะแนน)	-	20.0	-	-	-
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)
ภาษาเยอรมัน					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	100.0	100.0	97.4	96.9	100.0
ใช้น้อย (1-4 คะแนน)	-	-	-	3.1	-
ใช้มาก (5-8 คะแนน)	-	-	2.6	-	-
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)

ตารางที่ 75 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ (ต่อ)

ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงแรม
ภาษาเวียดนาม					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	93.1	100.0	97.4	93.8	100.0
ใช้น้อย (1-8 คะแนน)	6.9	-	-	6.3	-
ใช้มาก (9-16 คะแนน)	-	-	2.6	-	-
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)
ภาษาลาว (เวียงจันทน์)					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	82.1	100.0	89.4	96.9	83.3
ใช้น้อย (1-8 คะแนน)	14.3	-	5.3	3.1	16.7
ใช้มาก (9-16 คะแนน)	3.6	-	5.3	-	-
รวม	100.0 (28)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)
ภาษาเขมร					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	93.2	80.0	89.5	100.0	83.3
ใช้น้อย (1-8 คะแนน)	3.4	20.0	7.9	-	16.7
ใช้มาก (9-16 คะแนน)	3.4	-	2.6	-	-
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)
ภาษาส่วน					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	100.0	100.0	97.4	100.0	100.0
ใช้น้อย (1-3 คะแนน)	-	-	2.6	-	-
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)

เมื่อพิจารณาระดับการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศแต่ละทักษะกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการพบว่า บุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ใช้ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 77.1 75.2 77.1 และ 78.9 ตามลำดับ ดังตารางที่ 76

ตารางที่ 76 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ

ทักษะภาษาต่างประเทศที่ใช้ในหน่วยงาน	ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ			
	ไม่ได้ใช้	ใช้น้อย	ใช้มาก	รวม
ทักษะการพูด	-	77.1	22.9	100.0 (109)
ทักษะการฟัง	-	75.2	24.8	100.0 (109)
ทักษะการอ่าน	10.1	77.1	12.8	100.0 (109)
ทักษะการเขียน	11.0	78.9	10.1	100.0 (109)

เมื่อพิจารณาในแต่ละองค์กรพบว่า บุคลากรในองค์กรรัฐ สถานประกอบการบริการ องค์กรเอกชน และสถานประกอบการอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ใช้ทักษะการพูดภาษาต่างประเทศในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 89.3 84.4 80.0 และ 71.1 ตามลำดับ เนพะสถานประกอบการโรงเรรเมเท่านั้นที่ใช้ทักษะการพูดภาษาต่างประเทศในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 83.3

ด้านความสามารถและทักษะการฟังภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน พบว่า บุคลากรใน องค์กรรัฐ สถานประกอบการบริการ สถานประกอบการอุตสาหกรรม และองค์กรเอกชน ส่วนใหญ่ร้อยละ 60.0 - 92.9 ใช้ทักษะการฟังภาษาต่างประเทศระดับน้อย เนพะสถานประกอบการโรงเรรเมเท่านั้นที่ใช้ทักษะการฟังภาษาต่างประเทศในระดับมาก ถึงร้อยละ 83.3

และยังพบว่าบุคลากรในองค์กรรัฐ สถานประกอบการบริการ สถานประกอบการอุตสาหกรรม สถานประกอบการโรงเรรเมและองค์กรเอกชน ส่วนใหญ่ร้อยละ 60.0-90.0 ใช้ทักษะการอ่านภาษาต่างประเทศระดับน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่าบุคลากรในองค์กรเอกชน สถานประกอบการโรงเรรเมและสถานประกอบการอุตสาหกรรมใช้ทักษะการอ่านภาษาต่างประเทศในหน่วยงานในระดับมากถึงร้อยละ 40.0, 33.3 และ 21.1 ตามลำดับ

ส่วนความสามารถและทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน พบว่า บุคลากร ในองค์กรรัฐ สถานประกอบการโรงเรรเม องค์กรเอกชน สถานประกอบการบริการ และสถานประกอบการ อุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ร้อยละ 71.0-92.9 ใช้ทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศระดับน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่ามีเพียงส่วนน้อยของบุคลากรในองค์กรเอกชน และสถานประกอบการอุตสาหกรรมใช้ทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศในหน่วยงานในระดับมากเพียงร้อยละ 20.0 และ 18.4 ตามลำดับ ดังตารางที่ 77

ตารางที่ 77 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงเรรเม
ทักษะการพูด					
ใช้น้อย (1-5 คะแนน)	89.3	80.0	71.1	84.4	16.7
ใช้มาก (6-11 คะแนน)	10.7	20.0	28.9	15.6	83.3
รวม	100.0 (28)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)
ทักษะการฟัง					
ใช้น้อย (1-5 คะแนน)	92.9	60.0	68.4	81.3	16.7
ใช้มาก (6-11 คะแนน)	7.1	40.0	31.6	18.8	83.3
รวม	100.0 (28)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)
ทักษะการอ่าน					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	3.6	-	10.5	18.8	-
ใช้น้อย (1-5 คะแนน)	92.9	60.0	68.4	78.1	66.7
ใช้มาก (6-11 คะแนน)	3.6	40.0	21.1	3.1	33.3
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)

ตารางที่ 77 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ (ต่อ)

ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงแรม
ทักษะการเขียน					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	3.6	-	10.5	21.9	-
ใช้น้อย (1-5 คะแนน)	92.9	80.0	71.1	75.0	83.3
ใช้มาก (6-11 คะแนน)	3.6	20.0	18.4	3.1	16.7
รวม	100.0 (29)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (6)

6.1.1.3 ลักษณะงานที่ใช้ความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน

ผลการวิเคราะห์ด้านลักษณะงานที่ใช้บุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในองค์กร/สถานประกอบการแต่ละประเภทพบว่า บุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศด้านการประชาสัมพันธ์ถึงร้อยละ 48.6 มีเพียงส่วนน้อยคือร้อยละ 8.5 ที่ใช้ในระดับมาก ซึ่งการใช้ความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศพบในด้านการติดต่อทางโทรศัพท์ในระดับน้อย เพียงร้อยละ 53.3 ส่วนการใช้ความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศพบในด้านการต้อนรับยังพบว่ามีการใช้น้อยอยู่ ส่วนที่ใช้ในระดับมากมีเพียงร้อยละ 11.4 ส่วนงานด้านเลขานุการ พ布ฯ สถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศด้านเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 67.9 มีเพียงส่วนน้อยที่ใช้ในระดับมาก(ร้อยละ 2.9) บุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในงานการตลาด

นอกจากนี้ยังพบว่าบุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศด้านการผลิตถึงร้อยละ 66.7 มีเพียงส่วนน้อยที่ใช้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 6.7 ด้านการให้บริการ พ布ฯ บุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ใช้ความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศด้านการให้บริการระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 61.9 ส่วนด้านการท่องเที่ยว พ布ฯ บุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 84.9 มีเพียงส่วนน้อยที่ใช้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 2.8 และบุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 89.8 ไม่ได้ใช้ความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศด้านมัคคุเทศก์ ดังตารางที่ 78

ตารางที่ 78 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามลักษณะงานด้านต่างๆ กับระดับความสามารถ และทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ

ลักษณะงานด้านๆ	ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ			
	ไม่ได้ใช้	ใช้น้อย	ใช้มาก	รวม
งานด้านการประชาสัมพันธ์	48.6	42.9	8.5	100.0 (105)
งานด้านการติดต่อทางโทรศัพท์	35.2	53.3	11.5	100.0 (105)
งานด้านการต้อนรับ	34.3	54.3	11.4	100.0 (105)
งานด้านเลขานุการ	67.9	29.2	2.9	100.0 (106)
งานด้านการตลาด	47.2	45.3	7.5	100.0 (106)
งานด้านการผลิต	66.6	26.7	6.7	100.0 (105)
งานด้านการให้บริการ	31.4	61.9	6.7	100.0 (105)
งานด้านการท่องเที่ยว	84.9	12.3	2.8	100.0 (106)
งานด้านมัคคุเทศก์	89.8	8.3	1.9	100.0 (108)

ความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในงานการประชาสัมพันธ์ของบุคลากร พบว่า องค์กรเอกชนทั้งหมดและองค์กรรัฐส่วนใหญ่มีการใช้ในระดับน้อย สถานประกอบการโรงเรม ส่วนใหญ่มีการใช้ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 60.0 ส่วนในการติดต่อทางโทรศัพท์ของบุคลากร พบว่า องค์กรรัฐ องค์กรเอกชน สถานประกอบการโรงเรม และสถานประกอบการบริการ ส่วนใหญ่ใช้ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 76.9 60.0 60.0 และ 46.9 ตามลำดับ ในงานด้านการต้อนรับ พบว่า องค์กรรัฐ องค์กรเอกชน สถานประกอบการการบริการ และสถานประกอบการอุตสาหกรรม ส่วนใหญ่ใช้ในระดับน้อยมีเพียงสถานประกอบการโรงเรมที่ส่วนใหญ่ใช้ในระดับมากถึงร้อยละ 60.0

ในงานเลขานุการของบุคลากรในหน่วยงาน พบว่า องค์กรเอกชน และสถานประกอบการการโรงเรมส่วนใหญ่ใช้ในระดับน้อย สถานประกอบการอุตสาหกรรม สถานประกอบการบริการและองค์กรรัฐ ส่วนใหญ่ร้อยละ 70.0 ไม่ได้ใช้ ในงานการตลาดของบุคลากรในหน่วยงาน พบว่า องค์กรเอกชน องค์กรรัฐ สถานประกอบการการการโรงเรม และสถานประกอบการอุตสาหกรรมร้อยละ 60.0 ใช้ในระดับน้อย องค์กรรัฐและสถานประกอบการบริการส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ทักษะภาษาต่างประเทศในด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 70.4 และ 56.3 ตามลำดับ

อนึ่ง พบว่าองค์กรเอกชนทั้งหมดไม่ได้ใช้ภาษาต่างประเทศด้านการผลิต ส่วนสถานประกอบการอุตสาหกรรมใช้ในระดับมากเพียงร้อยละ 18.9 สำหรับในด้านความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศด้านการให้บริการของบุคลากรในหน่วยงาน พบว่า สถานประกอบการโรงเรม ใช้ในระดับมากเพียงร้อยละ 40.0 ด้านความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศด้านการท่องเที่ยวพบว่า สถานประกอบการโรงเรมใช้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.0

ด้านความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศด้านมัคคุเทศก์ พบว่า บุคลากรในองค์กรเอกชนทั้งหมดไม่ได้ใช้ภาษาต่างประเทศด้านมัคคุเทศก์ สถานประกอบการบริการ สถานประกอบการ

อุตสาหกรรม และองค์กรรัฐ ส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาต่างประเทศ มีเพียงสถานประกอบการการโรงเรือนใช้ในระดับมาก เพียงร้อยละ 33.3 ดังตารางที่ 79

ตารางที่ 79 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในลักษณะงานด้านต่างๆของบุคลากรในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในงานด้านต่างๆ	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงเรน
<u>ด้านการประชาสัมพันธ์</u>					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	23.1	-	62.2	65.6	20.0
ใช้น้อย (1-4 คะแนน)	73.1	100.0	27.0	31.3	20.0
ใช้มาก (5-8 คะแนน)	3.8	-	10.8	3.1	60.0
รวม	100.0 (26)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (32)	100.0 (5)
<u>ด้านการติดต่อทางโทรศัพท์</u>					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	23.1	20.0	43.2	43.8	-
ใช้น้อย (1-4 คะแนน)	76.9	60.0	40.5	46.9	60.0
ใช้มาก (5-9 คะแนน)	-	20.0	16.2	9.4	40.0
รวม	100.0 (26)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (32)	100.0 (5)
<u>ด้านการต้อนรับ</u>					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	34.6	20.0	43.2	31.3	-
ใช้น้อย (1-4 คะแนน)	65.4	60.0	45.9	56.3	40.0
ใช้มาก (5-8 คะแนน)	-	20.0	10.8	12.5	60.0
รวม	100.0 (26)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (32)	100.0 (5)
<u>ด้านเลขานุการ</u>					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	70.4	40.0	73.0	71.9	20.0
ใช้น้อย (1-6 คะแนน)	29.6	60.0	24.3	25.0	60.0
ใช้มาก (7-12 คะแนน)	-	-	2.7	3.1	20.0
รวม	100.0 (27)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (32)	100.0 (5)
<u>ด้านการตลาด</u>					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	70.4	40.0	27.0	56.3	20.0
ใช้น้อย (1-5 คะแนน)	29.6	60.0	59.5	37.5	60.0
ใช้มาก (6-10 คะแนน)	-	-	13.5	6.3	20.0
รวม	100.0 (27)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (32)	100.0 (5)
<u>ด้านการผลิต</u>					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	73.1	100.0	45.9	78.1	80.0
ใช้น้อย (1-5 คะแนน)	26.9	-	35.1	21.9	20.0
ใช้มาก (6-10 คะแนน)	-	-	18.9	-	-
รวม	100.0 (26)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (32)	100.0 (5)

ตารางที่ 79 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในลักษณะงานด้านต่างๆของบุคลากรในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ (ต่อ)

ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในงานด้านต่างๆ	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การเงินและธุรกิจ
ด้านการให้บริการ					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	26.9	20.0	54.1	12.5	20.0
ใช้น้อย (1-5 คะแนน)	69.2	80.0	40.5	81.3	40.0
ใช้มาก (6-11 คะแนน)	3.8	-	5.4	6.3	40.0
รวม	100.0 (26)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (32)	100.0 (5)
ด้านการท่องเที่ยว					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	81.5	80.0	86.5	90.6	60.0
ใช้น้อย (1-7 คะแนน)	18.5	20.0	10.8	9.4	-
ใช้มาก (8-15 คะแนน)	-	-	2.7	-	40.0
รวม	100.0 (27)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (32)	100.0 (5)
ด้านมัคคุเทศก์					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	88.9	100.0	89.5	96.9	50.0
ใช้น้อย (1-7 คะแนน)	11.1	-	10.5	3.1	16.7
ใช้มาก (8-15 คะแนน)	-	-	-	-	33.3
รวม	100.0 (27)	100.0 (5)	100.0 (38)	100.0 (32)	100.0 (5)

6.1.2 ความพึงพอใจในความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน

ผลจากการวิเคราะห์ด้านระดับความพึงพอใจต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในงานลักษณะต่างๆ พบร่วมกันว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่พอใจในระดับน้อยต่อความสามารถและการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในงานการผลิต คิดเป็นร้อยละ 75.6 รองลงมา ได้แก่ งานมัคคุเทศก์ การให้บริการ และการติดต่อทางโทรศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 72.7 82.7 และ 88.6 ตามลำดับ เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดในด้านการติดต่อทางโทรศัพท์ และการให้บริการ เพียงร้อยละ 10 และ 12 ตามลำดับ สำหรับภาษาต่างประเทศอื่น คือ ภาษาจีน ภาษาเยอรมัน ล้วนเป็นส่วนใหญ่ของการใช้ภาษาต่างประเทศในงานลักษณะต่างๆ ในระดับน้อย ดังตารางที่ 80

ตารางที่ 80 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความพึงพอใจ ใจต่อการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศในงานลักษณะต่างๆ

การใช้ทักษะภาษาต่างประเทศในงานลักษณะต่างๆ	ระดับความพึงพอใจ			
	ไม่พอใจ	พอใจน้อย	พอใจมาก	รวม
งานด้านการประชาสัมพันธ์	-	87.5	12.5	100.0 (56)
งานด้านการติดต่อทางโทรศัพท์	1.4	88.6	10.0	100.0 (70)
งานด้านการต้อนรับ	7.0	87.4	5.6	100.0 (71)
งานด้านเลขานุการ	5.7	82.9	11.4	100.0 (35)

ตารางที่ 80 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความพึงพอใจต่อการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศในงานลักษณะต่างๆ (ต่อ)

การใช้ทักษะภาษาต่างประเทศ ในงานลักษณะต่างๆ	ระดับความพึงพอใจ			
	ไม่พอใจ	พอใจน้อย	พอใจมาก	รวม
งานด้านการตลาด	1.7	79.3	19.0	100.0 (58)
งานด้านการผลิต	4.9	75.6	19.5	100.0 (41)
งานด้านการให้บริการ	5.3	82.7	12.0	100.0 (75)
งานด้านการท่องเที่ยว	5.3	78.9	15.8	100.0 (19)
งานด้านมัคคุเทศก์	9.1	72.7	18.2	100.0 (11)

ด้านความพึงพอใจต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงานในทศนะของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร พบร่วม ในสถานประกอบการโรงเรรัม ผู้บริหาร-เจ้าของพอยามากกับงานด้านการประชาสัมพันธ์และด้านเลขานุการ คิดเป็นร้อยละ 40.0 ส่วนในสถานประกอบการอุดสาหกรรมส่วนใหญ่ยังพึงพอใจน้อยกับงานทุกประเภทแต่มีระดับพึงพอใจมากในงานด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการตลาด คิดเป็นร้อยละ 25.0 และ 22.2 ตามลำดับ สำหรับสถานประกอบการบริการ องค์กรเอกชน และองค์กรรัฐส่วนใหญ่พึงพอใจต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรในระดับน้อยในงานทุกประเภท โดยเฉพาะงานด้านการประชาสัมพันธ์ งานด้านเลขานุการ และงานการต้อนรับ ดังตารางที่ 81

ตารางที่ 81 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความพึงพอใจต่อ
ความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในลักษณะงานต่างๆ ของบุคลากรใน
หน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

ความพึงพอใจต่อความสามารถและทักษะ การใช้ภาษาต่างประเทศในลักษณะงานต่างๆ ของบุคลากรในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุดสาหกรรม	การบริการ	การโรงแรม
<u>ด้านการประชาสัมพันธ์</u>					
พอใจน้อย (1-6 คะแนน)	100.0	100.0	75.0	90.9	60.0
พอใจมาก (7-12 คะแนน)	-	-	25.0	9.1	40.0
รวม	100.0 (19)	100.0 (5)	100.0(16)	100.0(11)	100.0 (5)

ตารางที่ 81 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความพึงพอใจต่อ
ความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในลักษณะงานต่างๆ ของบุคลากรใน
หน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อความสามารถและทักษะการ ใช้ภาษาต่างประเทศในลักษณะงานต่างๆ ของ บุคลากรในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ ชน	องค์กรเอก ชน	อุตสาห- กรรม	การบริการ	การโรงแรม
ด้านการติดต่อทางโทรศัพท์					
ไม่พอใจ (0 คะแนน)	-	-	4.5	-	-
พอใจน้อย (1-6 คะแนน)	100.0	100.0	81.8	88.9	60.0
พอใจมาก (7-12 คะแนน)	-	-	13.6	11.1	40.0
รวม	100.0 (21)	100.0 (4)	100.0(22)	100.0 (18)	100.0 (5)
ด้านการต้อนรับ					
ไม่พอใจ (0 คะแนน)	5.9	25.0	9.1	4.5	-
พอใจน้อย (1-6 คะแนน)	94.1	75.0	77.3	95.5	83.3
พอใจมาก (7-12 คะแนน)	-	-	13.6	-	16.7
รวม	100.0 (17)	100.0 (4)	100.0(22)	100.0(22)	100.0 (6)
ด้านเลขานุการ					
ไม่พอใจ (0 คะแนน)	-	-	-	25.0	-
พอใจน้อย (1-6 คะแนน)	100.0	100.0	81.8	75.0	60.0
พอใจมาก (7-12 คะแนน)	-	-	18.2	-	40.0
รวม	100.0 (8)	100.0 (3)	100.0(11)	100.0 (8)	100.0 (5)
ด้านการตลาด					
ไม่พอใจ (0 คะแนน)	-	-	-	6.7	-
พอใจน้อย (1-4 คะแนน)	100.0	66.7	77.8	80.0	60.0
พอใจมาก (5-9 คะแนน)	-	33.3	22.2	13.3	40.0
รวม	100.0 (8)	100.0 (3)	100.0(27)	100.0(15)	100.0 (5)
การผลิต					
ไม่พอใจ (0 คะแนน)	-	4.5	12.5	-	-
พอใจน้อย (1-4 คะแนน)	100.0	72.7	75.0	33.3	-
พอใจมาก (5-9 คะแนน)	-	22.7	12.5	66.7	-
รวม	100.0 (8)	100.0(22)	100.0(8)	100.0 (3)	-
การให้บริการ					
ไม่พอใจ (0 คะแนน)	-	25.0	5.9	7.1	-
พอใจน้อย (1-4 คะแนน)	95.2	25.0	76.5	89.3	60.0
พอใจมาก (5-9 คะแนน)	4.8	50.0	17.6	3.6	40.0
รวม	100.0(21)	100.0 (4)	100.0 (17)	100.0(28)	100.0 (5)
ด้านการท่องเที่ยว					
ไม่พอใจ (0 คะแนน)	-	-	-	25.0	-
พอใจน้อย (1-6 คะแนน)	100.0	100.0	83.3	75.0	33.3
พอใจมาก (7-12 คะแนน)	-	-	16.7	-	66.7
รวม	100.0 (5)	100.0 (1)	100.0 (6)	100.0 (4)	100.0 (3)

ตารางที่ 81 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความพึงพอใจต่อ ความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในลักษณะงานต่างๆ ของบุคลากรในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อความสามารถและทักษะ การใช้ภาษาต่างประเทศในลักษณะงานต่างๆ ของบุคลากรในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงแรม
ด้านมัคคุเทศก์					
ไม่พอใจ (0 คะแนน)	-	-	50.0	-	-
พอใจน้อย (1-6 คะแนน)	100.0	100.0	50.0	33.3	-
พอใจมาก (7-12 คะแนน)	-	-	-	66.7	-
รวม	100.0 (3)	100.0 (3)	100.0 (2)	100.0 (3)	-

6.1.3 สภาพปัญหาและการพัฒนาศักยภาพทางภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงาน

6.1.3.1 สภาพปัญหาของบุคลากรที่ใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน

ผลการวิเคราะห์ด้านการมีปัญหาการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงาน พบว่า บุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กรมีปัญหาด้านการพูด มากที่สุดร้อยละ 74.3 รองลงมา คือ มีปัญหาด้านการฟัง การเขียน และการอ่าน ดังตารางที่ 82

ตารางที่ 82 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามการมีปัญหาการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศ ของบุคลากรในหน่วยงาน

การมีปัญหาการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงาน	ร้อยละ		
	มี	ไม่มี	รวม
1. มีปัญหาด้านการฟัง	72.5	27.5	100.0 (109)
2. มีปัญหาด้านการพูด	74.3	25.7	100.0 (109)
3. มีปัญหาด้านการอ่าน	54.1	48.6	100.0 (109)
4. มีปัญหาด้านการเขียน	65.1	34.9	100.0 (109)

ผลการวิเคราะห์ พบว่าบุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กรที่มีปัญหาด้านการฟัง ถึงร้อยละ 59.5 มีปัญหานี้เรื่องไม่สามารถตอบโต้ประเด็นได้ รองลงมาได้แก่ ฟังการสั่งงานไม่เข้าใจ และทั้งการฟังการสั่งงานไม่เข้าใจ และไม่สามารถตอบโต้ประเด็นได้ ส่วนสภาพปัญหาด้านการพูดคือการไม่กล้าพูด และพูดสื่อสารเบื้องต้นไม่ได้ สำหรับสภาพปัญหาด้านการอ่าน คือการไม่เข้าใจคำศัพท์ แปลไม่ได้ รองลงมาคือ การไม่สามารถอ่านจับใจความได้อ่าน และสภาพปัญหาด้านการเขียนพบว่า ส่วนใหญ่มีปัญหานี้เรื่องไม่สามารถเขียนในเชิงวิชาการได้ถูกต้อง รองลงมา ได้แก่ เขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง สะกดผิด ดังตารางที่ 83

ตารางที่ 83 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามสภาพปัญหาการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศ
ของบุคลากรในหน่วยงาน

สภาพปัญหาการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงาน	ร้อยละ
1.สภาพปัญหาทักษะการฟัง	
1.1)ฟังการสั่งงานไม่เข้าใจ	32.9
1.2)ไม่สามารถตอบโต้ประเด็นได้	59.5
1.3)ทั้งการฟังการสั่งงานไม่เข้าใจและไม่สามารถตอบโต้ประเด็นได้	7.6
รวม	100.0 (79)
2.สภาพปัญหาทักษะการพูด	
2.1)พูดสื่อสารเบื้องต้นไม่ได้	24.0
2.2)ไม่กล้าพูด	60.8
2.3)ออกเสียงคำศัพท์ไม่ชัด	8.9
2.4)ทั้งพูดสื่อสารเบื้องต้นไม่ได้และไม่กล้าพูด	5.0
2.5)พูดไม่ชัดเจน	1.3
รวม	100.0 (79)
3.สภาพปัญหาทักษะการอ่าน	
3.1)ไม่สามารถอ่านจับใจความได้อ่าน	40.0
3.2)ไม่เข้าใจคำศัพท์ แปลไม่ได้	49.1
3.3)ไม่สามารถอ่านจับใจความได้อ่านและไม่เข้าใจคำศัพท์ แปลไม่ได้	10.9
รวม	100.0 (55)
4.สภาพปัญหาทักษะการเขียน	
4.1)ไม่สามารถเขียนในเชิงวิชาการได้ถูกต้อง	54.3
4.2)เขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง สะกดผิด	27.1
4.3)ไม่สามารถเขียนในเชิงวิชาการได้ถูกต้องและเขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง สะกดผิด	17.2
4.4)เขียนไม่คล่องแคล่ว	1.4
รวม	100.0 (70)

สภาพปัญหาการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงานสามารถแยก
อธิบายในแต่ละประเภทของสถานประกอบการ/องค์กร ได้ดังนี้

ผลการศึกษา พบว่า สถานประกอบการบริการ องค์กรเอกชน สถานประกอบ
การอุดสาหกรรม การโรงเรน และองค์กรรัฐ กว่าร้อยละ 60.0-84.4 มีปัญหาด้านการพูด ส่วนสถานประกอบการ
บริการ การโรงเรน การอุดสาหกรรม องค์กรรัฐและองค์กรเอกชน ส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 62.1-84.4 มีปัญหา
ด้านการฟังภาษาต่างประเทศ องค์กรเอกชนและสถานประกอบการบริการส่วนใหญ่มีปัญหาด้านการอ่านภาษา
ต่างประเทศ โดยที่สถานประกอบการโรงเรนมีปัญหาการอ่านภาษาต่างประเทศเท่ากับไม่มี คิดเป็นร้อยละ
50.0 สถานประกอบการโรงเรน การอุดสาหกรรม องค์กรรัฐ องค์กรเอกชน กว่าร้อยละ 66.7-80.0 มีปัญหาด้าน
การเขียนภาษาต่างประเทศ ดังตารางที่ 84

ตารางที่ 84 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามการใช้ทักษะในการดำเนินงานกับประเทศไทยและคุณภาพ/สถานประกอบการ

ก้าว

การมีปัญหาเรื่องทักษะ	ประเมินองค์กร/สถานประกอบการ						การῦองแรม		
	องค์กรธุรกิจ			องค์กรอุตสาหกรรม					
ภาษาต่างประเทศ	ไทย	ไม่ใช่ ความ	ไทย	ไม่ใช่ ความ	ไทย	ไม่ใช่ ความ	ไทย	ไม่ใช่ ความ	รวม
ข้อมูลสาระในหน่วยงาน	62.1	37.9	100.0(29)	80.0	20.0	100.0(5)	70.3	29.7	100.0(37)
1. มีปัญหาต้นทุนการผลิต	69.0	31.0	100.0(29)	60.0	40.0	100.0(5)	70.3	29.7	100.0(37)
2. มีปัญหาต้นทุนการผลิต	48.3	51.7	100.0(29)	80.0	20.0	100.0(5)	45.9	54.1	100.0(37)
3. มีปัญหาต้นทุนการผลิต	69.0	31.0	100.0(29)	80.0	20.0	100.0(5)	67.6	32.4	100.0(37)
4. มีปัญหาต้นทุนการซื้อขาย							56.3	43.8	100.0(32)
							56.3	43.8	100.0(32)
							66.7	33.3	100.0(6)

*หมายเหตุ สามารถนับออกต่อไปได้มากกว่า 1 ค่าตอบ

นอกจากนี้ยังพบว่า องค์กรเอกชน สถานประกอบการอุตสาหกรรมและองค์กรรัฐ ส่วนใหญ่ปัญหาการพังคือไม่สามารถตอบโต้ประเด็นได้ คิดเป็นร้อยละ 75.0 65.4 และ 61.1 ตามลำดับ ด้านปัญหาการใช้ทักษะการพูดภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงาน พบร้า สถานประกอบการโรงเรมและองค์กรรัฐ ถึงร้อยละ 65.0-80.0 มีปัญหาคือ ไม่กล้าพูด สถานประกอบการบริการ กว่าร้อยละ 59.3 มีปัญหาไม่กล้าพูด รองลงมาคือปัญหาพูดสื่อสารเบื้องต้นไม่ได้ ด้านปัญหาการใช้ทักษะการอ่านภาษาต่างประเทศพบว่า องค์กรเอกชนทั้งหมดมีปัญหาการอ่านคือไม่สามารถอ่านจับใจความได้ ขณะที่สถานประกอบการบริการและภาษาอุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีปัญหาการอ่าน คือไม่เข้าใจคำศัพท์ แปลไม่ได้ ด้านปัญหาการใช้ทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงาน พบร้า องค์กรเอกชน สถานประกอบการโรงเรม และองค์กรรัฐ มีปัญหาคือไม่สามารถเขียนในเชิงวิชาการได้ถูกต้องเป็นร้อยละมากที่สุด ดังตารางที่ 85

ตารางที่ 85 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามสภาพปัญหาการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

สภาพปัญหาการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงเรม
<u>1.สภาพปัญหาทักษะการพัง</u>					
-พังการสั่งงานไม่เข้าใจ	27.8	25.0	23.1	44.4	50.0
-ไม่สามารถตอบโต้ประเด็นได้	61.1	75.0	65.4	51.9	50.0
-ทักษะการพังการสั่งงานไม่เข้าใจ และไม่สามารถตอบโต้ประเด็นได้	11.1	-	11.5	3.7	-
รวม	100.0 (18)	100.0 (4)	100.0 (26)	100.0 (27)	100.0 (4)
<u>2.สภาพปัญหาทักษะการพูด</u>					
-พูดสื่อสารเบื้องต้นไม่ได้	25.0	50.0	16.0	29.6	20.0
-ไม่กล้าพูด	65.0	50.0	56.0	59.3	80.0
-ออกเสียงคำศัพท์ไม่ชัด	-	-	20.0	7.4	-
-ทักษะพูดสื่อสารเบื้องต้นไม่ได้ และไม่กล้าพูด	5.0	-	8.0	3.7	-
รวม	5.0	-	-	-	-
<u>3.สภาพปัญหาทักษะการอ่าน</u>					
-ไม่สามารถอ่านจับใจความได้	50.0	100.0	37.5	22.2	33.3
-ไม่เข้าใจคำศัพท์ แปลไม่ได้	35.7	-	50.0	72.2	33.3
-ทักษะไม่สามารถอ่านจับใจความได้และไม่เข้าใจคำศัพท์ แปลไม่ได้	14.3	-	12.5	5.6	33.3
รวม	100.0 (14)	100.0 (4)	100.0 (16)	100.0 (18)	100.0 (3)

ตารางที่ 85 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามสภาพปัญหาการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

สภาพปัญหาการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุดสาหกรรม	การบริการ	การโรงแรม
4.สภาพปัญหาทักษะการเขียน					
-ไม่สามารถเขียนในเชิงวิชาการได้ถูกต้อง	65.0	75.0	45.8	44.4	75.0
-เขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง	20.0	25.0	25.0	38.9	25.0
สகดมิด	10.0	-	29.2	16.7	-
-ไม่สามารถเขียนเชิงวิชาการได้ถูกต้อง และเขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง สะกดมิด	5.0	-	-	-	-
รวม	100.0 (20)	100.0 (4)	100.0 (24)	100.0 (18)	100.0 (4)

6.1.3.2 การพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากร

ผลการวิเคราะห์ด้านการเดย์พัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน พบร่วม สถานประกอบการ/องค์กรโดยไม่เคยพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 50.0 เท่ากัน โดยสถานประกอบการ/องค์กรที่ไม่เคยมีการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงานส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ยังไม่จำเป็นในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 67.6 ดังตารางที่ 86 โดยหน่วยงานที่เคยมีการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน มีรูปแบบการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน คือการจัดอบรมในสถานที่ทำงานมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การส่งไปฝึกอบรมกับสถานบันการศึกษา และการให้การสนับสนุนดูงานต่างประเทศ ดังตารางที่ 87

ตารางที่ 86 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามการส่งเสริมศักยภาพทางภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน

การส่งเสริมศักยภาพทางภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ร้อยละ
การเคยพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน	
เคย	50.0
ไม่เคย	50.0
รวม	100.0 (118)

ตารางที่ 86 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามการส่งเสริมศักยภาพทางภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน (ต่อ)

การส่งเสริมศักยภาพทางภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ร้อยละ
<u>เหตุผลที่ไม่เคยมีการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน</u>	
1. เพราะนโยบายยังไม่ชัดเจน	5.4
2. ยังไม่มีเวลา	10.8
3. รับบุคลากรที่มีประสบการณ์และมีทักษะพอเพียง	2.7
4. ยังไม่จำเป็นในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	67.6
5. ยังไม่มีงบประมาณ	5.4
6. อบรมด้านอื่นๆ มากกว่า เช่น การให้บริการ	8.1
รวม	100.0 (37)

ตารางที่ 87 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพทางภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน

รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพทางภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ร้อยละ		
	ใช่	ไม่ใช่	รวม
<u>รูปแบบการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน</u>			
1. จัดอบรมในสถานที่ทำงาน	54.2	45.8	100.0 (59)
2. ส่งไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา	44.1	55.9	100.0 (59)
3. ให้การสนับสนุนดุจงานต่างประเทศ	27.1	72.9	100.0 (59)
4. ให้การสนับสนุนอบรมต่างประเทศ	13.6	86.4	100.0 (59)
5. ให้การสนับสนุนการประชุม สมมนาในต่างประเทศ	8.5	91.5	100.0 (59)
6. ให้เรียนเป็นกลุ่มกับผู้สอนภาษาโดยตรง	23.7	76.3	100.0 (59)
7. การเรียนรู้จากการทำงาน/พนักงานเก่งภาษาสอน	10.2	89.8	100.0 (59)

*หมายเหตุ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

6.1.3.3 การมีนโยบายพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน

ผลการวิเคราะห์การมีนโยบายพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน พบร่วมกับ สำรวจ ที่มีนโยบายด้านพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน เป็นที่น่าสังเกตว่า สถานประกอบการ/องค์กรที่มีนโยบายด้านพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน มีเพียงร้อยละ 36.8 เท่านั้น ดังตารางที่ 88 โดยสถานประกอบการ/องค์กรที่มีนโยบายด้านพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงานนั้น มีแนวทางปฏิบัติเพื่อตอบสนอง

นโยบาย คือ การจัดอบรมให้ในสถานที่ทำงานมากที่สุด รองลงมาคือการส่งไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา และให้การสนับสนุนดูงานต่างประเทศดังตารางที่ 89

ตารางที่ 88 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามการส่งเสริมศักยภาพทางภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน

การส่งเสริมศักยภาพทางภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ร้อยละ
การมีนโยบายพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน	
มีนโยบาย	36.8
ไม่มีนโยบาย	63.2
รวม	100.0 (117)

ตารางที่ 89 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามรูปแบบการส่งเสริมศักยภาพทางภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน

รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพทางภาษาต่างประเทศ ในหน่วยงาน	ร้อยละ		
	ใช่	ไม่ใช่	รวม
<u>แนวทางปฏิบัติเพื่อตอบสนองนโยบายการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากร</u>			
1. จัดอบรมให้ในสถานที่ทำงาน	65.3	34.7	100.0 (75)
2. ส่งไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา	41.3	58.7	100.0 (75)
3. ให้การสนับสนุนดูงานต่างประเทศ	37.3	62.7	100.0 (75)
4. ให้การสนับสนุนอบรมต่างประเทศ	12.0	88.0	100.0 (75)
5. ให้การสนับสนุนการประชุม สัมมนาในต่างประเทศ	18.7	81.3	100.0 (75)
6. การฝึกระหว่างการทำงานจากพนักงานที่เก่งสู่พนักงานที่ไม่เก่ง	36.0	64.0	100.0 (75)
7. การอบรมที่ส่วนกลาง	1.3	98.7	100.0 (75)

**หมายเหตุ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

การพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรสามารถแยกอธิบายในแต่ละประเทศของสถานประกอบการ/องค์กร ได้ดังนี้
ผลการศึกษา พบร่วม สถานประกอบการโรงเรມและองค์กรวัช สรวนิญญ์เคย พัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากร คิดเป็นร้อยละ 83.3 และ 56.7 ตามลำดับ ดังตารางที่ 90 องค์กรเอกชนและสถานประกอบการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ไม่เคย โดยหน่วยงานที่ไม่เคยพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงานให้เหตุผล ดังนี้

องค์กรเอกชนทั้งหมดให้เหตุผลว่ายังไม่จำเป็นในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน สถานประกอบการบริการและสถานประกอบการอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่ายังไม่จำเป็นในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน โดยที่องค์กรรัฐกว่าร้อยละ 33.0 ให้เหตุผลว่าไม่มีงบประมาณเท่ากับเหตุผลว่ายังไม่จำเป็นในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน และพบว่าสถานประกอบการโรงเรมทั้งหมดมีน้อยมาก องค์กรเอกชน องค์กรรัฐและสถานประกอบการบริการ ส่วนใหญ่มีน้อยมาก และยังพบว่า สถานประกอบการอุตสาหกรรมไม่มีน้อยพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงานโดย ถึงร้อยละ 53.5 ดังตารางที่ 90

ตารางที่ 90 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามการพัฒนาศักยภาพทางภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

การพัฒนาศักยภาพทางภาษาต่างประเทศของบุคลากร ในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กร เอกชน	อุตสาห- กรรม	การบริการ	การโรง เรม
<u>การเคยพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน</u>					
เคย	56.7	40.0	41.9	50.0	83.3
ไม่เคย	43.3	60.0	58.1	50.0	16.7
รวม	100.0(30)	100.0 (5)	100.0 (43)	100.0 (34)	100.0 (6)
<u>เหตุผลที่ไม่เคยพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน</u>					
- เพราะน้อยไปยังไม่ซัดเจน	16.7	-	-	8.3	-
- ยังไม่มีเวลา	-	-	17.6	8.3	-
- รับบุคลากรที่มีประสบการณ์และมีทักษะพอเพียง	16.7	-	-	-	-
- ไม่จำเป็นในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	33.3	100.0	70.6	75.0	-
- ไม่มีงบประมาณ	33.3	-	-	-	-
- อบรมด้านอื่นมากกว่า เช่น การให้บริการ	-	-	11.8	8.3	-
รวม	100.0(6)	100.0(2)	100.0(17)	100.0 (12)	-
<u>การมีน้อยไปยังพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน</u>					
มีน้อย	75.9	80.0	46.5	64.7	100.0
ไม่มีน้อย	24.1	20.0	53.5	35.3	-
รวม	100.0(29)	100.0 (5)	100.0 (43)	100.0 (34)	100.0 (6)

6.1.4 ความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ต้องการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถ และทักษะทางภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 91.5 ดังตารางที่ 91

ตารางที่ 91 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามความต้องการพัฒนา/ส่งเสริม ความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน

ความต้องการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ให้กับบุคลากรในหน่วยงาน	ร้อยละ
ต้องการ	91.5
ไม่ต้องการ	8.5
รวม	100.0 (118)

6.1.4.1 ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานเป็นอันดับหนึ่ง และอันดับสอง

ผลการวิเคราะห์ด้านความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานเป็นอันดับหนึ่งและอันดับสองพบว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร ส่วนใหญ่มีความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอันดับหนึ่ง และสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ มีความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาจีนเป็นอันดับสอง ดังตารางที่ 92

ตารางที่ 92 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามความต้องการบุคลากรที่มี ความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานเป็นอันดับหนึ่งและอันดับสอง

ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ร้อยละ	
	อันดับหนึ่ง	อันดับสอง
ภาษาอังกฤษ	93.5	7.1
ภาษาฝรั่งเศส	-	3.0
ภาษาจีน	2.8	40.4
ภาษาญี่ปุ่น	2.8	28.3
ภาษาเกาหลี	-	1.0
ภาษาอิตาเลียน	-	1.0
ภาษาเยอรมัน	-	4.0
ภาษาพม่า	-	1.0
ภาษาลาว (เวียงจันทน์)	-	6.1
ภาษาเขมร	0.9	1.0
รวม	100.0 (108)	100.0 (99)

6.1.4.2 ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ

ผลการศึกษาพบว่าผู้บวชฯ-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่มีความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะภาษาอังกฤษด้านการพูดและการฟังในระดับมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ต้องการทักษะด้านอ่านและการเขียนในระดับมาก ในภาพรวมแล้ว ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่ผู้บวชฯ-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรต้องการให้บุคลากรในหน่วยงานมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาเหล่านี้ เป็นที่น่าสังเกตว่าภาษาต่างประเทศอื่นที่ผู้บวชฯ-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรมีความต้องการในระดับมากและมากที่สุดรองลงมา คือ ภาษาเดียวกันน้ำมัน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะต้องการค้าขายกับชายแดนมากขึ้น ดังตารางที่ 93

ตารางที่ 93 ร้อยละของผู้บวชฯ-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน

ระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
<u>ภาษาอังกฤษ</u>				
ไม่มีความต้องการเลย	0.9	0.9	6.6	6.6
ต้องการน้อยที่สุด	-	0.9	3.8	3.8
ต้องการน้อย	4.7	3.8	7.5	7.5
ต้องการมาก	38.7	39.6	49.1	49.1
ต้องการมากที่สุด	55.7	54.7	33.0	33.0
รวม	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)
<u>ภาษาฝรั่งเศส</u>				
ไม่มีความต้องการเลย	95.3	96.2	95.3	95.3
ต้องการน้อยที่สุด	-	-	0.9	0.9
ต้องการน้อย	1.9	1.9	0.9	0.9
ต้องการมาก	-	-	0.9	0.9
ต้องการมากที่สุด	2.8	1.9	1.9	1.9
รวม	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)
<u>ภาษาจีน</u>				
ไม่มีความต้องการเลย	54.7	54.7	56.6	56.6
ต้องการน้อยที่สุด	1.9	1.9	2.8	3.8
ต้องการน้อย	6.6	5.7	10.4	10.4
ต้องการมาก	20.8	22.6	22.6	21.7
ต้องการมากที่สุด	16.0	15.1	7.5	7.5
รวม	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)
<u>ภาษาญี่ปุ่น</u>				
ไม่มีความต้องการเลย	69.8	69.8	73.6	73.6
ต้องการน้อยที่สุด	-	-	-	0.9
ต้องการน้อย	1.9	1.9	3.8	2.8
ต้องการมาก	9.4	9.4	10.4	10.4
ต้องการมากที่สุด	18.9	18.9	12.3	12.3
รวม	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)

ตารางที่ 93 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความต้องการบุคลากร
ที่มีความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน (ต่อ)

ระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถ และทักษะภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
ภาษาเกาหลี				
ไม่มีความต้องการเลย	98.1	98.1	98.1	98.1
ต้องการน้อยที่สุด	-	-	0.9	0.9
ต้องการน้อย	0.9	0.9	.9	0.9
ต้องการมาก	0.9	0.9	-	-
รวม	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)
ภาษาอิตาเลียน				
ไม่มีความต้องการเลย	99.1	99.1	99.1	99.1
ต้องการมาก	0.9	0.9	0.9	0.9
รวม	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)
ภาษาเยอรมัน				
ไม่มีความต้องการเลย	98.1	98.1	98.1	98.1
ต้องการน้อยที่สุด	-	-	0.9	0.9
ต้องการน้อย	0.9	0.9	0.9	0.9
ต้องการมาก	0.9	0.9	-	-
รวม	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)
ภาษาเวียดนาม				
ไม่มีความต้องการเลย	88.7	88.7	89.6	89.6
ต้องการน้อยที่สุด	-	-	2.8	2.8
ต้องการน้อย	0.9	0.9	1.9	1.9
ต้องการมาก	3.8	3.8	4.7	4.7
ต้องการมากที่สุด	6.6	6.6	0.9	0.9
รวม	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)
ภาษาฝรั่ง				
ไม่มีความต้องการเลย	99.1	99.1	99.1	99.1
ต้องการน้อย	0.9	0.9	0.9	0.9
รวม	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)
ภาษาลาว (เวียงจันทน์)				
ไม่มีความต้องการเลย	92.5	92.5	93.4	93.4
ต้องการน้อยที่สุด	2.8	2.8	2.8	2.8
ต้องการน้อย	0.9	0.9	1.9	1.9
ต้องการมาก	1.9	1.9	0.9	0.9
ต้องการมากที่สุด	1.9	1.9	0.9	0.9
รวม	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)

ตารางที่ 93 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน (ต่อ)

ระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถ และทักษะภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
<u>ภาษาเขมร</u>				
ไม่มีความต้องการเลย	97.2	97.2	99.1	99.1
ต้องการน้อย	-	-	0.9	0.9
ต้องการมาก	2.8	2.8	-	-
รวม	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)	100.0 (106)

6.1.4.3 ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศในหน่วยงานเป็นอันดับหนึ่งและอันดับสอง

ผลการวิเคราะห์ พบว่า องค์กรทุกประเภทที่ศึกษามีความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานถึงร้อยละ 86.0 ขึ้นไป ในภาษาต่างประเทศที่มีความต้องการอันดับหนึ่ง คือภาษาอังกฤษ ภาษาที่ต้องการเป็นอันดับสองที่เป็นสัดส่วนสูงสุดคือ ภาษาจีน โดยเฉพาะสถานประกอบการอุตสาหกรรมและองค์กรรัฐ เป็นที่น่าสังเกตว่า ภาษาอังกฤษเป็นที่ต้องการอันดับหนึ่งในองค์กรประเภทอุตสาหกรรม และอันดับสองคือภาษาจีน ดังตารางที่ 94

เมื่อพิจารณาระดับความต้องการในแต่ละทักษะภาษาต่างประเทศ พบว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สถานประกอบการ/องค์กร ต้องการมากถึงร้อยละ 84.9 รองลงมา คือ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาเวียดนาม คิดเป็นร้อยละ 34.9 24.5 และ 16.0 ตามลำดับ ดังตารางที่ 95

ตารางที่ 94 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร / สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กร	อุตสาห-	การ	การโרג
การ	เอกชน	กรรม	บริการ	แรม	
ต้องการ	96.7	100.0	86.0	91.2	100.0
ไม่ต้องการ	3.3	-	14.0	8.8	-
รวม	100(30)	100(5)	100(43)	100(34)	100(6)
<u>ความต้องการอันดับหนึ่ง</u>					
ภาษาอังกฤษ	100.0	80.0	91.9	90.3	100.0
ภาษาจีน	-	20.0	2.7	3.2	-
ภาษาญี่ปุ่น	-	-	2.7	6.5	-
ภาษาเขมร	-	-	2.7	-	-
รวม	100(29)	100(5)	100(37)	100(31)	100(6)

ตารางที่ 94 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ (ต่อ)

ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร / สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงแรม
ความต้องการอันดับสอง					
ภาษาอังกฤษ	-	20.0	8.3	12.0	-
ภาษาฝรั่งเศส	-	-	5.6	-	20.0
ภาษาจีน	46.4	80.0	41.7	28.0	20.0
ภาษาญี่ปุ่น	17.9	-	27.8	40.0	60.0
ภาษาเกาหลี	3.6	-	-	-	-
ภาษาอิตาเลียน	-	-	2.8	-	-
ภาษาเยอรมัน	-	-	2.8	12.0	-
ภาษาเวียดนาม	10.7	-	8.3	4.0	-
ภาษาพม่า	3.6	-	-	-	-
ภาษาลาว (เวียงจันทน์)	14.3	-	2.8	4.0	-
ภาษาเขมร	3.6	-	-	-	-
รวม	100(28)	100(5)	100(36)	100(25)	100(5)

ตารางที่ 95 ร้อยละของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการกับระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน

ทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการ	ระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน			
	ไม่ต้องการ	ต้องการน้อย	ต้องการมาก	รวม
ภาษาอังกฤษ	-	15.1	84.9	100.0 (106)
ภาษาจีน	54.7	10.4	34.9	100.0 (106)
ภาษาญี่ปุ่น	69.8	5.7	24.5	100.0 (106)
ภาษาเยอรมัน	98.1	-	1.9	100.0 (106)
ภาษาไทยลีเดียงกันท้องถิ่น (ลาว-เวียงจันทน์ เขมร เวียดนาม)	79.2	4.7	16.0	100.0(106)
ภาษาอื่น ๆ	92.5	2.8	4.7	100.0(106)

6.1.4.4 ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ

ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในหน่วยงานในแต่ละประเภทองค์กร/สถานประกอบการ พบร่วมกับ สถานประกอบการอุตสาหกรรม องค์กรรัฐ สถานประกอบการโรงแรม องค์กรเอกชน และสถานประกอบการบริการ ส่วนใหญ่ต้องการบุคลากรที่

มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาก และ พบร่วม องค์กรเอกชนและสถานประกอบการ บริการทั้งหมดไม่ต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาฟรังเศส สำหรับภาษาจีน พบร่วมองค์กรเอกชน สถานประกอบการโรงแรม และสถานประกอบการอุตสาหกรรมต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาจีนในระดับมากถึงร้อยละ 80.0 50.0 และ 43.2 ตามลำดับ ส่วนภาษาญี่ปุ่นพบว่า องค์กรเอกชน องค์กรรัฐ สถานประกอบการอุตสาหกรรม โรงแรมและสถานประกอบการบริการส่วนใหญ่ไม่ต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาญี่ปุ่น โดยที่สถานประกอบการบริการและสถานประกอบการอุตสาหกรรมต้องการในระดับมาก เพียงร้อยละ 29.0 และ 27.0 ตามลำดับ ดังตารางที่ 96

ตารางที่ 96 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน กับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

ระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	โรงแรม
ภาษาอังกฤษ					
ต้องการน้อย (5-10 คะแนน)	11.1	20.0	8.1	25.8	16.7
ต้องการมาก (11-16 คะแนน)	88.9	80.0	91.9	74.2	83.3
รวม	100.0 (27)	100.0(5)	100.0 (37)	100.0 (31)	100.0(6)
ภาษาจีน					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	55.6	-	51.4	67.7	50.0
ต้องการน้อย (1-8 คะแนน)	14.8	20.0	5.4	12.9	-
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	29.6	80.0	43.2	19.4	50.0
รวม	100.0 (27)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (31)	100.0 (6)
ภาษาญี่ปุ่น					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	74.1	80.0	73.0	61.3	66.7
ต้องการน้อย (1-8 คะแนน)	7.4	-	-	9.7	16.7
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	18.5	20.0	27.0	29.0	16.7
รวม	100.0 (27)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (31)	100.0 (6)
ภาษาเยอรมัน					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	100.0	100.0	97.3	96.8	100.0
ต้องการมาก (5-8 คะแนน)	-	-	2.7	3.2	-
รวม	100.0 (27)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (31)	100.0 (6)
ภาษาไทย/เคียง					
(ลาว-เวียงจันทน์ เขมร เวียดนาม)					
ไม่ต้องการ	51.9	100.0	83.8	90.3	100.0
ต้องการน้อย	14.8	-	-	3.2	-
ต้องการมาก	33.3	-	16.2	6.5	-
รวม	100.0(27)	100.0(5)	100.0(37)	100.0(31)	100.0

ตารางที่ 96 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน กับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ (ต่อ)

ระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงแรม
<u>ภาษาอื่น ๆ</u> (ฝรั่งเศส เกาหลี อิตาเลียน พม่า)					
ไม่ต้องการ	92.6	100.0	91.9	96.8	-
ต้องการน้อย	-	-	2.7	-	-
ต้องการมาก	7.4	-	5.4	3.2	-
รวม	100.0 (27)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (31)	100.0 (6)

6.2 ความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของกลุ่มอาชีพ

ผลการวิจัยในบทนี้เป็นผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของกลุ่มอาชีพ ซึ่งนำเสนอผลการวิจัยเป็น 4 ส่วนได้แก่ 1)การใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานของกลุ่มอาชีพ 2)ระดับความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน 3)การพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศของกลุ่มอาชีพ และ 4)ความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของกลุ่มอาชีพ ดังมีรายละเอียดดังนี้

6.2.1 การใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานของกลุ่มอาชีพ

6.2.1.1 ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ตอบว่ามีการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานคิดเป็นร้อยละ 73.1 โดยภาษาต่างประเทศที่มีการใช้มากที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 97.7 รองลงมาได้แก่ ภาษาลาว (เวียงจันทน์) เขมร และญี่ปุ่น ทั้งนี้ภาษาต่างประเทศอื่นมีการใช้ในระดับน้อย ดังตารางที่ 97 ทั้งนี้จำนวนการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ใช้ภาษาต่างประเทศเพียง 1 ภาษา คิดเป็นร้อยละ 73.5 ดังตารางที่ 98

ตารางที่ 97 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

การใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	ร้อยละ		
	ใช้	ไม่ใช้	รวม
การใช้ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน	73.1	26.9	100.0 (294)
<u>ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน</u>			
ภาษาอังกฤษ	97.7	2.3	100.0 (215)
ภาษาจีน	6.0	94.0	100.0 (215)
ภาษาญี่ปุ่น	6.5	93.5	100.0 (215)
ภาษาไทยลัคเชียง (ลาว-เวียงจันทน์ เขมร เวียดนาม)	19.1	80.9	100.0 (215)
ภาษาอื่น ๆ (ฝรั่งเศส เกาหลี อิตาเลียน อาหรับ เยอรมัน อิรัก)	3.3	96.7	100.0 (215)

ตารางที่ 98 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามจำนวนการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

จำนวนการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	ร้อยละ
ใช้เพียง 1 ภาษา	73.5
ใช้ 2 ภาษา	18.6
ใช้มากกว่า 2 ภาษา	7.9
รวม	100.0(215)

6.2.1.2 ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีการใช้ความสามารถและทักษะการพูดมีทักษะการฟังและทักษะการอ่าน ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับใช้น้อย เมื่อวิเคราะห์ในแต่ละกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ได้ใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน โดยส่วนใหญ่อารชีพค้าขาย/พนักงานขายได้ใช้ภาษา ต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 88.2 รองลงมาคืออาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ผู้ใช้แรงงาน และไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงาน ทั้งนี้จำนวนการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน พบว่า อาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานทั้งหมดใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานเพียง 1 ภาษา มีเพียงอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจใช้ภาษาต่างประเทศมากกว่า 2 ภาษาเป็นสัดส่วนมากกว่าทุกอาชีพ ดังตารางที่ 99

ตารางที่ 99 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ

การใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/พนักงานรัฐฯ	พนักงาน	ค้าขาย/พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ลูกจ้างฯ
ไม่ได้ใช้	38.3	15.7	22.8	11.8	40.0
ได้ใช้	61.7	84.3	77.2	88.2	60.0
รวม	100.0(107)	100.0(51)	100.0(114)	100.0(17)	100.0 (5)
<u>จำนวนการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน</u>					
ใช้เพียง 1 ภาษา	71.2	65.1	81.8	53.3	100.0
ใช้ 2 ภาษา	19.7	25.6	11.4	40.0	-
ใช้มากกว่า 2 ภาษา	9.1	9.3	6.8	6.7	-
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0 (3)

เมื่อพิจารณาการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานของกลุ่มอาชีพ พบว่า อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ค้าขาย/พนักงานขาย และไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานทั้งหมดมีการใช้ภาษาอังกฤษ เป็นที่น่าสังเกตว่าอาชีพผู้ใช้แรงงานมีใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานสูงถึงร้อยละ 92.4 ส่วนภาษาต่างประเทศอื่นคือ ภาษาจีน มีกลุ่มข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจเพียงร้อยละ 9.3 ที่มีการใช้ ขณะที่

กลุ่มอาชีพค้าขาย/พนักงานขายใช้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทยล้วน (ลาว (เวียงจันทน์) เขมร เวียดนาม ร้อยละ 13.3 และ 26.7 ตามลำดับ ดังตารางที่ 100

ตารางที่ 100 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ

การใช้ทักษะภาษาต่างประเทศ ในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้ แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ ลูกจ้างฯ
ภาษาอังกฤษ					
ใช้ภาษาอังกฤษ	92.4	100.0	100.0	100.0	100.0
ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ	7.6	-	-	-	-
รวม	100.0 (66)	100.0 (43)	100.0 (88)	100.0 (15)	100.0(3)
ภาษาจีน					
ใช้ภาษาจีน	4.5	9.3	5.7	6.7	-
ไม่ได้ใช้ภาษาจีน	95.5	90.7	94.3	93.3	100.0
รวม	100.0 (66)	100.0 (43)	100.0 (88)	100.0 (15)	100.0(3)
ภาษาญี่ปุ่น					
ใช้ภาษาญี่ปุ่น	4.5	4.7	8.0	13.3	-
ไม่ได้ใช้ภาษาญี่ปุ่น	95.5	95.3	92.0	86.7	100.0
รวม	100.0 (66)	100.0 (43)	100.0 (88)	100.0 (15)	100.0 (3)
ภาษาไทยลัคเชียง (ลาว-เวียงจันทน์ เขมร เวียดนาม)					
ใช้ภาษาไทยลัคเชียง	28.8	25.6	8.0	26.7	-
ไม่ได้ใช้ภาษาไทยลัคเชียง	71.	74.4	92.0	73.3	100.0
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0(3)
ภาษาอื่นๆ (ฝรั่งเศส เกาหลี อังกฤษ อาหรับ อิตาเลียน เยอรมัน)					
ใช้ภาษาอื่น ๆ	4.5	-	4.5	-	-
ไม่ได้ใช้ภาษาอื่น ๆ	95.5	100.0	95.5	100.0	100.0
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0(3)

ในด้านระดับการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศในการทำงาน ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มอาชีพมีการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานระดับมาก เพียงร้อยละ 34.4 ส่วนใหญ่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานในระดับใช้น้อย นอกจากนี้ภาษาต่างประเทศอื่นที่มีการใช้ในการทำงานในระดับน้อย คือภาษาลาว(เวียงจันทน์) ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเวียดนาม และภาษาเขมร คิดเป็นร้อยละ 7.9 4.6 3.7 และ 3.7 ตามลำดับ ดังตารางที่ 101

ตารางที่ 101 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศในการทำงานกับภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน

ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน	ระดับการใช้ภาษาต่างประเทศ			
	ไม่ได้ใช้	ใช้น้อย	ใช้มาก	รวม
ภาษาอังกฤษ	3.3	62.3	34.4	100.0 (215)
ภาษาฝรั่งเศส	98.6	0.5	0.9	100.0 (215)
ภาษาจีน	94.0	3.2	2.8	100.0 (215)
ภาษาญี่ปุ่น	93.5	4.6	1.9	100.0 (215)
ภาษาเกาหลี	99.5	0.5	-	100.0 (215)
ภาษาอิตาเลียน	99.5	0.5	-	100.0 (215)
ภาษาเยอรมัน	97.7	1.4	0.9	100.0 (215)
ภาษาเวียดนาม	94.4	3.7	1.9	100.0 (215)
ภาษาลาว(เวียงจันทน์)	90.2	7.9	1.9	100.0 (215)
ภาษาเขมร	92.1	3.7	4.2	100.0 (215)
ภาษาอาหรับ	99.5	0.5	-	100.0 (215)
ภาษาอิรัก	99.5	0.5	-	100.0 (215)

ผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่อาชีพค้าขาย/พนักงานขายมีการใช้ทักษะภาษาอังกฤษระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคืออาชีพผู้ใช้แรงงานใช้ภาษาอังกฤษ และอาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงาน โดยที่อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจมีการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.2 นอกจากนี้ยังพบว่า อาชีพพนักงานบริษัทใช้ภาษาฝรั่งเศสในการทำงานในระดับมาก เพียงร้อยละ 2.3 นอกจากนี้ พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาจีนในการทำงาน อนึ่งอาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานทั้งหมดไม่ได้ใช้ภาษาจีนในการทำงาน อาชีพพนักงานบริษัทใช้ภาษาจีนในระดับมากเพียงร้อยละ 3.4

สำหรับระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาเกาหลีในการทำงาน กับกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาญี่ปุ่นและภาษาเกาหลีในการทำงาน มีเพียงอาชีพผู้ใช้แรงงานมีการใช้ภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 3.0 ภาควิจัยยังพบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ไม่ได้ใช้ภาษาเยอรมันในการทำงาน โดยมีอาชีพพนักงานบริษัท ใช้ภาษาเยอรมันในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 2.3 สำหรับการใช้ภาษาเวียดนามในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ พบว่า มีอาชีพค้าขาย/พนักงานขาย ใช้ภาษาเวียดนามในระดับมากสูงถึงร้อยละ 13.3

ส่วนความสามารถและทักษะการใช้ภาษาลาว(เวียงจันทน์)ในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ พบว่า อาชีพผู้ใช้แรงงาน และอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจใช้ภาษาลาว(เวียงจันทน์)ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 13.6 และ 11.6 ตามลำดับ โดยมีอาชีพค้าขาย/พนักงานขายใช้ภาษาลาว(เวียงจันทน์)ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 6.7 และ พบว่า อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพผู้ใช้แรงงาน และอาชีพพนักงานบริษัทมีการใช้ภาษาเขมรในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.7 และ 4.5 ตามลำดับ ดังตารางที่ 102

ตารางที่ 102 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ

ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/พนักงานรัฐฯ	พนักงานบริษัท	ค้าขาย/พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ลูกจ้างฯ
ภาษาอังกฤษ					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	9.1	-	1.1	-	-
ใช้น้อย (1-8 คะแนน)	69.7	55.8	56.8	80.0	66.7
ใช้มาก (9-16 คะแนน)	21.2	44.2	42.0	20.0	33.3
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0 (3)
ภาษาฝรั่งเศส					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	98.5	100.0	97.7	100.0	100.0
ใช้น้อย (1-4 คะแนน)	1.5	-	-	-	-
ใช้มาก (5-8 คะแนน)	-	-	2.3	-	-
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0 (3)
ภาษาสเปน					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	95.5	90.7	94.3	93.3	100.0
ใช้น้อย (1-4 คะแนน)	1.5	7.0	2.3	6.7	-
ใช้มาก (5-8 คะแนน)	3.0	2.3	3.4	-	-
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0 (3)
ภาษาญี่ปุ่น					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	95.5	95.3	92.0	86.7	100.0
ใช้น้อย (1-8 คะแนน)	1.5	2.3	6.8	13.3	-
ใช้มาก (9-16 คะแนน)	3.0	2.3	1.1	-	-
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0 (3)
ภาษาเกาหลี					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	98.5	100.0	100.0	100.0	100.0
ใช้น้อย (1 คะแนน)	1.5	-	-	-	-
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0 (3)
ภาษาอิตาเลียน					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	98.5	100.0	100.0	100.0	100.0
ใช้น้อย (2 คะแนน)	1.5	-	-	-	-
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0 (3)
ภาษาเยอรมัน					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	97.0	100.0	96.6	100.0	100.0
ใช้น้อย (1-4 คะแนน)	1.5	-	2.3	-	-
ใช้มาก (5-8 คะแนน)	1.5	-	1.1	-	-
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0 (3)

ตารางที่ 102 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศใน
การทำงานกับกลุ่มอาชีพ (ต่อ)

ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษา ต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงาน ขาย	ไกด์/ล่าม /ลูกจ้างฯ
ภาษาเวียดนาม					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	90.9	95.3	98.9	80.0	100.0
ใช้น้อย (1-4 คะแนน)	7.6	2.3	1.1	6.7	-
ใช้มาก (5-8 คะแนน)	1.5	2.3	-	13.3	-
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0 (3)
ภาษาลาว (เวียงจันทน์)					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	84.8	83.7	97.7	86.7	100.0
ใช้น้อย (1-8 คะแนน)	13.6	11.6	2.3	6.7	-
ใช้มาก (9-16 คะแนน)	1.5	4.7	-	6.7	-
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0 (3)
ภาษาเขมร					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	89.4	88.4	94.3	100.0	100.0
ใช้น้อย (1-4 คะแนน)	6.1	7.0	1.1	-	-
ใช้มาก (5-8 คะแนน)	4.5	4.7	4.5	-	-
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0 (3)
ภาษาอาหรับ					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	98.5	100.0	100.0	100.0	100.0
ใช้น้อย (2 คะแนน)	1.5	-	-	-	-
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0 (3)
ภาษาอิรัก					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	98.5	100.0	100.0	100.0	100.0
ใช้น้อย (2 คะแนน)	1.5	-	-	-	-
รวม	100.0(66)	100.0(43)	100.0(88)	100.0(15)	100.0 (3)

ผลการวิเคราะห์การใช้ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาต่างประเทศ
ในการทำงาน พบว่า กลุ่มอาชีพใช้ทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาต่างประเทศในระดับ
น้อย โดยใช้ทักษะการฟังในระดับมากเป็นสัดส่วนมากที่สุด คือร้อยละ 13.5 และไม่ได้ใช้ทักษะการเขียนเป็น
สัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.7 ดังตารางที่ 103

เมื่อแยกพิจารณาในแต่ละกลุ่มอาชีพ พบว่า อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจใช้
ทักษะการฟังในระดับมากเป็นสัดส่วนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.6 และอาชีพค้าขาย/พนักงานขายใช้ทักษะ^{การพูด}ในระดับมากเป็นสัดส่วนมากที่สุดในทุกกลุ่มอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 6.7 เป็นที่น่า สงสัยว่ากลุ่มอาชีพ
ไกด์/ล่าม/ลูกจ้างที่ต้องใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานก็ยังมีการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศในระดับน้อย
ดังตารางที่ 104

ตารางที่ 103 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศใน
การทำงาน

ทักษะภาษาต่างประเทศ ที่ใช้ในการทำงาน	ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ			
	ไม่ได้ใช้	ใช้น้อย	ใช้มาก	รวม
ทักษะการพูด	3.3	93.0	3.7	100.0 (215)
ทักษะการฟัง	3.3	83.3	13.5	100.0 (215)
ทักษะการอ่าน	19.1	79.1	1.9	100.0 (215)
ทักษะการเขียน	30.7	67.4	1.9	100.0 (215)

ตารางที่ 104 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศใน
การทำงานกับกลุ่มอาชีพ

ระดับความสามารถและทักษะการ ใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ลูก จ้างฯ
<u>ทักษะการพูด</u>					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	3.0	4.7	2.3	-	33.3
ใช้น้อย (1-7 คะแนน)	93.9	90.7	94.3	93.3	66.7
ใช้มาก (8-15 คะแนน)	3.0	4.7	3.4	6.7	-
รวม	100.0 (66)	100.0 (43)	100.0 (88)	100.0 (15)	100.0 (3)
<u>ทักษะการฟัง</u>					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	3.0	4.7	2.3	-	33.3
ใช้น้อย (1-5 คะแนน)	86.4	69.8	88.6	80.0	66.7
ใช้มาก (6-11 คะแนน)	10.6	25.6	9.1	20.0	-
รวม	100.0 (66)	100.0 (43)	100.0 (88)	100.0 (15)	100.0 (3)
<u>ทักษะการอ่าน</u>					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	36.4	4.7	9.1	46.7	-
ใช้น้อย (1-5 คะแนน)	60.6	93.0	89.8	53.3	100.0
ใช้มาก (6-10 คะแนน)	3.0	2.3	1.1	-	-
รวม	100.0 (66)	100.0 (43)	100.0 (88)	100.0 (15)	100.0 (3)
<u>ทักษะการเขียน</u>					
ไม่ได้ใช้ (0 คะแนน)	50.0	16.3	18.2	66.7	-
ใช้น้อย (1-5 คะแนน)	47.0	81.4	80.7	33.3	100.0
ใช้มาก (6-10 คะแนน)	3.0	2.3	1.1	-	-
รวม	100.0 (66)	100.0 (43)	100.0 (88)	100.0 (15)	100.0 (3)

6.2.2 ระดับความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอาชีพกว่าร้อยละ 40.0 เห็นว่าตนเองมีทักษะการพูด พัง อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับค่อนข้างดี ส่วนภาษาญี่ปุ่นและจีน มีสัดส่วนที่กลุ่มอาชีพประเมินว่าตนเองมีทักษะทั้งพูด พัง อ่าน และเขียนอยู่ในระดับไม่ค่อยดี กว่าร้อยละ 46.0 ส่วนภาพรวมภาษาต่างประเทศอีนากลุ่มอาชีพเห็นว่าทักษะการพูดไม่ค่อยดีมีเป็นสัดส่วนมากในกลุ่มภาษาเยอรมัน ภาษาเวียดนาม ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น ดังตารางที่ 105

ตารางที่ 105 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

ระดับความคิดเห็น ต่อความสามารถและทักษะการใช้ ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
ภาษาอังกฤษ				
ไม่ดีเลย	2.0	1.5	7.0	8.0
ไม่ค่อยดี	39.7	36.5	22.8	32.7
ค่อนข้างดี	40.2	39.5	46.8	39.3
ดี	15.1	19.5	19.3	16.0
ดีมาก	3.0	3.0	4.1	4.0
รวม	100.0 (199)	100.0 (200)	100.0 (171)	100.0 (150)
ภาษาญี่ปุ่น				
ไม่ดีเลย	50.0	50.0	50.0	-
ไม่ค่อยดี	-	-	50.0	100.0
ค่อนข้างดี	50.0	50.0	-	-
ดี	100.0 (3)	100.0 (3)	100.0 (2)	100.0 (1)
ดีมาก	-	-	-	-
รวม	100.0(12)	100.0(12)	100.0 (6)	100.0 (4)
ภาษาจีน				
ไม่ดีเลย	-	-	16.7	-
ไม่ค่อยดี	58.3	50.0	66.7	100.0
ค่อนข้างดี	33.3	33.3	16.7	-
ดี	-	16.7	-	-
ดีมาก	8.3	-	-	-
รวม	100.0(13)	100.0 (13)	100.0 (7)	100.0 (6)
ภาษาเกาหลี				
ไม่ค่อยดี	100.0	-	-	-
รวม	100.0 (1)	-	-	-

ตารางที่ 105 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อความสามารถและความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน (ต่อ)

ระดับความคิดเห็นต่อความสามารถและความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
ภาษาอิตาเลียน				
ไม่ค่อยดี	100.0	100.0	-	-
รวม	100.0 (1)	100.0 (1)	-	-
ภาษาเยอรมัน				
ไม่ดีเลย	20.0	40.0	100.0	100.0
ไม่ค่อยดี	40.0	20.0	-	-
ค่อนข้างดี	40.0	40.0	-	-
รวม	100.0 (5)	100.0 (5)	100.0 (1)	100.0 (1)
ภาษาเวียดนาม				
ไม่ค่อยดี	40.0	33.3	-	-
ค่อนข้างดี	30.0	33.3	100.0	
ดี	20.0	25.0	-	-
ดีมาก	10.0	8.3	-	-
รวม	100.0(10)	100.0(12)	100.0 (1)	
ภาษาลาว (เวียงจันทน์)				
ไม่ดีเลย	5.0	5.0	8.3	25.0
ไม่ค่อยดี	5.0	5.0	41.7	25.0
ค่อนข้างดี	25.0	25.0	16.7	25.0
ดี	25.0	20.0	16.7	-
ดีมาก	40.0	45.0	16.7	25.0
รวม	100.0 (20)	100.0 (20)	100.0 (12)	100.0 (4)
ภาษาเขมร				
ไม่ดีเลย	-	13.3	-	-
ไม่ค่อยดี	33.3	33.3	-	-
ค่อนข้างดี	8.3	6.7	-	-
ดี	25.0	20.0	-	-
ดีมาก	33.3	26.7	-	-
รวม	100.0 (12)	100.0 (15)	-	-
ภาษาอาหรับ				
ค่อนข้างดี	100.0	100.0	-	-
รวม	100.0 (1)	100.0 (1)	-	-
ภาษาอิรัก				
ค่อนข้างดี	100.0	100.0	-	-
รวม	100.0 (1)	100.0 (1)	-	-

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มอาชีพต่างๆมีความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานคือ ส่วนใหญ่เห็นว่ามีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ จีน เวียดนาม ค่อนข้างดี ส่วนทักษะภาษาที่กลุ่มอาชีพเห็นว่าต้นเร่องมีความสามารถและทักษะในการใช้ได้ดีในการทำงาน คือ ภาษาลาว(เวียงจันทน์) ภาษาเขมร ที่เป็นภาษาที่ใกล้เคียงกับท้องถิ่น ขณะที่มีเพียง ร้อยละ 7.0 โดยประมาณที่เห็นว่าต้นเร่องมีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาจีนและญี่ปุ่นในการทำงานในระดับดี ดังตารางที่ 106

ตารางที่ 106 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

ความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	ระดับความคิดเห็น					
	ไม่ดีเลย	ไม่ค่อยดี	ค่อนข้างดี	ดี	ดีมาก	รวม
ภาษาอังกฤษ	5.3	37.7	44.4	10.2	2.4	100.0 (207)
ภาษาจีน	-	61.5	30.8	7.7	-	100.0 (13)
ภาษาญี่ปุ่น	7.1	78.6	7.1	7.1	-	100.0 (14)
ภาษาไทย (ลาว- เวียงจันทน์ เขมร เวียดนาม)	2.6	21.1	21.1	34.2	21.1	100.0 (38)
ภาษาอื่นๆ (ฝรั่งเศส เกาหลี อิตาเลียน เยอรมัน อาหรับ อิรัก)	14.3	14.3	57.1	14.3	-	100.0 (7)

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ พบว่า อาชีพค้าขาย/พนักงานขายและผู้ใช้แรงงาน ถึงร้อยละ 73.3 และ 41.7 ตามลำดับ คิดว่า ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานอยู่ในระดับไม่ค่อยดี โดยที่อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพพนักงานบริษัท ส่วนใหญ่คิดว่าอยู่ในระดับค่อนข้างดี คิดเป็นร้อยละ 60.5 และ 45.3 ตามลำดับ และพบว่า อาชีพผู้ใช้แรงงานทั้งหมดคิดว่าระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาฝรั่งเศสอยู่ในระดับไม่ค่อยดี เป็นที่น่าสังเกตว่าอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพค้าขาย/พนักงานขาย และอาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงาน ไม่มีการใช้ภาษาฝรั่งเศสในการทำงานเลย

นอกจากนี้กลุ่มอาชีพค้าขาย/พนักงานขายทั้งหมดคิดว่าระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาจีนในการทำงานอยู่ในระดับไม่ค่อยดี รองลงมาคืออาชีพพนักงานบริษัทคิดว่าอยู่ในระดับไม่ค่อยดีถึงร้อยละ 80.0 ขณะที่กลุ่มอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพค้าขาย/พนักงานขายทั้งหมดคิดว่า ระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับไม่ค่อยดี และอาชีพพนักงานบริษัทคิดว่าอยู่ในระดับไม่ค่อยดีถึงร้อยละ 85.7 เป็นที่น่าสังเกตว่ามีเพียงอาชีพพนักงานบริษัทเท่านั้นที่คิดว่าอยู่ในระดับไม่ดีเลย คิดเป็นร้อยละ 14.3

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาเกาหลี ภาษาอิตาเลียน ภาษาอาหรับและภาษาอิรักในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ พบว่า มีเฉพาะอาชีพผู้ใช้แรงงานที่ใช้ภาษาดังกล่าวในการทำงาน ซึ่งทั้งหมดคิดว่าระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาดังกล่าวอยู่ในระดับไม่ค่อยดี

สำหรับความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาเยอรมันในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ พบว่าอาชีพผู้ใช้แรงงานคิดว่าระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาเยอรมันอยู่ในระดับไม่ค่อยดี คิดเป็นร้อยละ 50.0 เท่ากับคิดว่าค่อนข้างดี คิดเป็นร้อยละ 50.0 และอาชีพพนักงานบริษัทคิดว่าอยู่ในระดับไม่ดีเลย ไม่ค่อยดี และค่อนข้างดี คิดเป็นร้อยละ 33.3 เท่ากัน ส่วนความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาเยี่ยดนามในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ พบว่า อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจทั้งหมดคิดว่าระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาเยี่ยดนามอยู่ในระดับไม่ค่อยดี และอาชีพพนักงานบริษัททั้งหมดคิดว่าอยู่ในระดับค่อนข้างดี และอาชีพค้าขาย/พนักงานขายส่วนใหญ่คิดว่าอยู่ในระดับไม่ค่อยดี คิดเป็นร้อยละ 66.7 เป็นที่น่าสังเกตว่าไม่มีกลุ่มอาชีพใดที่คิดว่าอยู่ในระดับไม่ดีเลย

ด้านระดับความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาลาว(เวียงจันทน์)ในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ พบว่า พนักงานบริษัทและอาชีพค้าขาย/พนักงานขายทั้งหมดคิดว่าระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาลาว(เวียงจันทน์)อยู่ในระดับดีมาก และอาชีพผู้ใช้แรงงานส่วนใหญ่ คิดว่าอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 66.7 และความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาเขมรในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ พบว่า พนักงานบริษัทส่วนใหญ่คิดว่าระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาเขมรอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 50.0 และอาชีพผู้ใช้แรงงานและข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจส่วนใหญ่ คิดว่าอยู่ในระดับไม่ค่อยดี คิดเป็นร้อยละ 40.0 เท่ากัน โดยที่มีเพียงอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจเท่านั้นที่คิดว่าอยู่ในระดับไม่ดีเลย คิดเป็นร้อยละ 20.0 ดังตารางที่ 107

ตารางที่ 107 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ

ระดับความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ ในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม /ลูกจ้างฯ
ภาษาอังกฤษ					
ไม่ดีเลย (0-0.5 คะแนน)	13.3	4.7	1.2	-	-
ไม่ค่อยดี (0.6-1.5 คะแนน)	41.7	27.9	33.7	73.3	33.3
ค่อนข้างดี (1.6-2.5 คะแนน)	38.3	60.5	45.3	20.0	33.3
ดี (2.6-3.5 คะแนน)	6.7	7.0	15.1	6.7	-
ดีมาก (3.6-4.0 คะแนน)	-	-	4.7	-	33.3
รวม	100.0 (60)	100.0 (43)	100.0 (86)	100.0 (15)	100.0 (3)
ภาษาจีน					
ไม่ค่อยดี (0.6-1.5 คะแนน)	33.3	50.0	80.0	100.0	-
ค่อนข้างดี (1.6-2.5 คะแนน)	33.3	50.0	20.0	-	-
ดี (2.6-3.5 คะแนน)	33.3	-	-	-	-
รวม	100.0(3)	100.0 (4)	100.0(5)	100.0 (1)	-

ตารางที่ 107 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ (ต่อ)

ระดับความคิดเห็นต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้เชี่ยวชาญ	ข้าราชการ/พนักงานรัฐฯ	พนักงาน	ค้าขาย/พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ลูกจ้างฯ
ภาษาญี่ปุ่น					
ไม่ติดเลย (0-0.5 คะแนน)	-	-	14.3	-	-
ไม่ค่อยดี (0.6-1.5 คะแนน)	33.3	100.0	85.7	100.0	-
ค่อนข้างดี (1.6-2.5 คะแนน)	33.3	-	-	-	-
ดี (2.6-3.5 คะแนน)	33.3	-	-	-	-
รวม	100.0(3)	100.0 (2)	100.0(7)	100.0 (2)	-
ภาษาใกล้เคียงกับท้องถิ่น					
(ลาว-เดียงจันทน์ เขมร เดียดนาม)					
ไม่ติดเลย	-	9.1	-	-	-
ไม่ค่อยดี	11.8	36.4	16.7	25.0	-
ค่อนข้างดี	23.5	18.2	16.7	25.0	-
ดี	47.1	27.3	16.7	25.0	-
ดีมาก	17.6	9.1	50.0	25.0	-
รวม	100.0(17)	100.0(11)	100.0(6)	100.0(4)	-
ภาษาอื่น ๆ (ฝรั่งเศส เกาหลี อิตาเลียน เยอรมัน อาหรับ อิรัก)					
ไม่ติดเลย	-	-	25.0	-	-
ไม่ค่อยดี	100.0	-	25.0	-	-
ค่อนข้างดี	-	-	25.0	-	-
ดี	-	-	25.0	-	-
ดีมาก	-	-	-	-	-
รวม	100.0(3)	-	100.0(4)	-	-

6.2.3 การพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศของกลุ่มอาชีพ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศในการทำงาน และพบว่า กลุ่มอาชีพที่ไม่เคยได้รับการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศในการทำงานส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นเพราะไม่มีโอกาส เพราะทำงานตลอด/ไม่มีเวลาไป ไม่มีความจำเป็นต่อการทำงานในอาชีพต้น และไม่มีหน่วยงานหรือบุคคลมาอบรมให้ ในขณะที่กลุ่มอาชีพส่วนหนึ่งที่ทำงานในสถานประกอบการ/องค์กรตอบว่า หน่วยงานของตนมีนโยบายพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากร ถึงร้อยละ 52.4 ดังตารางที่ 108

ตารางที่ 108 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามการพัฒนาศักยภาพทางภาษาต่างประเทศของกลุ่มอาชีพ

การพัฒนาศักยภาพทางภาษาต่างประเทศของกลุ่มอาชีพ	ร้อยละ
<u>การเคยพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะ</u>	
<u>ด้านภาษาต่างประเทศในการทำงาน</u>	
เคย	41.4
ไม่เคย	58.6
รวม	100.0 (215)
<u>เหตุผลที่ไม่เคยมีการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะ</u>	
<u>ด้านภาษาต่างประเทศ</u>	
1. ไม่มีโอกาสเพาะาะทำงานตลอด ไม่มีเวลาไป	57.6
2. ขาดแคลนทุนทรัพย์ งบประมาณ	4.7
3. ไม่มีความจำเป็นต่อการทำงานในอาชีพตน	23.5
4. ทักษะทางภาษาต่างประเทศใช้ได้ดีแล้ว	1.2
5. ไม่มีหน่วยงานหรือบุคคลมาอบรมให้	9.4
6. ไม่มีงบประมาณและเวลา	2.4
7. ไม่กล้าไปเรียน เพราะไม่กล้าแสดงออก	1.2
รวม	100.0 (85)
<u>การมีนโยบายพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะ</u>	
<u>ด้านภาษาต่างประเทศของหน่วยงานที่กลุ่มอาชีพทำงานอยู่</u>	
มีนโยบาย	52.4
ไม่มีนโยบาย	47.6
รวม	100.0 (212)

ผลการวิเคราะห์ด้านรูปแบบการเคยพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของกลุ่มอาชีพ พบร่วมกับ กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ โดยเข้าร่วมการอบรมในสถานที่ทำงาน รองลงมา ได้แก่ การไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา และการเรียนเป็นกลุ่มกับผู้สอนภาษาโดยตรง ในขณะเดียวกันหน่วยงานที่กลุ่มอาชีพทำงานอยู่ก็มีนโยบายที่สอดคล้องกับรูปแบบการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศที่กลุ่มอาชีพเคยทำ คือการจัดอบรมในสถานที่ทำงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.1 รองลงมา ได้แก่ การส่งไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 22.8 ดังตารางที่ 109

ตารางที่ 109 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามรูปแบบและนโยบายการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ

รูปแบบและนโยบายการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ	ร้อยละ	จำนวน
รูปแบบการคีย์พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ		
1. อบรมในสถานที่ทำงาน	30.50	39
2. ไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา	21.1	27
3. ได้รับการสนับสนุนดุจงานต่างประเทศ	2.3	3
4. ได้รับการสนับสนุนไปอบรมต่างประเทศ	1.6	2
5. เรียนเป็นกลุ่มกับผู้สอนภาษาโดยตรง	16.4	21
6. การอบรมกับบริษัทใหญ่ โดยวิทยากรชาวต่างประเทศ	1.6	2
7. การสนับสนุนในการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการทำงานจริง	7.8	10
8. การซื้อหนังสือมาเรียนเอง/ค้นคว้าเพิ่มเติม	18.8	24
นโยบายการพัฒนาความสามารถและทักษะ		
การใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน		
1. จัดอบรมให้ในสถานที่ทำงาน	34.1	57
2. ส่งไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา	22.8	38
3. ให้การสนับสนุนดุจงานต่างประเทศ	12.0	20
4. ให้การสนับสนุนอบรมต่างประเทศ	5.4	9
5. ให้การสนับสนุนในการฝึกระหว่างการทำงานจากพนักงานที่เก่ง ศูนย์งานที่ไม่เก่ง	19.8	33
6. การอบรมที่ส่วนกลาง	4.2	7
7. ให้การสนับสนุนในการฝึกอบรมทางอินเตอร์เน็ต/ค้นคว้าเพิ่มเติม	1.8	3

6.2.4 ความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของกลุ่มอาชีพสามารถ
แยกในแต่ละกลุ่มอาชีพ ดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า ส่วนใหญ่อาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานและอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจเคยได้รับการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อย
ละ 66.7 และ 65.1 ตามลำดับ โดยที่อาชีพค้าขาย/พนักงานขายส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการพัฒนา/ส่งเสริม
ความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 80.0 รองลงมาคืออาชีพผู้ใช้แรงงาน และ
พนักงานบริษัท ในส่วนของการมีนโยบายพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับ
บุคลากรในหน่วยงานที่ทำงานอยู่ พบว่า กลุ่มอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพไกด์/ล่าม/
ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงาน และอาชีพพนักงานบริษัท ส่วนใหญ่หน่วยงานที่ทำงานอยู่มีนโยบายการพัฒนา/ส่ง
เสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 69.8 66.7
และ 61.4 ตามลำดับ โดยที่อาชีพผู้ใช้แรงงาน และอาชีพค้าขาย/พนักงานขาย กว่าร้อยละ 70.0 ที่ทำงานไม่มี
นโยบายการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน
ดังตารางที่ 110

ตารางที่ 110 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามการเคยและการมีนโยบายพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถ และทักษะด้านภาษาต่างประเทศกับกลุ่มอาชีพ

การเคยและการมีนโยบายพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถ และทักษะด้านภาษาต่างประเทศ	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้ แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม /ลูกจ้างฯ
การเคยพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถ และทักษะด้านภาษาต่างประเทศ					
เคย	31.8	65.1	39.8	20.0	66.7
ไม่เคย	68.2	34.9	60.2	80.0	33.3
รวม	100.0 (66)	100.0 (43)	100.0 (88)	100.0 (15)	100.0 (3)
การมีนโยบายพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถ และทักษะด้านภาษาต่างประเทศ					
ไม่มีนโยบาย	82.8	30.2	38.6	71.4	33.3
มีนโยบาย	17.2	69.8	61.4	28.6	66.7
รวม	100.0 (64)	100.0 (43)	100.0 (88)	100.0 (14)	100.0 (3)

6.2.4.1 ระดับความต้องการพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ

ผลการวิเคราะห์ด้านความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถและทักษะทางภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 93.9 ดังตารางที่ 111

ตารางที่ 111 ร้อยละของกลุ่มอาชีพจำแนกตามความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศ

ความต้องการที่จะพัฒนาความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศ	ร้อยละ
ใช่	93.9
ไม่ใช่	6.1
รวม	100.0 (294)

ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มอาชีพมีความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงานในด้านทักษะการฟังและพูดมากที่สุด ถึงร้อยละ 48.9 และ 43.8 ส่วนทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ต้องการในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 38.4 และ 35.9 ตามลำดับ ส่วนทักษะภาษาจีนและญี่ปุ่น มีเพียงร้อยละ 15.0 - 17.0 ที่ต้องการทักษะการพูดและการฟังในระดับมากถึงมากที่สุด ส่วนทักษะการอ่านและการเขียน ต้องการระดับมากถึงมากที่สุดเพียงร้อยละ 7.0 - 11.0 เท่านั้น ขณะที่ทักษะภาษาอื่นๆ มีความต้องการน้อยและไม่ต้องการเลย ดังตารางที่ 112

ตารางที่ 112 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

ระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
ภาษาอังกฤษ				
ไม่มีความต้องการเลย	2.2	2.2	7.6	9.4
ต้องการน้อยที่สุด	2.9	2.9	5.8	3.6
ต้องการน้อย	6.2	8.3	19.6	21.7
ต้องการมาก	39.9	42.8	38.4	35.9
ต้องการมากที่สุด	48.9	43.8	28.6	29.3
รวม	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)
ภาษาฝรั่งเศส				
ไม่มีความต้องการเลย	93.1	93.1	93.5	93.8
ต้องการน้อยที่สุด	0.4	-	0.4	0.7
ต้องการน้อย	2.5	3.6	2.9	3.3
ต้องการมาก	1.4	1.4	1.8	1.1
ต้องการมากที่สุด	2.5	1.8	1.4	1.1
รวม	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)
ภาษาจีน				
ไม่มีความต้องการเลย	80.8	80.8	84.4	84.8
ต้องการน้อยที่สุด	0.4	0.7	1.4	2.2
ต้องการน้อย	4.0	3.3	6.5	5.4
ต้องการมาก	10.1	10.5	4.7	4.7
ต้องการมากที่สุด	4.7	4.7	2.9	2.9
รวม	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)
ภาษาญี่ปุ่น				
ไม่มีความต้องการเลย	79.0	79.0	81.9	82.2
ต้องการน้อยที่สุด	1.1	0.7	1.1	1.4
ต้องการน้อย	2.9	3.3	5.8	5.4
ต้องการมาก	9.4	9.4	6.5	6.5
ต้องการมากที่สุด	7.6	7.6	4.7	4.3
รวม	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)
ภาษาเกาหลี				
ไม่มีความต้องการเลย	97.8	97.5	97.8	98.2
ต้องการน้อยที่สุด	1.1	0.7	0.7	1.1
ต้องการน้อย	0.4	0.7	1.1	0.4
ต้องการมาก	0.4	0.7	0.4	0.4
ต้องการมากที่สุด	0.4	0.4	-	-
รวม	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)

ตารางที่ 112 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน (ต่อ)

ระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
ภาษาอิตาเลียน				
ไม่มีความต้องการเลย	97.5	97.1	97.1	97.5
ต้องการน้อยที่สุด	0.7	0.4	0.4	1.1
ต้องการน้อย	1.1	1.4	2.2	1.1
ต้องการมาก	0.4	0.7	-	-
ต้องการมากที่สุด	0.4	0.4	0.4	0.4
รวม	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)
ภาษาเยอรมัน				
ไม่มีความต้องการเลย	91.3	91.3	92.4	93.1
ต้องการน้อยที่สุด	1.1	0.7	0.7	0.7
ต้องการน้อย	1.1	1.8	2.2	1.8
ต้องการมาก	4.3	5.1	3.6	3.3
ต้องการมากที่สุด	2.2	1.1	1.1	1.1
รวม	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)
ภาษาเวียดนาม				
ไม่มีความต้องการเลย	93.5	93.1	94.9	95.3
ต้องการน้อยที่สุด	1.8	1.4	1.8	1.8
ต้องการน้อย	0.4	1.1	2.2	1.8
ต้องการมาก	3.3	3.3	1.1	1.1
ต้องการมากที่สุด	1.1	1.1	-	-
รวม	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)
ภาษาพม่า				
ไม่มีความต้องการเลย	98.9	98.6	98.6	98.9
ต้องการน้อยที่สุด	0.7	0.4	0.4	1.1
ต้องการน้อย	0.4	0.4	0.7	-
ต้องการมาก	-	0.7	0.4	-
รวม	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)
ภาษาลาว (เวียงจันทน์)				
ไม่มีความต้องการเลย	96.0	96.0	96.4	96.7
ต้องการน้อยที่สุด	0.7	0.4	0.4	-
ต้องการน้อย	1.4	1.8	1.4	1.1
ต้องการมาก	1.1	1.1	1.1	1.1
ต้องการมากที่สุด	0.7	0.7	0.7	1.1
รวม	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)

ตารางที่ 112 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน (ต่อ)

ระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	ทักษะความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
ภาษาเขมร				
ไม่มีความต้องการเลย	96.4	96.4	96.4	96.7
ต้องการน้อยที่สุด	0.7	0.7	0.4	0.7
ต้องการน้อย	1.4	1.4	1.8	1.1
ต้องการมาก	0.7	0.7	0.7	0.7
ต้องการมากที่สุด	0.7	0.7	0.7	0.7
รวม	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)
ภาษาสเปน				
ไม่มีความต้องการเลย	99.6	99.6	99.6	99.6
ต้องการมากที่สุด	0.4	0.4	0.4	0.4
รวม	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)	100.0 (276)
ภาษาอานหัง				
ไม่มีความต้องการเลย	99.6	99.6	-	-
ต้องการมาก	0.4	0.4	-	-
รวม	100.0 (276)	100.0 (276)	-	-

นอกเหนือไปจากนี้ยังพบว่า อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัท อาชีพค้าขาย/พนักงานขาย อาชีพผู้ใช้แรงงาน และอาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาระดับความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 96.1 94.7 94.1 92.5 และ 80.0 ตามลำดับ ดังตารางที่ 113

ตารางที่ 113 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ

ระดับความต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/พนักงานรัฐฯ	พนักงาน	ค้าขาย/ไกด์/ล่าม/ลูกจ้างฯ	บริษัท
ต้องการ	92.5	96.1	94.7	94.1	80.0
ไม่ต้องการ	7.5	3.9	5.3	5.9	20.0
รวม	100.0 (107)	100.0 (51)	100.0 (114)	100.0 (17)	100.0 (5)

เมื่อวิเคราะห์ระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานของกลุ่มอาชีพ พบร้า กลุ่มอาชีพมีความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ มีระดับความต้องการมาก ถึงร้อยละ 85.2 รองลงมาคือ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน และภาษาอื่น คิดเป็นร้อยละ 14.9 11.6 และ 7.6 ตามลำดับ ดังตารางที่ 114

ตารางที่ 114 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานและภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน

ภาษาต่างประเทศที่ใช้ในการทำงาน	ระดับความต้องการ			
	ไม่ต้องการ	ต้องการน้อย	ต้องการมาก	รวม
ภาษาอังกฤษ	1.8	13.0	85.2	100.0 (276)
ภาษาจีน	80.8	7.6	11.6	100.0 (276)
ภาษาญี่ปุ่น	79.0	6.1	14.9	100.0 (276)
ภาษาไทย/คึ้งท้องถิ่น (ลาว-เวียงจันทน์ เขมร เวียดนาม)	89.9	4.0	6.2	100.0 (276)
ภาษาอื่น ๆ (ฝรั่งเศส เกาหลี อิตาเลียน เยอรมัน พม่า สเปน อาหรับ)	89.1	3.3	7.6	100.0 (276)

เมื่อวิเคราะห์ระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานในแต่ละภาษาและกลุ่มอาชีพ พบร้า กลุ่มของกรุ๊ปทุกกลุ่มส่วนใหญ่ต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการทำงาน มีเพียงกลุ่มผู้ใช้แรงงานชาวร้อยละ 20.0 ที่มีความต้องการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในระดับน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่า กลุ่มอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ค้าขาย/พนักงานขาย มีความต้องการมากในความสามารถและทักษะการใช้ภาษาจีนและญี่ปุ่น คิดเป็นร้อยละระหว่าง 12.0-22.4 ดังตารางที่ 115

ตารางที่ 115 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ

ระดับความต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/พนักงานรัฐฯ	พนักงานบริษัท	ค้าขาย/พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ลูกจ้างฯ
<u>ภาษาอังกฤษ</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	3.0	-	1.9	-	-
ต้องการน้อย (1-8 คะแนน)	20.2	2.0	11.1	18.7	-
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	76.8	98.0	87.0	81.3	100.0
รวม	100.0 (99)	100.0(49)	100.0 (108)	100.0(16)	100.0 (4)
<u>ภาษาจีน</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	87.9	77.6	77.8	62.5	100.0
ต้องการน้อย (1-8 คะแนน)	4.0	4.0	12.0	12.5	-
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	8.1	18.4	10.2	25.0	-
รวม	100.0 (99)	100.0(49)	100.0 (108)	100.0 (16)	100.0 (4)
<u>ภาษาญี่ปุ่น</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	84.8	71.4	75.9	81.3	100.0
ต้องการน้อย (1-8 คะแนน)	7.1	6.2	5.6	6.2	-
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	8.1	22.4	18.5	12.5	-
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0 (108)	100.0 (16)	100.0 (4)

ตารางที่ 115 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ (ต่อ)

ระดับความต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/พนักงานรัฐฯ	พนักงาน	ค้าขาย/บริษัท	ไกด์/ล่าม/ลูกจ้างฯ
ภาษาไทยเดียงท้องถิ่น					
(ลาว-เวียงจันทน์ เขมร เรียดนาม)					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	92.9	81.6	91.7	87.5	75.0
ต้องการน้อย (1-6 คะแนน)	4.0	8.2	2.8	-	-
ต้องการมาก (7-12 คะแนน)	3.0	10.2	5.6	12.5	25.0
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0 (108)	100.0 (16)	100.0 (4)
ภาษาอื่น ๆ (ฝรั่งเศส เกาหลี อิตาเลียน เยอรมัน ฟร์น่า สเปน อาหรับ)					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	92.6	89.8	85.2	87.5	100.0
ต้องการน้อย (1-8 คะแนน)	1.0	6.1	4.6	-	-
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	6.1	4.1	10.2	12.5	-
รวม	100.0 (99)	100.0(49)	100.0 (108)	100.0 (16)	100.0 (4)

ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานพบว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่ต้องการทักษะการพั้ง ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการพูดในระดับน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรทั้งหมดต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการพูดและทักษะการพั้งภาษาต่างประเทศ ดังตารางที่ 116

ตารางที่ 116 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการกับระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน

ทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการ	ระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน			
	ไม่ต้องการ	ต้องการน้อย	ต้องการมาก	รวม
ทักษะการพูด	-	81.1	18.9	100.0 (106)
ทักษะการพั้ง	-	83.0	17.0	100.0 (106)
ทักษะการอ่าน	6.6	82.1	11.3	100.0 (106)
ทักษะการเขียน	6.6	82.1	11.3	100.0 (106)

ผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ บริการ การโรงแรม อุตสาหกรรม องค์กรเอกชนส่วนใหญ่ต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการพูดภาษาต่างประเทศในระดับน้อย ขณะที่องค์กรรัฐต้องการในระดับมากเป็นสัดส่วนมากที่สุดในทุกกลุ่มสถานประกอบการ/องค์กร และพบว่า ผู้

บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการบริการ อุตสาหกรรม การโรงเรน องค์กรเอกชน และองค์กรรัฐส่วนใหญ่ ต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในระดับน้อย ส่วนผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการอุตสาหกรรม การโรงเรน องค์กรรัฐ องค์กรเอกชน และสถานประกอบการบริการ ส่วนใหญ่ ต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในระดับน้อย เป็นที่น่าสังเกตว่าองค์กรเอกชนต้องการในระดับมากเป็นสัดส่วนมากที่สุดในทุกกลุ่มสถานประกอบการ/องค์กร และยังพบว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการอุตสาหกรรม การโรงเรน องค์กรรัฐ องค์กรเอกชน และสถานประกอบการบริการ ส่วนใหญ่ต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะการเขียนภาษาต่างประเทศในระดับน้อย อนึ่งองค์กรเอกชนต้องการในระดับมากเป็นสัดส่วนมากที่สุดในทุกกลุ่มสถานประกอบการ/องค์กร ดังตารางที่ 117

ตารางที่ 117 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ

ระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน	ประเภทองค์กร/สถานประกอบการ				
	องค์กรรัฐ	องค์กรเอกชน	อุตสาหกรรม	การบริการ	การโรงเรน
ทักษะการพูด					
ต้องการน้อย (2-8 คะแนน)	74.1	80.0	81.1	87.1	83.3
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	25.9	20.0	18.9	12.9	16.7
รวม	100.0 (27)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (31)	100.0 (6)
ทักษะการฟัง					
ต้องการน้อย (2-8 คะแนน)	74.1	80.0	86.5	87.1	83.3
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	25.9	20.0	13.5	12.9	16.7
รวม	100.0 (27)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (31)	100.0 (6)
ทักษะการอ่าน					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	3.7	-	2.7	16.1	-
ต้องการน้อย (1-8 คะแนน)	81.5	80.0	89.2	74.2	83.3
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	14.8	20.0	8.1	9.7	16.7
รวม	100.0 (27)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (31)	100.0 (6)
ทักษะการเขียน					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	3.7	-	2.7	16.1	-
ต้องการน้อย (1-8 คะแนน)	81.5	80.0	89.2	74.2	83.3
ต้องการมาก (9-16 คะแนน)	14.8	20.0	8.1	9.7	16.7
รวม	100.0 (27)	100.0 (5)	100.0 (37)	100.0 (31)	100.0 (6)

6.2.4.2 ทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการในการทำงาน

เมื่อวิเคราะห์ทักษะภาษาต่างประเทศที่กลุ่มอาชีพต้องการในการทำงาน พบร่วม กลุ่มอาชีพต้องการทักษะการพูด การฟัง การอ่านและการเขียนในระดับน้อย โดยที่ทักษะการพูดเท่านั้นที่ต้องการมากเป็นสัดส่วนที่สูงกว่าทักษะอื่น ดังตารางที่ 118 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบในแต่ละกลุ่มอาชีพ พบร่วม เฉพาะกลุ่ม

อาชีพผู้ใช้แรงงานที่่านั้นที่ไม่ต้องการทักษะการอ่านและการเขียนและกลุ่มอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ต้องการทุกทักษะในระดับมากเป็นสัดส่วนที่สูงเมื่อเทียบกับกลุ่มอาชีพอื่น ดังตารางที่ 119

ตารางที่ 118 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามทักษะภาษาต่างประเทศที่ต้องการกับระดับความต้องการ ความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

ทักษะภาษาต่างประเทศ ที่ต้องการ	ระดับความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการ ทำงาน			
	ไม่ต้องการ	ต้องการน้อย	ต้องการมาก	รวม
ทักษะการพูด	0.7	94.6	4.7	100.0 (276)
ทักษะการฟัง	0.7	96.7	2.5	100.0 (276)
ทักษะการอ่าน	6.5	89.5	4.0	100.0 (276)
ทักษะการเขียน	8.3	87.3	4.3	100.0 (276)

ตารางที่ 119 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามต้องการความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศใน การทำงานกับกลุ่มอาชีพ

ระดับความต้องการความสามารถ และทักษะภาษาต่างประเทศ ในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ลูก จ้างฯ
<u>ทักษะการพูด</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	2.0	-	-	-	-
ต้องการน้อย (1-13 คะแนน)	97.0	89.8	93.5	100.0	100.0
ต้องการมาก (14-26 คะแนน)	1.0	10.2	6.5	-	-
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0 (108)	100.0 (16)	100.0 (4)
<u>ทักษะการฟัง</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	2.0	-	-	-	-
ต้องการน้อย (1-17 คะแนน)	96.0	93.9	98.1	100.0	100.0
ต้องการมาก (18-34 คะแนน)	2.0	6.1	1.9	-	-
รวม	100.0(99)	100.0 (49)	100.0 (108)	100.0 (16)	100.0 (4)
<u>ทักษะการอ่าน</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	12.1	-	4.6	6.3	-
ต้องการน้อย (1-14 คะแนน)	85.9	91.8	90.7	93.8	100.0
ต้องการมาก (15-29 คะแนน)	2.0	8.2	4.6	-	-
รวม	100.0(99)	100.0 (49)	100.0 (108)	100.0 (16)	100.0 (4)

ตารางที่ 119 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกระดับความต้องการความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศใน
การทำงานกับกลุ่มอาชีพ (ต่อ)

ระดับความต้องการความสามารถ และทักษะภาษาต่างประเทศ ในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ ลูกจ้างฯ
ทักษะการเขียน					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	16.2	-	4.6	12.5	-
ต้องการน้อย (1-12 คะแนน)	82.8	91.8	89.8	81.3	100.0
ต้องการมาก (13-24 คะแนน)	1.0	8.2	5.6	6.3	-
รวม	100.0(99)	100.0 (49)	100.0 (108)	100.0 (16)	100.0 (4)

6.2.4.3 ความต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ
ของบุคลากรในหน่วยงาน

ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่มีความ
ต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงานในระดับมาก
และมากที่สุด คือด้านการฝึกอบรมในประเทศ การศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันการศึกษา การใช้อินเตอร์เน็ต การ
ฝึกจากการเรียนโรงเรียนและการติดต่อกับชาวต่างชาติตั้งแต่ 120

ผลการวิเคราะห์ด้านความต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรในการทำงาน พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ต้องการการฝึกจากการใช้ภาษาต่างประเทศในระดับมากถึงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละรวม 50.7 ทั้งนี้สะท้อนว่ากลุ่มอาชีพอาจใช้การดูโทรทัศน์เป็นสื่อเพื่อพัฒนา จากการทำงาน ดังนั้นการใช้โทรทัศน์จึงน่าจะสอดคล้องกับวิธีชีวิตของกลุ่มอาชีพ รองลงมาคือต้องการการฝึกจากสื่อสิ่งพิมพ์ในระดับมากถึงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละรวม 48.5 ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มอาชีพที่ทำงานในภาคอุตสาหกรรมเห็นว่าในสถานประกอบการจะมีป้ายโฆษณาที่สถานประกอบการใช้ประกาศ และสื่อสารกับพนักงานอยู่แล้ว หากมีบทเรียนภาษาต่างประเทศอยู่ในป้ายโฆษณาดังนั้น จะทำให้สามารถเรียนรู้ในสถานประกอบการได้ นอกจากนี้กลุ่มอาชีพยังต้องการวิธีการฝึกจากการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน และการใช้อินเตอร์เน็ตเว็บไซด์ภาษาต่างประเทศ ซึ่งจะเห็นว่าวิธีการที่กลุ่มอาชีพต้องการมากนั้นเป็นวิธีการพัฒนาที่เน้นการฝึกฝนด้วยตนเอง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถมีบทบาทสนับสนุนได้โดยการสร้างสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการเพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในกลุ่มอาชีพ ดังตารางที่ 121

ผลการวิเคราะห์ความต้องการวิธีการที่จะช่วยให้พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานของกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มอาชีพทุกกลุ่มต้องการมากในวิธีการศึกษาเพิ่มเติม ในสถาบันภาษาในประเทศ และการฝึกอบรมในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 37.0-75.0 นอกจากนี้ ทุกกลุ่มอาชีพมีความต้องการจะใช้วิธีการฝึกจากสื่อสิ่งพิมพ์ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.4-56.3 สำหรับ ทุกกลุ่มอาชีพที่เป็นข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ เห็นว่าวิธีที่ใช้พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษา ต่างประเทศในระดับต้องการมาก คือ ใช้การติดต่อกับชาวต่างประเทศโดยใช้ E-mail ถึงร้อยละ 43.8 และยัง ต้องการใช้วิธีการฝึกจากการยกเวชให้ทันท่วงที คิดเป็นร้อยละ กว่า 50.0 ซึ่งจะเห็นว่าวิธีที่กลุ่มอาชีพต้องการใช้เพื่อ พัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศนั้นเป็นวิธีที่เรียนรู้ด้วยตนเอง ที่ผ่านทางสื่อที่อยู่ในระบบสารสนเทศ ยกเว้นกลุ่ม ผู้ใช้แรงงานและไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงาน ที่ตอบในประเด็นดังกล่าวเป็นสัดส่วนน้อย ดังตารางที่ 122

ตารางที่ 122 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะ การใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ

ระดับความต้องการวิธีการต่างๆ เพื่อที่จะ พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้ แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงาน ขาย	ไกด์/ล่าม/ ลูกจ้างฯ
วิธีการศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา ในประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	58.6	55.1	51.9	75.0	75.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	10.1	14.3	6.5	6.3	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	31.3	30.6	41.7	18.8	25.0
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)
วิธีการศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาต่าง ประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	93.9	77.6	81.5	75.0	50.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	4.0	2.0	1.9	6.3	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	2.0	20.4	16.7	18.8	50.0
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)
วิธีการศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันภาษา ในประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	42.4	40.8	35.2	50.0	25.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	10.1	6.1	10.2	6.3	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	47.5	53.1	54.6	43.8	75.0
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)
วิธีการฝึกอบรมต่างประเทศ					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	85.9	73.5	73.1	93.8	50.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	5.1	8.2	5.6	-	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	9.1	18.4	21.3	6.3	50.0
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)

ตารางที่ 122 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะ การใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ (ต่อ)

ระดับความต้องการวิธีการต่างๆ เพื่อที่จะ พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้ แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ ลูกจ้างฯ
<u>วิธีการศึกษาดูงานในประเทศ</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	62.6	44.9	51.9	75.0	100.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	9.1	18.4	14.8	18.8	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	28.3	36.7	33.3	6.3	-
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)
<u>ศึกษาดูงานต่างประเทศ</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	81.8	57.1	59.3	81.3	50.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	9.1	12.2	13.0	-	25.0
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	9.1	30.6	27.8	18.8	25.0
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)
<u>วิธีการติดต่อกับชาวต่างประเทศทาง E-mail</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	66.7	29.2	44.4	62.5	25.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	16.2	27.1	19.4	6.3	25.0
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	17.2	43.8	36.1	31.3	50.0
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)
<u>วิธีการฝึกจากสื่อสิ่งพิมพ์</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	28.3	18.4	25.9	18.7	50.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	28.3	26.5	25.0	25.0	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	43.4	55.1	49.1	56.3	50.0
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)
<u>วิธีการฝึกจากรายการวิทยุ</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	39.4	26.5	33.4	31.2	75.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	32.3	40.8	37.0	18.8	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	28.3	32.7	29.6	50.0	25.0
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)
<u>วิธีการฝึกจากรายการโทรทัศน์</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	32.3	18.4	21.3	31.3	50.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	22.2	22.4	26.9	12.5	25.0
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	45.5	59.2	51.9	56.3	25.0
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)
<u>วิธีการฝึกจากการใช้โปรแกรมสอนภาษา จากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	58.6	24.5	32.4	25.0	-
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	14.1	16.3	13.9	18.8	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	27.3	59.2	53.7	56.3	100.0
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)

ตารางที่ 122 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามระดับความต้องการวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะ การใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานกับกลุ่มอาชีพ (ต่อ)

ระดับความต้องการวิธีการต่างๆ เพื่อที่จะ พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ ภาษาต่างประเทศในการทำงาน	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้ แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ ลูกจ้างฯ
<u>วิธีการฝึกจากการใช้อินเตอร์เน็ต เว็บไซต์ภาษาต่างประเทศ</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	63.6	24.5	27.8	50.0	25.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	17.2	24.5	16.7	6.3	25.0
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	19.2	51.0	55.6	43.8	50.0
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)
<u>วิธีการฝึกจากการเขียนจดหมาย ติดต่อกับชาวต่างประเทศ</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	68.7	36.7	44.4	50.0	50.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	23.2	44.9	30.6	6.3	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	8.1	18.4	25.0	43.8	50.0
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)
<u>วิธีการฝึกจากพนักงานที่เก่งแล้ว/ เจ้าของภาษา</u>					
ไม่ต้องการ (0 คะแนน)	94.9	89.8	88.0	87.5	100.0
ต้องการน้อย (1-2 คะแนน)	1.0	-	3.7	-	-
ต้องการมาก (3-4 คะแนน)	4.0	10.2	8.3	12.5	-
รวม	100.0 (99)	100.0 (49)	100.0(108)	100.0 (16)	100.0 (4)

6.2.4.4 ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศใน การทำงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลการพัฒนาแรงงานด้านการ พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงาน พบว่า ผู้บริหาร-เจ้าของ สถานประกอบการ/องค์กรเสนอว่าควรการจัดอบรมระยะสั้นที่ใช้ในชีวิตจริงการทำงานได้มากที่สุด รองลงมา ได้ แก่ วิธีการการส่งเสริมการเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่เด็ก การประชาสัมพันธ์ด้านการเปิดหลักสูตรภาษาต่าง ประเทศสู่ภาคประชาชน/นโยบายส่งเสริม ชัดเจน สร้างข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐฯ ให้กับบุคลากรมากที่สุด ดังตารางที่ 123

ตารางที่ 123 ร้อยละของผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร จำแนกตามข้อเสนอแนะต่อ
หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ดูแลการพัฒนาแรงงานด้านการพัฒนาความสามารถและ
ทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงาน

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ดูแลการพัฒนาแรงงานต่อ การพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรใน หน่วยงาน	ร้อยละ		
	ใช่	ไม่ใช่	รวม
ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐ			
1. การฝึกพูดจากคนที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง	15.6	84.4	100.0 (109)
2. การจัดอบรมระยะสั้นที่ใช้ในชีวิตจริงการทำงานได้	42.2	57.8	100.0 (109)
3. การมีห้องสื่อ สื่อ อุปกรณ์การเรียน ไปสเตอร์ การตูน ภาษาต่างประเทศมานำเสนอให้ประชาชนดู	14.7	85.3	100.0 (109)
4. การมีครูสอนภาษามาสอนให้ในสถานประกอบการ	7.3	92.7	100.0 (109)
5. การจัดตั้งศูนย์ภาษา แหล่งการเรียนรู้	3.7	96.3	100.0 (109)
6. การมีรายการวิทยุ โทรทัศน์สอนภาษาต่างประเทศ	2.8	97.2	100.0 (109)
7. การผลิตบุคลากรที่ใช้ภาษาต่างประเทศได้มากขึ้น	5.5	94.5	100.0 (109)
8. การส่งเสริมการเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่เด็ก	18.3	81.7	100.0 (109)
9. การประชาสัมพันธ์ด้านการเปิดหลักสูตรภาษาต่างประเทศสู่ภาคประชาชน/ นโยบายส่งเสริม ชัดเจน	17.4	82.6	100.0 (109)
10. การจัดการเรียนการสอนภาษาในภาคฤดูร้อนหรือฟรี	3.7	96.3	100.0 (109)
11. การมีงบประมาณสนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศ	3.7	96.3	100.0 (109)
12. การสนับสนุนให้มีการคุยงานต่างประเทศ	1.8	98.2	100.0 (109)
13. การพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศให้คนที่จบออกมานำ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานได้มากขึ้น	13.8	86.2	100.0 (109)
ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาคเอกชน			
1. มีการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากร	26.6	73.4	100.0 (109)
2. การที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานควรมีบทบาทในการจัดอบรมได้	8.3	91.7	100.0 (109)
3. มีการลดค่าเล่าเรียนหรือให้บุคลากรได้เรียนฟรี	4.6	95.4	100.0 (109)
4. มีการส่งเสริมการเรียน โดยการสนับสนุน สื่อ เอกสาร CD คู่มือ การเรียนภาษาต่างประเทศ	6.4	93.6	100.0 (109)
5. มีการส่งบุคลากรดูงานต่างประเทศ	2.8	97.2	100.0 (109)
6. มีการส่งบุคลากรไปฝึกอบรม	13.8	86.2	100.0 (109)

*หมายเหตุ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

เมื่อการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่ดูแลการพัฒนาแรงงานด้านการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงานกับประเภทองค์กร/สถานประกอบการ พบว่า องค์กรรัฐส่วนใหญ่เสนอให้หน่วยงานภาครัฐจัดอบรมระยะสั้น รองลงมาคือเสนอให้ประชาสัมพันธ์ด้านการเปิดหลักสูตรภาษาต่างประเทศ มีส่วนน้อยเพียงร้อยละ 3.4 ที่เสนอให้มีครูสอนภาษาในองค์กร/สถานประกอบการ องค์กรเอกชนเสนอให้จัดอบรมระยะสั้น มีครูสอนภาษาในองค์กร/สถานประกอบการ ส่งเสริมการเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่เด็ก ประชาสัมพันธ์ด้านการเปิดหลักสูตรภาษาต่างประเทศ มีงบประมาณสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ และพัฒนาหลักสูตรภาษาต่างประเทศ สถานประกอบ

การอุตสาหกรรมร้อยละ 39.5 เสนอให้มีการจัดอบรมระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 39.5 รองลงมาคือเสนอให้ประชาสัมพันธ์ด้านการเปิดหลักสูตรภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 26.3 ส่วนสถานประกอบการบริการส่วนใหญ่เสนอให้มีการจัดอบรมระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาคือส่งเสริมการเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่เด็ก คิดเป็นร้อยละ 29.0 และเสนอให้ภาครัฐสนับสนุนการฝึกพูดจากคนที่เป็นเจ้าของภาษาโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 16.1 สำหรับสถานประกอบการโรงเรียนส่วนใหญ่เสนอให้มีการจัดอบรมระยะสั้น คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาคือเสนอให้ภาครัฐสนับสนุนสื่อหนังสือ อุปกรณ์การเรียน ใบสัมภาร์ การ์ดูน คิดเป็นร้อยละ 33.3

ส่วนผลการวิเคราะห์ด้านข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลการพัฒนาแรงงานด้านการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน พ布ว่า กลุ่มอาชีพเสนอว่าควรเปิดหลักสูตรอบรมระยะสั้นนอกเวลาทำงานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.2 รองลงมา ได้แก่ การเปิดสอนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ระดับอนุบาล และให้ภาครัฐสนับสนุนเงินทุน งบประมาณในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 12.1 และ 11.2 ตามลำดับ

สำหรับข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาคเอกชน พ布ว่า กลุ่มอาชีพ เสนอว่าควรร่วมมือกับภาครัฐสนับสนุนงบประมาณพัฒนาบุคลากรทางภาษาจัดอบรมให้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมา ได้แก่ เอกชนที่เป็นสถาบันทางภาษาลดค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนและให้สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์ การศึกษา สื่อ กิจกรรมทางภาษา คิดเป็นร้อยละ 23.1 และ 15.4 ตามลำดับ และสำหรับข้อเสนอแนะต่อเจ้าของสถานประกอบการ พ布ว่า กลุ่มอาชีพเสนอว่าควรมีการอบรมในสถานประกอบการด้านภาษาต่างประเทศมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมา ได้แก่ มีการส่งไปอบรมนอกสถานที่โดยส่งเสริมงบประมาณด้านการอบรม และสนับสนุนงบประมาณด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 22.9 และ 12.7 ตามลำดับ ดังตารางที่ 124

ตารางที่ 124 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการพัฒนาแรงงานด้านการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลด้านการพัฒนาแรงงานด้านการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน*	ร้อยละ	จำนวน
<u>ข้อเสนอแนะต่อภาครัฐ</u>		
1. เปิดหลักสูตรอบรมระยะสั้นนอกเวลาทำงาน	36.2	128
2. ให้ภาครัฐสนับสนุนเงินทุน งบประมาณในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	11.2	39
3. ให้ภาครัฐมีการจ้างช่างต่างประเทศมาสอนโดยตรงหรือเปิดเป็นศูนย์การเรียนรู้	7.2	25
4. ให้ภาครัฐจัดอบรมระยะยาว/ต่อเนื่อง นอกเวลาทำงาน	8.3	29
5. สนับสนุน สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น VCD CD	5.7	20
6. สนับสนุนสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสารต่างประเทศ	6.6	23
7. สนับสนุนการทำสื่อ ป้ายภาษาต่างประเทศในการแนะนำสิ่งต่างๆ	1.7	6
8. การเปิดสอนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ระดับอนุบาล	12.1	42
9. หลักสูตรเน้นการใช้จริงในชีวิตประจำวัน ปรับปรุงหลักสูตร	10.3	36

ตารางที่ 124 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการพัฒนาแรงงานด้านการ

พัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน (ต่อ)

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่คุ้มครองด้านการพัฒนาแรงงานด้านการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน*	ร้อยละ	จำนวน
ข้อเสนอแนะต่อภาคเอกชน		
1. ให้สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์ การศึกษา สื่อ กิจกรรมทางภาษา	15.4	24
2. เอกชนที่เป็นสถาบันทางภาษาลดค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียน	23.1	36
3. เอกชนที่เป็นสถาบันภาษาเน้นการเรียนการสอนที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน หรือใช้ในการทำงาน	9.6	15
4. ร่วมมือกับภาครัฐสนับสนุนงบประมาณพัฒนาบุคลากรทางภาษา/จัดอบรม	46.8	73
5. เอกชนที่เป็นสถาบันภาษาจัดกลุ่มผู้เรียนให้เหมาะสม มีอาจารย์ที่เหมาะสม	3.2	5
6. การพาไปดูงาน	1.9	3
ข้อเสนอแนะต่อเจ้าของสถานประกอบการ		
1. มีการส่งไปอบรมนอกสถานที่โดยส่งเสริมงบประมาณด้านการอบรม	22.9	47
2. มีการอบรมในสถานประกอบการด้านภาษาต่างประเทศ	46.3	95
3. สนับสนุนงบประมาณด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	12.7	26
4. ลดเวลาในการทำงาน เปิดโอกาสให้นักงานได้ไปฝึกอบรม	9.3	19
5. ส่งไปดูงานต่างประเทศหรือในประเทศ	8.8	18

*หมายเหตุ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

เมื่อวิเคราะห์ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษา ต่างประเทศในการทำงานในแต่ละกลุ่มอาชีพ พบร่วมกัน ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐ คือ กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่เสนอให้เปิดหลักสูตรอบรมระยะสั้นนอกเวลาทำงาน และส่วนน้อยที่เสนอให้สนับสนุนการทำการทำสื่อป้ายภาษาต่างประเทศ โดยที่อาชีพผู้ใช้แรงงาน อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัท อาชีพค้าขาย/พนักงานขายและอาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานส่วนใหญ่เสนอแนะให้ภาครัฐเปิดหลักสูตรอบรมระยะสั้นนอกเวลาทำงาน คิดเป็นร้อยละ 37.4 33.8 38.1 36.4 และ 42.9 ตามลำดับ

ด้านข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาคเอกชนที่คุ้มครองด้วยการพัฒนาแรงงานเพื่อการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงานกับกลุ่มอาชีพ พบร่วมกัน อาชีพส่วนใหญ่เสนอให้ภาคเอกชนร่วมมือกับภาครัฐจัดอบรมโดยสนับสนุนงบประมาณ และมีเพียงส่วนน้อยที่เสนอให้มีการสนับสนุนการศึกษาดูงาน โดยที่อาชีพผู้ใช้แรงงาน อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัท ส่วนใหญ่เสนอให้ภาคเอกชนร่วมมือกับภาครัฐจัดอบรมโดยสนับสนุนงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 42.2 55.3 48.4 อาชีพค้าขาย/พนักงานขายส่วนใหญ่เสนอให้เอกชนที่เป็นสถาบันภาษาลดค่าใช้จ่ายในการเรียนการสอน และเสนอให้เอกชนที่เป็นสถาบันภาษาเน้นการสอนที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน/การทำงาน คิดเป็นร้อยละ 28.6 เท่ากัน อาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานเสนอให้สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์การศึกษา/สื่อ/กิจกรรมทางภาษาต่างประเทศ และเสนอให้เอกชนร่วมมือกับภาครัฐจัดอบรมโดยสนับสนุนงบประมาณคิดเป็นร้อยละ 50.0 เท่ากัน

สำหรับข้อเสนอแนะต่อเจ้าของสถานประกอบการเพื่อการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถ และทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงานกับกลุ่มอาชีพ พบร่วมกับอาชีพผู้ใช้แรงงาน อาชีพ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อาชีพพนักงานบริษัท ส่วนใหญ่เสนอให้เจ้าของสถานประกอบการจัดอบรมภาษาต่างประเทศในสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 41.5 51.2 49.0 อาชีพค้าขาย/พนักงานขายส่วนใหญ่เสนอให้เจ้าของสถานประกอบการสนับสนุนงบประมาณด้านการอบรมนอกสถานที่ให้บุคลากร คิดเป็นร้อยละ 60.0 และอาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานส่วนใหญ่เสนอให้เจ้าของสถานประกอบการสนับสนุนงบประมาณด้านการอบรมนอกสถานที่ให้บุคลากร คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมา คือ เสนอให้จัดอบรมภาษาต่างประเทศในสถานประกอบการ คิดเป็นร้อยละ 40.0 ดังตารางที่ 125

ตารางที่ 125 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการพัฒนาแรงงานเพื่อการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงานกับกลุ่มอาชีพ

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการพัฒนา แรงงานเพื่อการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ให้กับบุคลากรในหน่วยงาน*	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้ แรงงาน	ข้าราชการ/ พนักงานรัฐฯ	พนักงาน บริษัท	ค้าขาย/ พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ ลูกจ้างฯ
<u>ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐ</u>					
-เปิดหลักสูตรอบรมระยะสั้นนอกเวลาทำงาน	37.0	33.8	38.1	36.4	42.9
-สนับสนุนเงินงบประมาณในการเรียน การสอนภาษาต่างประเทศ	10.2	9.1	11.9	13.6	28.6
-เปิดศูนย์การเรียนรู้มีครุชากต่างประเทศสอน	5.6	6.5	9.0	9.1	-
-เปิดหลักสูตรอบรมระยะยาว/ต่อเนื่อง	7.4	10.4	7.5	13.6	-
-สนับสนุนสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น VCD /CD	6.5	5.2	3.7	13.6	14.3
-สนับสนุนสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร	8.3	10.4	2.2	9.1	14.3
-สนับสนุนการทำสื่อป้ายภาษาต่างประเทศ	0.9	3.9	1.5	-	-
-เปิดสูตรภาษาต่างประเทศตั้งแต่ระดับอนุบาล	13.0	13.0	12.7	4.5	-
-ปรับปรุงหลักสูตรเน้นการใช้จริงได้ในชีวิตประจำวัน	11.1	7.8	13.4	-	-
รวม	100.0(108)	100.0(77)	100.0(134)	100.0(22)	100.0(7)

*หมายเหตุ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

ตารางที่ 125 ร้อยละของกลุ่มอาชีพ จำแนกตามข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการพัฒนาแรงงานเพื่อการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงานกับกลุ่มอาชีพ (ต่อ)

ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่ดูแลการพัฒนาแรงงานเพื่อการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรในหน่วยงาน*	กลุ่มอาชีพ				
	ผู้ใช้แรงงาน	ข้าราชการ/พนักงานรัฐ*	พนักงานบริษัท	ค้าขาย/พนักงานขาย	ไกด์/ล่าม/ลูกจ้างฯ
<u>ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาคเอกชน</u>					
-สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์การศึกษา / สื่อ / กิจกรรมทางภาษาต่างประเทศ	15.6	7.9	18.8	14.3	50.0
-เอกชนที่เป็นสถาบันภาษาลัดค่าใช้จ่ายในการเรียนการสอน	31.1	23.7	17.2	28.6	-
-เอกชนที่เป็นสถาบันภาษาเน้นการสอนที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน/การทำงาน	6.7	5.3	12.5	28.6	-
-ร่วมมือกับภาครัฐจัดอบรม/มีงบประมาณ	42.2	55.3	48.4	14.3	50.0
-เอกชนที่เป็นสถาบันภาษาลั่นที่เรียนให้เหมาะสม/ อาจารย์เหมาะสม	-	7.9	1.6	14.3	-
-การสนับสนุนการศึกษาดูงาน	4.4	-	1.6	-	-
รวม	100.0(45)	100.0(38)	100.0(64)	100.0(7)	100.0(2)
<u>ข้อเสนอแนะต่อเจ้าของสถานประกอบการ</u>					
-สนับสนุนงบประมาณด้านการอบรมนอกสถานที่	15.1	26.8	19.8	60.0	60.0
-จัดอบรมในสถานประกอบการ	41.5	51.2	49.0	30.0	40.0
-สนับสนุนงบประมาณด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ	17.0	9.8	12.5	10.0	-
-ลดเวลาในการทำงาน เปิดโอกาสให้พนักงานได้ไปฝึกอบรม	11.3	2.4	12.5	-	-
-สนับสนุนการศึกษาดูงาน	15.1	9.8	6.3	-	-
รวม	100.0(53)	100.0(41)	100.0(96)	100.0(10)	100.0(5)

*หมายเหตุ สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ

บทที่ 7

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

7.1 สรุป และ อภิปรายผลการวิจัย

7.1.1 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

7.1.1.1 ภาษาต่างประเทศที่มีการจัดการเรียนการสอนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในภาพรวมแล้วภาษาต่างประเทศที่มีการเรียนการสอนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด ได้แก่ ภาษาอังกฤษ เป็นที่สังเกตว่า ภาษาฝรั่งเศสซึ่งเคยได้รับความนิยมในอดีตนั้น ในปัจจุบันได้รับความสนใจน้อยมาก เมื่อเทียบกับภาษาจีนและญี่ปุ่น ซึ่งมีแนวโน้มผู้เรียนให้ความสนใจมากขึ้น โดยเฉพาะภาษาจีนซึ่งเปิดสอนในสถานศึกษาทุกรอบดับ ทั้งนี้เป็นเพราะความต้องการของตลาดแรงงานที่ต้องการบุคลากรที่มีทักษะภาษาจีนและญี่ปุ่น เพิ่มมาก ในทำนองเดียวกันภาษาเกาหลี ก็มีแนวโน้มผู้เรียนให้ความสนใจมากขึ้น ซึ่งอาจเนื่องจากความต้องการของตลาดแรงงานและอิทธิพลของต่างประเทศ

7.1.1.2 การบริหารจัดการการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ในส่วนของการรับผู้สอน ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาใช้การรับเข้าจากบัญชีรายชื่อ จากส่วนกลางเป็นหลัก ทำให้สถานศึกษามีมืออาชีวศึกษาเลือกบุคคลเข้าสอนด้วยการทดสอบอื่น ๆ ที่จะวัดความสามารถด้านทักษะภาษาโดยตรง แต่ในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ใช้วิธีคัดเลือกโดยการสอนและการสัมภาษณ์มากกว่า ซึ่งเป็นข้อแตกต่างที่เด่นชัดกับสถานศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

กิจกรรมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนของผู้บริหารสถานศึกษาทุกรอบดับเน้นที่การจัดนิทรรศการภาษามากที่สุด การสนับสนุนกิจกรรมการเข้าค่ายภาษาอังกฤษในระดับน้อย เป็นที่สังเกตว่ากิจกรรมสนับสนุนของสถานศึกษาที่เป็นการสร้างสภาพแวดล้อมทางภาษาต่างประเทศที่ไม่ใช่กิจกรรมระยะสั้นยังมีน้อยในทุกรอบดับ เช่น โครงการลัดครัวภาษาต่างประเทศ กิจกรรมอื่น ๆ ในชุมชนภาษาต่างประเทศ และกิจกรรมโครงงาน

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ถูกกำหนดจากแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตรโดยมีกิจกรรมอบรมหลักสูตร และกิจกรรมสัมมนาเป็นกิจกรรมหลักในการหาข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้สอนในทุกรอบดับ

7.1.1.3 ระดับความสามารถ และความสนใจทางทักษะเนื้อหาของผู้สอน

อายุของผู้สอนส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 30-49 ปี ประสบการณ์ในการสอนจึงอยู่ในช่วงประมาณ 10 ปี ผู้สอนระดับประถมศึกษามักไม่ได้จบสาขาวิชาเอกในภาษาต่างประเทศที่สอนนั้น ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพเสริมในเรื่องความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศจึงเป็นสิ่งเร่งด่วนที่กระทรวงศึกษาควรนำมาริบบูรณาเพื่อเป็นนโยบายในการจัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้สอน ทักษะภาษาของผู้สอนที่ต้องได้รับการพัฒนาคือ การฟัง การเขียน และการพูด เพราะเป็นทักษะที่ผู้สอนระบุว่าตนนัดน้อยที่สุด ซึ่งเป็นทักษะการใช้ภาษา (การพูดและการเขียน) มากกว่าทักษะการรับรู้ภาษา (การฟัง)

ผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เห็นว่าตนเองสอนด้วยภาษาอ่านมากที่สุด รองลงมาคือทักษะการพูดและความรู้ด้านไวยากรณ์ ส่วนผู้สอนภาษาต่างประเทศอื่นๆ คิดว่าตนเองสอนด้วยภาษาอังกฤษมากที่สุด รองลงมา คือทักษะการอ่านและไวยากรณ์ตามลำดับ ส่วนทักษะที่ผู้สอนภาษาต่างประเทศทั่วไปนั้นอยู่ที่สุด คือการเป็นล่าม รองลงมาคือทักษะการฟัง การเขียน และการพูดตามลำดับ ผู้สอนในทุกระดับต้องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดมากที่สุด รองลงมาเป็นทักษะการเขียน และวิธีการสอน เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้สอนมีความมั่นใจในทักษะภาษาของตนเองมากที่สุดเพียงทักษะเดียวคือ การอ่าน ในขณะที่ในการเรียนการสอนนั้น ทักษะการอ่านเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอสำหรับการสอนภาษา จึงเป็นความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องพัฒนาทักษะภาษาของผู้สอนในทุกระดับให้เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สอนที่มีศักยภาพทางภาษาไม่ดี โดยตรง เนื่องจากผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับรูปแบบการเรียนแบบพิเศษ และยังเป็นแบบอย่าง

ในส่วนของผู้สอนเองจะต้องเปลี่ยนวิธีคิดจากการให้ผู้เรียนรับฟังจากผู้สอนแต่เพียงอย่างเดียว เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากขึ้น และพยายามสร้างสิ่งแวดล้อมให้ตนได้ใช้ภาษาต่างประเทศ รู้สึกและสถานศึกษาต้องมีนโยบายในการจัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างพอเพียง และให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเข้าถึงและการใช้แหล่งการเรียนรู้แก่ผู้สอน เพื่อผู้สอนจะสามารถพัฒนาทักษะภาษาของตนเองได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากรูปแบบการสอนที่มีกำหนดเดือนที่มาตฐานเพื่อวัดความสามารถทางภาษาต่างประเทศของผู้สอนและมีแรงจูงใจ (Incentive) ให้แก่ผู้สอน ซึ่งจะผลักดันให้ผู้สอนพัฒนาศักยภาพทางภาษาของตน ให้ได้ตามเกณฑ์การประเมิน

ในด้านทักษะการสอนนั้น เป็นที่น่าสังเกตว่าสถานศึกษาต่างๆ ทุกระดับจัดการอบรมและสนับสนุนให้ผู้สอนได้รับการอบรมด้านภาษาต่างประเทศมาก แต่ไม่ได้มีการประเมินติดตามผลการนำทฤษฎีและแนวปฏิบัติที่อบรมมาใช้อย่างต่อเนื่อง และการจัดการอบรมคร่าวัดในพื้นที่หรือเป็นไปในลักษณะการนำความรู้ไปสู่พื้นที่มากกว่าการนำผู้สอนออกพื้นที่เพื่อรับการอบรม เนื่องจากจะเห็นบริบทของผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอนรวมทั้งสามารถอบรมผู้สอนในจำนวนที่มากขึ้นในงบประมาณที่จำกัด

การพัฒนาทักษะทางภาษา ถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน โดยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับนโยบาย สถานศึกษา และผู้สอนเอง และต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

7.1.1.4 รูปแบบการจัดการเรียนการสอน

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนส่วนใหญ่ถูกกำหนดจากแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตร ในภาพรวมของภาระสอน ผู้สอนส่วนใหญ่มีการศึกษารายละเอียดกระบวนการวิชาและวางแผนก่อนสอนในระดับมากถึงมากที่สุด โดยผู้สอนส่วนใหญ่ ศึกษารายละเอียดกระบวนการรายวิชาและวางแผนก่อนสอนในระดับมากที่สุด ในด้านการร่วมพัฒนาหลักสูตร ผู้สอนทุกระดับมีส่วนร่วมพัฒนาหลักสูตรในระดับน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอาชีวศึกษา ผู้สอนในระดับมัธยมมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรในระดับมากกว่าผู้สอนอีกสามระดับ ประเด็นที่ผู้สอนระดับประถมศึกษา อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา มีส่วนร่วมน้อยถึงน้อยที่สุดในการพัฒนาหลักสูตร สะท้อนให้เห็นปัญหาของภาระไม่ได้นำเสนอหลักสูตรจากส่วนกลางเข้าไปประยุกต์ใช้ในระดับท้องถิ่น

ในส่วนของกิจกรรมในชั้นเรียน ผู้สอนทุกระดับโดยรวมมีการใช้รูปแบบการสอนแบบต่างๆ ที่คล้ายคลึงกันกล่าวคือ ผู้สอนส่วนใหญ่ใช้วิธีให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดในระดับมากถึงมากที่สุด ผู้สอนทุกระดับใช้

การบรรยาย การอภิปรายไวยากรณ์และการแปลบทเรียนในระดับปานกลาง ในภาพรวมของการสอนให้ฝึกฟังอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีหนึ่งในสิ่งของผู้สอนทั้งหมดอยู่ในระดับน้อย ในส่วนของการฝึกพูดหน้าชั้นเรียน ผู้สอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาใช้ในระดับมาก เมื่อพิจารณาถึงรูปแบบการสอนที่กระตุ้นทักษะการใช้ภาษาหลาย ๆ ทักษะพร้อมกันจะเห็นว่าผู้สอนทุกระดับใช้บทบาทสมมติ และการให้ผู้เรียนทำโครงงานน้อย โดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา ประดิษฐ์การใช้รูปแบบการสอนแม้ว่าจะมีการใช้รูปแบบหลากหลาย แต่รูปแบบการสอนที่กระตุ้นการใช้ทักษะแบบผสมผสานยังน้อย หรือแม้แต่การใช้รูปแบบการสอนที่ต้องให้ผู้เรียนค้นคว้าจากแหล่งการเรียนรู้ยังอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน ประดิษฐ์ปัญหาในส่วนนี้ทำให้สรุปได้ว่ารูปแบบการสอนที่ใช้ยังขาดการสร้างการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนไม่ได้เน้นกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนแบบ active creator และสร้างความสามารถเร่งบูรณาการทักษะภาษาต่างๆ เพื่อต่อยอดการเรียนรู้ได้

ในด้านการใช้สื่ออุปกรณ์ ผู้สอนทุกระดับใช้แบบเสียงภาพประกอบและวัสดุจริง ค่อนไปทางมาก เป็นที่น่าสังเกตว่าสื่อวิดีทัศน์และภาพพยนต์มีการใช้ในระดับน้อยโดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอาชีวศึกษา ในส่วนของสื่อคอมพิวเตอร์ ประมาณร้อยละ 30 ของผู้สอนทุกระดับไม่ใช้เลย

สำหรับการเลือกใช้เอกสารประกอบการสอน ผู้สอนภาษาต่างประเทศทุกระดับสามารถเลือกสื่อการเรียนและตัวรำประกอบการเรียนด้วยตนเอง ผู้สอนในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ใช้ตัวรำที่ผลิตในประเทศขณะที่ผู้สอนระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษาและอุดมศึกษาส่วนใหญ่ใช้เอกสารที่ผู้สอนรวบรวมจากแหล่งต่างๆ และผู้สอนในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่ใช้เอกสารที่เรียบเรียงขึ้นเอง ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นไปได้ว่า เนื่องจากผู้สอนในระดับต่ำกว่าอุดมศึกษายังขาดทักษะในการเรียบเรียง หรือแต่งตัวรำ/เอกสารประกอบการสอนภาษาต่างประเทศ หรืออาจเกิดจากการขาดนโยบายที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้สอนกระตือรือร้นในการเรียนรู้หรือเรียนเอกสารประกอบการสอนด้วยตนเอง ทำให้เนื้อหาที่นำมาใช้ประกอบการสอนทักษะทางภาษาอาจเป็นเรื่องที่ห่างไกลผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจที่จะติดตาม

สิ่งที่สัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ คือ การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน และกิจกรรมเสริมทักษะ ผู้สอนส่วนใหญ่ในทุกระดับนิยมใช้กิจกรรมการพูดหน้าชั้นเรียน การเล่นเกมส์ทางภาษา และการร้องเพลง ในระดับประถมศึกษา กิจกรรมที่ใช้มากที่สุดคือ การร้องเพลง และเล่นเกมส์ทางภาษา เช่นเดียวกับระดับมัธยมศึกษา ซึ่งมีการพูดหน้าชั้นเรียนเป็นกิจกรรมเพิ่มในระดับมาก เช่นกัน ในระดับอาชีวศึกษาใช้กิจกรรมการพูดหน้าชั้นเรียน และการเล่นเกมส์ทางภาษาเป็น ส่วนใหญ่ ส่วนในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่มีการใช้กิจกรรมการพูดหน้าชั้นเรียนและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม

กล่าวสรุปได้ว่า รูปแบบการสอนภาษาต่างประเทศคือ ผู้สอนนิยมใช้รูปแบบการสอนที่ไม่เน้นให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ทางภาษา (Language interaction) ในระดับสองทาง (Two-way communication) ส่วนรูปแบบการสอนที่ต้องใช้ทักษะทางภาษาหลายทักษะ และใช้การค้นคว้าจากแหล่งการเรียนรู้และสื่อคอมพิวเตอร์ มีใช้ค่อนข้างน้อยทุกระดับ ส่วนสื่อที่เป็นแบบทางภาษาต่างประเทศได้ เช่น สื่อวิดีทัศน์ และภาพพยนต์มีการใช้ชั้นน้อย ในทุกระดับ เช่นกัน ทั้งนี้ เนื่องจากการขาดแคลนสื่อสำหรับใช้ในการสอนทักษะภาษาต่างประเทศ

7.1.1.5 พฤติกรรมการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียน

ผู้เรียนในทุกระดับการศึกษา ส่วนใหญ่โดยภาพรวมแล้วเป็นเพศหญิง ซึ่งทั้งบิดา-มารดา มีอาชีพเป็นเกษตรกรเป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษามากจากครอบครัวที่ทั้งบิดา-มารดาไม่มีอาชีพเป็นเกษตรกร และมีอาชีพรับราชการ ในขณะที่ผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษามากจากครอบครัวที่ทั้งบิดา-มารดาไม่มีอาชีพเป็นเกษตรกรเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งให้เห็นว่า ครอบครัวที่บิดา-มารดา มีอาชีพเป็นเกษตรกรเชื่อว่าการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาเป็นเครื่องมือให้บุตรของตนมีงานทำเป็นหลักให้ครอบครัวเริ่วขึ้น แต่เมื่อพิจารณาสังกัดสถานศึกษา พบว่า สถานศึกษาระดับอาชีวศึกษาส่วนใหญ่สังกัดเอกชน ซึ่งให้เห็นว่าค่าใช้จ่ายสำหรับครอบครัวผู้เรียนในระดับอาชีวศึกษาสูง รายได้ครอบครัวซึ่งต่ำกว่า 10,000 บาทต่อเดือน จึงอาจไม่พอเพียง มีผลทำให้เกิดการเป็นหนี้สินดังสภาพที่เป็นที่เข้าใจอยู่แล้ว

ภาษาต่างประเทศซึ่งผู้เรียนกลุ่มนี้อย่างเรียนมีภาษาอังกฤษซึ่งทุกคนต้องเรียนตามหลักสูตรภาษาของกระทรวงศึกษาธิการส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ซึ่งเป็นวิชาเลือกได้แก่ ภาษาจีน ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส เกาหลี สเปน เวียดนาม เขมร และลาว เป็นที่น่าสังเกตว่า ภาษาจีน และญี่ปุ่น เป็นภาษาที่กำลังได้รับความนิยมสูง

เมื่อพิจารณาความสามารถด้านทักษะภาษาต่างประเทศของผู้เรียน ผู้เรียนให้ความเห็นว่า ตนเองนัดทักษะการอ่านมากที่สุด รองลงมาคือ ทักษะการเขียน ส่วนทักษะที่ตนเองน้อยที่สุดคือ ทักษะฟัง และพูด อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาทักษะต่าง ๆ ที่ผู้เรียนต้องการปรับปรุง ผู้เรียนกลับมองเห็นว่าตนต้องการปรับปรุงทุกทักษะในระดับมากถึงมากที่สุด ทักษะพูดเป็นอันดับสูงสุด รองลงมาคือทักษะฟัง ทักษะเขียน และทักษะอ่าน การที่ผู้เรียนไม่มีความมั่นใจในความสามารถทางภาษาต่างประเทศ ซึ่งให้เห็นว่า น่าจะมีปัญหาเกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งอาจเกิดได้จากผู้เรียนและผู้สอน วิธีการจัดการเรียนการสอน เวลาเรียน และสื่อ แต่เมื่อพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียนของผู้เรียน ผู้เรียนได้ให้ข้อมูลว่า ตนเองมีพฤติกรรมการเข้าเรียน สม่ำเสมอ ผลงาน/การบ้านตรงเวลา บริการอาชาร์ย์เกี่ยวกับการเรียน (76.4%) บริการเพื่อน (64.7%) ทบทวนก่อน/หลังเข้าเรียน(63.2%) ดันคว้าเพิ่มเติมจากสื่อ (61.8%) จากห้องสมุด (53.8%) จากอินเตอร์เน็ต (52.7%) ฝึกฝน กับเพื่อนนอกชั้นเรียน (50.7%) ข้อมูลเหล่านี้ ซึ่งให้เห็นว่าผู้เรียนภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษาคันคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการคันคว้าจากสื่อ ห้องสมุด หรืออินเตอร์เน็ตก็ตาม และเมื่อพิจารณา ปัญหาที่อาจเกิดจากผู้สอน วิธีสอน เวลาเรียนผู้เรียนให้ความเห็นว่าไม่เป็นปัญหาเท่าไหร่นัก เพียงร้อยละไม่เกิน 23 ของผู้เรียนที่ระบุว่าเป็นปัญหา ส่วนปัญหาที่มาจากการสื่อในนั้นผู้เรียนร้อยละ 35.7 เท่านั้นที่ให้ความเห็นว่าสื่อเป็นปัญหา

ประดิ่นที่ควรพิจารณาต่อไป คือ เหตุใดผู้เรียนนึงยังไม่ประสบผลสำเร็จในการใช้ภาษา ต่างประเทศทั้ง ๆ ที่สภากาชาดไทยการสอนตั้งแต่ตัวผู้เรียนเอง ผู้สอนจนไปถึงสื่อ ไม่เป็นปัญหาฐานะและนัก จึงควรที่จะหันมาพิจารณาสภาพการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน ตามความคิดเห็นของผู้เรียน ผู้เรียนให้ความเห็นว่ากิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนนี้ช่วยทำให้มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศดีขึ้น คือ การทำแบบฝึกหัด (89%) การฝึกพูดในชั้นเรียน (89%) การฝึกฟังในชั้นเรียน (89%) การฟังผู้สอนบรรยาย (83%) การอภิปรายໄวยากรณ์ (78%) การศึกษาด้วยตนเอง (76%) ผู้สอนแบ่งบทเรียนให้ฟัง (73%) การฝึกโดยใช้สถานการณ์จำลอง(72%) การทำบทบาทสมมติ (71%) การทำกิจกรรมกลุ่ม (70.4%) และการทำโครงงานซึ่งผู้เรียนเพียงร้อยละ 53 ให้ความเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เกิดทักษะในการใช้ภาษา กิจกรรมที่กล่าวมาแสดงให้เห็นความหลากหลายในกิจกรรมที่มีใช้อยู่ในการ

เรียนการสอนในภาษาต่างประเทศในชั้นเรียนซึ่งน่าจะส่งผลดีต่อการใช้ทักษะของผู้เรียน แต่หากพิจารณาในรายละเอียดอาจเห็นได้ว่ากิจกรรมประเภททำแบบฝึกหัด พังผู้สอนบรรยาย อภิปรายໄວຍາกรณ์ แปลบทเรียนให้ฟัง ล้วนแต่เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้สอนเป็นศูนย์กลาง และเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนจำนวนมากให้ความสำคัญและคุ้นชิน โอกาสที่ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะจึงไม่เป็นไปเท่าที่ควรจะเป็น ส่วนกิจกรรมการฝึกพูด ฝึกฟัง การใช้สถานการณ์จำลอง การทำบทบาทสมมติ การทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และน่าจะช่วยผู้เรียนฝึกทักษะต่างๆได้ดีนั้น คำถามอยู่ที่ว่าผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมข้างต้นที่รับบุคลากรหน้าที่ ยังเป็นข้อสังสัยเมื่อพิจารณาช่วงเวลาเรียน (ประมาณ 50 นาทีต่อภาคเวลาเรียน) หรือจำนวนผู้เรียนต่อห้องในทุกระดับ ระหว่าง 30-40 คนต่อห้อง (ตารางที่ 8) กิจกรรมดังกล่าวต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมมาก เก่งกว่าจะให้โอกาสน้อย นอกจากนี้การศึกษาด้วยตนเอง เป็นกิจกรรมที่ควรได้รับการส่งเสริมอย่างยิ่ง ประเด็นอยู่ตรงที่ผู้เรียนใช้เวลาทำแบบฝึกหัดหรือไม่ เมื่อศึกษาด้วยตนเอง หรือได้รับการแนะนำให้ใช้แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อศึกษาด้วยตนเองตามวัตถุประสงค์ที่แนัดหรือไม่

นอกจากนี้ประเด็นที่ควรพิจารณาอีกประเด็นหนึ่ง คือ ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ทักษะภาษาต่างประเทศนอกชั้นเรียนมากน้อยเพียงใด เหตุใดจึงไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาได้ สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนเข้าร่วมในกิจกรรมนอกชั้นเรียนมากน้อยเพียงไร สถานศึกษาช่วยสร้างบรรยากาศในการใช้ภาษาบนห้องเรียนมากน้อยเพียงใด กิจกรรมนอกชั้นเรียนได้รับการส่งเสริมให้ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องหรือไม่ เพราะการฝึกทักษะต้องอาศัยการใช้ภาษาอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพิจารณากราฟผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน พบว่า ผู้เรียนเพียงร้อยละ 50-70 มีส่วนร่วมในกิจกรรมวันคริสต์มาส การแข่งขันเกี่ยวกับภาษา การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับภาษา จะเห็นว่ากิจกรรมเหล่านี้สามารถใช้เป็นสถานการณ์ในการเสริมทักษะภาษาต่างประเทศได้อย่างต่อเนื่อง หากมีการจัดการเรียนการสอนที่ดี เช่น กิจกรรมฉลองวันคริสต์มาส สถานศึกษาสามารถใช้ฝึกทักษะการร้องเพลงคริสต์มาสตัวอย่างการออกเสียงที่ถูกต้อง การใช้พจนานุกรมเพื่อเรียนรู้ความหมาย การแสดงละครพูดที่ได้เรียนรู้ไว้ด้วยความเป็นมา เป็นต้น กิจกรรมนอกชั้นเรียนซึ่งผู้เรียนเห็นว่าช่วยในการใช้ภาษาอย่างมีอิทธิพล เช่นการอ่านตำราเรียน (84%) การใช้คอมพิวเตอร์/อินเตอร์เน็ต (78%) การฟังเพลงภาษาต่างประเทศ (74%) การสนทนากับชาวต่างประเทศ (72%) การดูรายการโทรทัศน์ (70%) การดูภาพยนตร์เสียงในพิล์ม (66%) การอ่านหนังสือ/สื่อพิมพ์ภาษาต่างประเทศ (66%) และการเข้าค่ายอบรม ซึ่งจากการวิจัยนี้พบว่า ผู้เรียนให้ความเห็นว่าการเข้าค่ายอบรม เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้การฝึกทักษะน้อย (63.6%) ที่แสดงความเห็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้เข้าค่ายอบรม จึงไม่สามารถให้ความเห็นว่ามีประโยชน์ได้

7.1.2 ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้สอน และผู้เรียน

สำหรับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้บริหารสถานศึกษาทุกระดับส่วนใหญ่เห็นพ้องกันว่าปัญหาในการจัดการเรียนการสอน คือการที่ผู้เรียนขาดการฝึกฝนนอกชั้นเรียน รองลงมา คือปัญหาผู้สอนไม่เพียงพอ และงบประมาณไม่เพียงพอ

สำหรับผู้สอน สิ่งที่เป็นปัญหาในระดับมากถึงมากที่สุด คือ ความพร้อมของผู้เรียน และภาระงาน ผู้สอนภาษาต่างประเทศคิดว่าตนเองมีภาระงานมาก และมีงานอื่นนอกจากงานสอนมาก นอกจากนี้ ยังมีปัญหาเรื่อง

สื่อและอุปกรณ์การสอนตลอดถึงความเหมาะสมของห้องเรียน เป็นที่น่าสังเกตว่า ประเดิมที่ผู้สอนจำนวนมากคิดว่า ไม่เป็นปัญหาเลย ได้แก่เวลาสำหรับการเรียนการสอน (จำนวนชั่วโมง/สัปดาห์) การสนับสนุนจากสถาบันต้นสังกัด ความรู้ด้านภาษาต่างประเทศของผู้สอน และความเหมาะสมของสภาพห้อง

การวิเคราะห์รายละเอียดของปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระดับสถานศึกษา พ布ว่า ในภาพรวม ในด้านภาระงาน ปัญหาที่ผู้สอนส่วนใหญ่ประสบ คือการที่อาจารย์มีวิชาสอนมาก รองลงมาคือการได้รับมอบหมายงานอื่นนอกจากงานสอน ในระดับมหอศึกษา พ布ว่าผู้สอนส่วนใหญ่ตอบว่ามีปัญหาภาระงานอื่นนอกเหนือจากการสอนมาก สำหรับในระดับการศึกษาอื่นๆ ก็มีสภาพปัญหาไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ ผู้สอนส่วนใหญ่ทุกระดับ เห็นว่าเป็นปัญหาในด้านเนื้อหาของหลักสูตร และ ผู้เรียนซึ่งมีพื้นฐานอ่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนในสายอาชีวศึกษา นอกจากนี้ ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าจำนวนผู้เรียนต่อห้องเรียนมีจำนวนมากเกินไป หรือ ห้องเรียนมีขนาดใหญ่เกินไปนั้นเอง

ในด้านสถานที่เรียน ผู้สอนจำนวนมาก เห็นว่าอุปกรณ์ในห้องเรียนไม่เหมาะสม ห้องเรียนแออัด ห้องเรียนเลี่ยงดัง เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้สอนส่วนใหญ่ในระดับอุดมศึกษา เห็นพ้องกันว่าห้องเรียนเลี่ยงดังมาก เป็นปัญหาในการเรียนการสอน ที่เป็นเห็นนี้ เนื่องจากลักษณะการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป มีการเปลี่ยนห้องเรียนในควบคู่กัน อาจทำให้มีเลี่ยงรบกวนการเรียนการสอนในห้องเรียน

ในด้านเวลาสำหรับทำการสอน ผู้สอนส่วนใหญ่ คิดว่าปัญหาการเรียนการสอน คือมีเวลาในการฝึกหัดน้อยไป และ เห็นว่าเวลาเรียนไม่เหมาะสม กล่าวคือตารางสอนอยู่ในเวลาเช้าเกินไป หรือ ค่ำเกินไป นอกจากนี้ ผู้สอนส่วนใหญ่เห็นว่าปัญหาการขาดสื่อการเรียนการสอนเป็นอุปสรรคที่สำคัญยิ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่าผู้สอนไม่คิดว่า การขาดทักษะการใช้สื่อการสอนเป็นปัญหาในการเรียนการสอน ทั้งนี้ อาจเป็นได้ว่า ผู้สอนมองปัญหาที่อยู่นอกตัวมากกว่าการมองจุดอ่อนของตนเอง คือมองว่าปัญหาเกิดจากการขาดแคลนสื่อการสอน แต่กลับไม่พบทวนร่วมต้นเอง มีทักษะเพียงพอในการใช้สื่อที่มีอยู่หรือไม่ หรือตอนเองสามารถพัฒนาสื่อใหม่ขึ้นมาเพิ่มเติมหรือไม่

สำหรับผู้เรียน ส่วนใหญ่ไม่เห็นว่าประเดิมต่างๆเป็นปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาต่างประเทศมากนัก สิ่งที่ผู้เรียนเห็นว่าเป็นปัญหาในระดับมากถึงมากที่สุด ได้แก่ปัญหาการขาดแคลนสื่อเรียนรู้ในห้องเรียน ช่วงเวลาฝึกทักษะไม่เพียงพอ สื่อการสอนและตัวไม่เพียงพอ และบรรยายภาษาในห้องเรียนไม่เหมาะสม ตามลำดับ

7.1.3 ความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของแหล่งงาน

ผลการวิจัยความต้องการทักษะภาษาต่างประเทศของแหล่งงาน พ布ว่า สถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่มีการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงาน โดยภาษาต่างประเทศที่ใช้มากที่สุดคือภาษาอังกฤษ รองลงมา คือภาษาญี่ปุ่น และภาษาจีนตามลำดับ สำหรับทักษะภาษาที่ใช้มากในหน่วยงาน เรียงตามลำดับ คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ลักษณะงานในสถานประกอบการ/องค์กร ที่ส่วนใหญ่บุคลากรใช้ความสามารถและทักษะทางภาษาอังกฤษ ในระดับมาก ถึงมากที่สุด คืองานการให้บริการ และการต้อนรับ รองลงมา คือใช้มากและมากที่สุดในงานการประชาสัมพันธ์และการตลาด ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ได้แก่ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาเวียดนาม ภาษาลาว (เวียงจันทน์) และภาษาเขมร มีการใช้มากและมากที่สุด เป็นสัดส่วนต่ำ ผลจาก การวิเคราะห์ด้านระดับความพึงพอใจต่อความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในงานลักษณะต่างๆ

พบว่า ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่พ่อใจในระดับน้อยต่อความสามารถและการใช้ทักษะภาษาต่างประเทศภาษาอังกฤษของบุคลากร สำหรับภาษาจีนนั้น ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการในสาขาวิชาท่องเที่ยวและการด้านรับมีความพ่อใจต่อความสามารถและทักษะของบุคลากรในระดับมาก

สำหรับปัญหาการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรนั้น บุคลากรในสถานประกอบการ/องค์กร มีปัญหาการใช้ทักษะทุกด้าน เรียงตามลำดับ คือ ด้านการฟัง การพูด การเขียน และการอ่าน อย่างไรก็ตาม พบว่า สถานประกอบการกว่าครึ่งหนึ่ง ไม่เคยพัฒนาหรือส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรเลย

สำหรับระดับความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศของสถานประกอบการ/องค์กรนั้น ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สถานประกอบการ/องค์กรต้องการมากที่สุด รองลงมา คือ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น สำหรับทักษะที่ต้องการมากที่สุด คือ ทักษะด้านการพูดและการฟังในสัดส่วนที่เท่ากัน สำหรับทักษะด้านการอ่านและเขียนก็เป็นที่ต้องการมากเช่นกันในสัดส่วนที่รองลงมา

ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรส่วนใหญ่มีความต้องการการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากรในหน่วยงานมาก วิธีการพัฒนาที่ต้องการในระดับมากถึงมากที่สุด คือ การฝึกอบรมในประเทศ การใช้อินเตอร์เน็ต การฝึกจากคอมพิวเตอร์ การศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันภาษาในประเทศ เป็นต้น สำหรับข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลการพัฒนาแรงงาน ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรเสนอว่าควรการจัดอบรมระยะสั้นที่ใช้ชีวิตจริงการทำงานได้มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ วิธีการการส่งเสริมการเรียนภาษาต่างประเทศตั้งแต่เด็ก การประชาสัมพันธ์ด้านการเปิดหลักสูตรภาษาต่างประเทศสู่ภาคประชาชน และการมีนโยบายส่งเสริมที่ชัดเจน ส่วนข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐเช่นนั้น ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กรเสนอให้มีการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรมากที่สุด

ผลการวิจัยการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานของกลุ่มอาชีพที่ใช้ภาษาต่างประเทศ พบว่า กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ได้ใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน โดยส่วนใหญ่อาชีพค้าขาย/พนักงานขายได้ใช้ภาษาต่างประเทศมากที่สุด รองลงมาคือกลุ่มอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ผู้ใช้แรงงาน และไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงาน ทั้งนี้จำนวนการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน พบว่า อาชีพไกด์/ล่าม/ลูกจ้าง/เจ้าของสำนักงานห้องหมู่ใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานเพียงหนึ่งภาษา มีเพียงอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจใช้ภาษาต่างประเทศมากกว่าสองภาษาเป็นสัดส่วนมากกว่าทุกอาชีพ โดยภาษาต่างประเทศที่มีการใช้มากที่สุดคือ ภาษาอังกฤษ รองลงมา ได้แก่ ภาษาลาว(เวียงจันทน์) เขมร และญี่ปุ่น ทั้งนี้ภาษาต่างประเทศอื่นมีการใช้ในระดับน้อย กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่ประเมินว่าทักษะด้านภาษาต่างประเทศของตนเองอยู่ในระดับที่ไม่ค่อยดี และส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในการทำงาน เนื่องจากไม่มีโอกาส และไม่สามารถปลีกตัวจากงานประจำไปได้ อีกทั้งขาดแคลนทุนทรัพย์

กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มีความต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในระดับสูง โดยต้องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษมากที่สุด สำหรับวิธีการพัฒนานั้น กลุ่มอาชีพส่วนใหญ่

ต้องการฝึกอบรมในประเทศไทย ศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันภาษา และฝึกจากภารกิจที่ต้องการฝึกอบรมมากที่สุด สำหรับการฝึกจากคอมพิวเตอร์และอินเตอร์เน็ต ก็เป็นวิธีการที่ผู้ประกอบอาชีพต้องการมากเช่นกัน

ผลการวิเคราะห์ด้านข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลการพัฒนาแรงงานด้านการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน พบว่า กลุ่มอาชีพเสนอว่าควรเปิดหลักสูตรอบรมระยะสั้นนอกเวลาทำงานมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ การเปิดสอนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ระดับอนุบาล และให้ภาครัฐสนับสนุนเงินทุนงบประมาณในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ สำหรับข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐเช่นกัน พบว่า กลุ่มอาชีพ เสนอว่าควรร่วมมือกับภาครัฐสนับสนุนงบประมาณพัฒนาบุคลากรทางภาษาจัดอบรมให้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมา ได้แก่ ให้เอกชนที่เป็นสถาบันทางภาษาลดค่าใช้จ่ายในการเล่าเรียนและให้สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์ การศึกษา สื่อ กิจกรรมทางภาษา คิดเป็นร้อยละ 23.1 และ 15.4 ตามลำดับ และสำหรับข้อเสนอแนะต่อเจ้าของสถานประกอบการ พบร้า กลุ่มอาชีพเสนอว่าควรมีการอบรมด้านภาษาต่างประเทศในสถานประกอบการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมา ได้แก่ ให้มีการส่งไปอบรมนอกสถานที่โดยส่งเสริมงบประมาณด้านการอบรม และสนับสนุนงบประมาณด้านสื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

7.2 ข้อเสนอแนะ

7.2.1 ข้อเสนอแนะระดับนโยบาย

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ภาษาอังกฤษได้แก่ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่นกำลังได้รับความสนใจเพิ่มขึ้น ทั้งจากหน่วยงาน/สถานประกอบการและจากผู้เรียน (ภาษาอื่นๆที่มีแนวโน้มผู้เรียนเพิ่มขึ้น เช่น กีฬาเก่าหลี และภาษาเวียดนาม) ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรให้การสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างกันเพิ่มขึ้น เช่น การเปิดสอนในระดับต่างๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการเรียนภาษาต่างประเทศซึ่งเป็นการเปิดช่องทางในการได้ทำงานทำและสามารถแข่งขันในตลาดแรงงาน นอกจากนี้ ควรจัดทำสื่อการเรียนรู้ภาษา เพื่อช่วยให้ ผู้ประกอบอาชีพสามารถพัฒนาทักษะภาษาด้วยตนเองได้

นอกจากนี้ รัฐควรมีนโยบายในการจัดทำสื่อสารรณรงค์ที่จะช่วยพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศ แก่บุคคลทั่วไป เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าผู้ที่จบการศึกษาออกไปประกอบอาชีพ มีความจำเป็นต้องใช้ทักษะภาษาต่างประเทศ แต่ทักษะการใช้ภาษาอย่างไม่เป็นที่พอดีของนายจ้าง บุคคลเหล่านี้ควรมีโอกาสในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้เป็นช่องทางในการประกอบอาชีพ และพัฒนางานในความรับผิดชอบของตนเอง อันจะเป็นการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือและประเทศไทยต่อไป

ในด้านการพัฒนาหลักสูตร รัฐควรส่งเสริมและหาแนวทางสร้างหลักสูตรที่สนองต่อความต้องการของท้องถิ่นให้มากขึ้น ควรจัดการวิจัยเชิงปฏิบัติการในการประยุกต์หลักสูตรจากส่วนกลางให้เป็นระดับท้องถิ่น ในหลายๆ ท้องถิ่นแล้วน้ำเบรียบเทียบกับหลักสูตรต้นแบบจากส่วนกลาง เพื่อสะท้อนให้เห็นช่องว่างของหลักสูตร เพื่อให้ผู้บริหารและผู้สอนตระหนักรถึงการนำหลักสูตรลงมาใช้ในระดับสถานศึกษา นอกจากนี้ ควรส่งเสริมให้มีการใช้รูปแบบการสอนที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างผู้เรียนเอง หรือระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือผู้เรียนกับแหล่งการเรียนรู้ จึงควรสนับสนุนให้มีการอบรมวิธีการสอนที่ต้องมีการสร้างสรรค์ภาษาและอบรมการ

ใช้โครงงานและวิธีจัดแหล่งค้นคว้าเพื่อใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของการเป็นผู้เรียนที่มีแนวคิดและมี ประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Autonomous learners)

ประเด็นสำคัญที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้อีกประดิษฐ์หนึ่ง คือการค้นพบว่าผู้สอนภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่ไม่ได้รับการทดสอบทางภาษาอย่างต่อเนื่อง การที่ผู้สอนและผู้บริหารการศึกษาไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพทางภาษาของผู้สอนนั้นก็ เพราะกระหว่างศึกษาไม่มีมีนโยบายในการทดสอบศักยภาพของผู้สอนภาษาต่างประเทศเป็นระยะๆ เพื่อแก้ไขปัญหานี้ กระทรวงฯควรกำหนดให้ผู้สอนเข้ารับการทดสอบทางภาษาช่วงสองปีต่อครั้ง และควรรายงานผลการทดสอบให้สถานศึกษาทราบเพื่อประกอบการประเมินผลงานของผู้สอนในรอบปีนั้นๆ สำนักงานศึกษาที่มีผู้สอนที่มีศักยภาพถึงเกณฑ์ กระทรวงฯควรมีรางวัลในรูปแบบประมาณการ หรือออกเกียรติบัตรให้แก่สถานศึกษานั้นๆ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ผู้บริหารสถานศึกษาใส่ใจในการพัฒนาศักยภาพของผู้สอนภาษาต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ

ผลการวิจัยครั้งนี้ ชี้ให้เห็นว่าการสร้างเครือข่ายการเรียนการสอนภาษาเป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องที่ต้องมีการร่วมมือใกล้ชิดทั้งในระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่น ฉะนั้นเพื่อให้ผู้สอนได้พัฒนาศักยภาพทางภาษาทั่วไปกับการทำงานและการสอน จึงควรมีการสร้างเครือข่ายระหว่างกลุ่มโรงเรียน 3-4 โรง ใน การร่วมลงทัณงบประมาณในการจ้างชาวต่างประเทศ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสผู้สอนผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับต้นแบบเจ้าของภาษาได้เกือบตลอดเวลา การสร้างสภาพแวดล้อมทางภาษาต่างประเทศควรจะร่วมกันทำทั้งผู้บริหารและผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางภาษาจากสภาพแวดล้อมดังกล่าว ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนด้านนโยบายจากกระทรวงด้วย นอกจากนี้กระทรวงศึกษาธิการกลุ่มโรงเรียนในเขตต่าง ๆ อาจจะสร้างเครือข่ายกับสถานศึกษาในต่างประเทศที่สามารถส่งผู้สอนที่เป็นเจ้าของภาษามาทำกิจกรรมค่ายได้หลาย ๆ ครั้งในหนึ่งปี

7.2.2 ข้อเสนอแนะต่อระดับสถานศึกษา

ในด้านการบริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่าในระดับปฐมและมัธยมศึกษา การรับผู้สอนภาษา มักจะบันทึกรายชื่อที่ส่วนกลางคัดเลือกไว้ จึงอาจตั้งคำถามในการสอบถามคัดเลือกผู้สอนภาษาว่า “ได้มีกระบวนการวัดความสามารถด้านทักษะการพูดและการฟังเพียงพอหรือไม่” ทั้งนี้ ทักษะทั้งสองอย่างเป็นทักษะที่ผู้สอนส่วนใหญ่สนใจน้อยที่สุด ขณะเดียวกันก็เป็นทักษะที่ผู้เรียนอ่อนตัวอย่างและต้องการพัฒนามากที่สุดเช่นกัน ดังนั้น สถานศึกษาควรหาวิธีและแนวทางในการทดสอบความสามารถด้านการพูดและฟังของผู้สอนภาษา เช่นการเข้าเป็นอาจารย์ผู้สอนด้วย

ในประเด็นปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้สอนมีทัศนะสอดคล้องกันว่า ปัญหาสำคัญที่สุด คือผู้เรียนขาดความพร้อม ขาดการฝึกฝนออกชั้นเรียน การขาดความพร้อมของผู้เรียน เป็นปัจจัยที่ทำให้การเรียนไม่ได้ผลเต็มที่ ผู้บริหารจึงควรให้ความสนใจในการเตรียมความพร้อมของผู้เรียน ด้วยวิธี การต่างๆ เช่น จัดการสอนเพิ่มเติม จัดหาสื่ออุปกรณ์ที่น่าสนใจเพื่อจูงใจให้ผู้เรียนสนใจในศึกษาด้วยตนเองเพิ่มขึ้น หรือจัดห้องสมุดของสถานศึกษา ให้มีบรรยากาศผ่อนคลายและน่าสนใจ เพื่อจะได้เป็นแหล่งการเรียนรู้ทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สำหรับผู้สอน โดยภาพรวมมีวิธีการศึกษาเพียงระดับปริญญาตรี ประสบการณ์สอนน้อย ขาดความมั่นใจในทักษะและความสามารถทางภาษา ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการทดสอบความสามารถทางภาษาเพิ่มเติมหลังจบการศึกษา ดังนั้น สถานศึกษาจึงควรมีนโยบายและวิธีการส่งเสริมศักยภาพผู้สอนภาษาต่างประเทศอย่างจริงจัง มีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรอบรมต่างๆ ที่กระทรวงจัดขึ้น และส่งเสริมหรือขยายโอกาสให้ผู้สอนภาษาได้เข้ารับการทดสอบทางภาษาอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษาควรมีบทบาทในการกระตุ้นหรือผลักดันให้หน่วยงานระดับชาติ เห็นความสำคัญและความจำเป็นของการทดสอบทักษะและความสามารถทางภาษาของผู้สอน ผลักดันให้มีนโยบาย และแนวปฏิบัติในการทดสอบภาษาของผู้สอนอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง

ในด้านกิจกรรมการสอนในและนอกชั้นเรียน แม้ผู้สอนภาษาจะได้รับการอบรมเทคนิคหรือการสอนใหม่ๆ แต่ในความเป็นจริงยังใช้วิธีการสอนแบบเดิมอยู่มาก เช่นการการบรรยายและอภิปรายໄวายกรณ์ ใช้โปรแกรมช่วยสอนน้อย เนื่องจากกับการที่ผู้เรียนยังไม่ถูกชนบที่เป็น passive learner จึงอาจทำให้การเรียนภาษาต่างประเทศไม่บรรลุผล อนึ่ง แม้สถานศึกษาหลายแห่งจะกิจกรรมค่ายภาษา แต่ผู้เรียนก็ไม่เห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวช่วยให้การพัฒนาทักษะทางภาษาได้ดี สถานศึกษาจึงควรวิเคราะห์รูปแบบของกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาที่ดำเนินการอยู่เพื่อหาแนวทางแก้ไขให้เป็นกลไกการฝึกทักษะทางภาษาอย่างแท้จริง

7.2.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ ได้ก่อให้เกิดข้อถกเถียงเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ คันนำไปปั้น ประเด็นที่สมควรศึกษาวิจัยในลำดับต่อไปหลายประเด็นด้วยกัน ดังนี้

1) แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ

จากการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้สอนภาษาต่างประเทศ การวิจัยครั้งนี้ยืนยันว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทยซึ่งใช้เวลาเรียนนานเกินกว่า 10 ปีขึ้นไปนั้น ยังไม่สามารถใช้ทักษะทางภาษาได้ดีนัก เมื่อเปรียบเทียบกับผลการเรียนภาษาจีน หรือญี่ปุ่นไปใช้ทั้งที่ผู้เรียนใช้เวลาเรียนเพียงไม่กี่ปี จึงเป็นประเด็นที่ควรการศึกษาอย่างยิ่งว่า การสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศต่างๆ นั้น มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

2) ระดับความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศและระดับความต้องการปรับปรุงทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้สอนและผู้เรียน

ผู้สอนและผู้เรียนภาษาต่างประเทศต่างมีความคิดเห็นว่าตนเองมีความสามารถและทักษะในการอ่านสูงกว่าทักษะอื่นๆ แต่ก็ยังแสดงความต้องการที่จะปรับปรุงทักษะดังกล่าว แม้ว่าจะเป็นความต้องการของจากทักษะการพูดและการฟังก์ตาม ควรมีการวิจัยค้นคว้าต่อไปกว่า เมื่อใช้วิธีการประเมินความสามารถด้วยวิธีการทดสอบแนวการแสดงความคิดเห็นในการประเมินทักษะต่างๆ ของผู้สอนและผู้เรียนแล้ว ทักษะการอ่านของผู้สอนและผู้เรียนจะแตกต่างไปจากทักษะอื่นๆ มากน้อยเพียงใด

นอกจากนี้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนแสดงความคิดเห็นคล้ายกันว่า ตนเองทักษะการพูดและฟังและต้องการจะปรับปรุงทักษะดังกล่าวเป็นลำดับแรก จึงควรอย่างยิ่งที่ประเด็นนี้จะได้รับความสำคัญในการวิจัยต่อไปกว่า รูปแบบการเรียนการสอนใด จึงจะเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการพูด-ฟังในสถานศึกษาจะดี ภายใต้สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้แบบใด ทั้งนี้การวิจัยดังกล่าวควรศึกษาวิเคราะห์รูปแบบการพัฒนาทักษะที่มีความเป็นไปได้ในสภาพจริง มิใช่งาน

วิจัยที่จำลองสถานการณ์การเรียนรู้ที่เขียนเทอร์เน็ตหรืออุปกรณ์การเรียนที่มีเทคโนโลยีสูง ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ตามสถานศึกษาที่อยู่ห่างไกลความเจริญ

3) ปัญหาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

ความพร้อมของผู้เรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่ทำให้การเรียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ ความมีการศึกษาต่อไปเพื่อให้ทราบว่า การขาดความพร้อมด้านใดที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาภาษามากที่สุด และจะมีวิธีใดที่จะเตรียมให้ความพร้อมนั้นเกิดขึ้นได้ อนึ่งการพิจารณาปัญหาแบบองค์รวม เช่น สถานภาพครอบครัวทางเศรษฐกิจ พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทัศนคติ แรงจูงใจในการเรียนภาษา อธิการเรียนรู้ กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดให้ และแหล่งการเรียนรู้ที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดการพัฒนาทักษะ ตลอดทั้งด้านแบบการเรียนการสอนภาษา เป็นเรื่องที่ความมีการศึกษาค้นคว้าต่อไปด้วย

4) การพัฒนาศักยภาพทักษะภาษาของผู้สอน

การประเมินความสามารถทางการพูด พัง อ่าน เขียน ของคนไทย ได้รับความสนใจในแวดวงวิชาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศอยู่เสมอ ก็จริง แต่งานวิจัยที่ศึกษาวิธีการวัดผล ทักษะการพูด พัง ยังได้รับความสนใจไม่มากนัก จึงควรที่นักวิชาการศึกษาอุปแบบบวิธีการวัดผล ที่ประเมินทักษะดังกล่าวอย่างจริงจัง เพื่อวิธีการวัดผลดังกล่าวจะเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนภาษาได้

บรรณานุกรม

- จินตนา ศรีวงศ์ชัย. (2537). แบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศสโดยใช้การ์ตูนเป็นสื่อ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีราชินีทิศ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชวน ไปร์งจิต. (2532). การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี. เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการเรื่องการวิจัยทางการศึกษา ครั้งที่ 6 หน้า 65-88, กรุงเทพฯ, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีร่วมกับมหาวิทยาลัยคริสต์วิทยา.
- นงคราญ ใจปัญญา. (2542). การพัฒนาสื่อประเภทฐานความรู้สำหรับวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยว 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เพลินจิต หิรัญคำ. (2544). การใช้สารนิเทศของครุภำพภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาสำราญเมือง จังหวัดขอนแก่น.
- วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มาโนนชัย มนูศิลป์. (2535). การประเมินความต้องการและความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงาน ของศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเขตการศึกษา 9 จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เมตตา ดวงขาว. (2540). ปัญหาและความต้องการของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ยรวรยง ปัญญา. (2537). ปัจจัยภายในโรงเรียนที่มีอิทธิพลต่อความรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลลิต จราพ. (2543). การศึกษาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานการบริหารการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรพงษ์ สุกุตระไยธิน. (2542). การศึกษาพฤติกรรมการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาสำราญเมือง จังหวัดขอนแก่น.
- วิชาการ, กรม. (2542). สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตามหลักสูตร พ.ศ.2539. กรุงเทพฯ: (ม.ป.พ.)
- วีรพล สารบรรณ. (2539). ปัญหา ความต้องการในการผลิตและการใช้สื่อการสอนของครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วีระพันธ์ สุนารักษ์. (2532). ความต้องการสร้างเสริมสมรรถภาพทางการสอนของครุภำพภาษาอังกฤษ ใน

- โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประปาศึกษาจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ รวมหน้าบันทึก บันทึกวิทยาลัยมหาวิทยาลัยบูรพา.
- วัฒนาวรรณ จันทร์กุล. (2536). **ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อการสอนของครุภัณฑ์สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ รวมหน้าบันทึก บันทึกวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศิริมา บุรินทร์ภิบาล. (2535). **ภาษาฝรั่งเศส 1 = Francais I**. ปีตานี : โรงพิมพ์ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปีตานี สมศิล ผ่านวังศ. (2547, 11-17 พฤศจิกายน). เมื่อไวยากรณ์ถูกใส่ร้าย (4). **มติชนสุดสัปดาห์**, 73.
- สาคร คุณชันท์. (2540). **รายงานการวิจัยการศึกษาปัญหาและความต้องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครุภัณฑ์ในโรงเรียนประปาศึกษา สังกัดสำนักงานการประปาศึกษาจังหวัดอุดรธานี**. [อุดรธานี] : ฝ่ายวิจัยและประเมินผลทางการศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประปาศึกษาจังหวัดอุดรธานี.
- สุภาดี นวนทอง. (2539). **ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการผลิตและการใช้สื่อการสอนของครุภัณฑ์สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ รวมหน้าบันทึก บันทึกวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุพานิ วรรณากา. (2542). **รายงานการวิจัยผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน รายวิชาภาษาอังกฤษ 3 และ 4 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร = The use of computer-assisted instruction as a teaching aid in English III and IV for second year students, Faculty of Arts, Silpakorn University**. [นครปฐม] : คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุพัฒน์ ลักษณ์สันต์. (2535). **รายงานผลการวิจัยเรื่องการอภิเคราะห์และการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระหว่างปี พ.ศ. 2515-2530**. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิจัย ฝ่ายวิจัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สยาม บุตรศรี. (2541). **ความพร้อม ปัญหาและความต้องการในการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 ในโรงเรียนประปาศึกษา จังหวัดขอนแก่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์ รวมหน้าบันทึก บันทึกวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เสาวลักษณ์ สุริยะวงศ์พศาล. (2542). **สนทนาภาษาไทยประยุกต์ 2 = Practical Thai conversation 2**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สมบัติสหพัฒน์ (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ศิริวรรณ แป้นริบันทร์. (2535). **การศึกษาการจัดศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์ รวมหน้าบันทึก บันทึกวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรพิน พจนานนท์. (2537). **การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา**. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- อังคณา ดีศรี และ จอมรัฐ พัฒนา. (2545). รายงานการวิจัยปัญหาและความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยขอนแก่น = Problems and needs for English instruction of English major students at Khon Kaen University. [ขอนแก่น]: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อำนวย สมตัว. (2542). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดียวิชาภาษาฝรั่งเศสเพื่อการท่องเที่ยวเรื่อง นำเที่ยวจังหวัดสุรินทร์ใน 1 วัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน สิรินธร จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เอกพงษ์ ตวีเนตร. (2532). พฤติกรรมการสอนและความรู้ความเข้าใจในวิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์บัณฑิตศึกษาศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Dualy, H., Burt, M., & Krashen, S. (1982). *Language two*. OUP: Oxford
- Gibbons, M. (1993). *Ideas, methods and materials for teaching ESL: The self-directed sourcebook*. Melbourne: Hawker Brownlow Education, EduServ Inc.
- Harris, M. & McCann, P. (1994). *Assessment: Handbook of the English Classroom*. Oxford: Heinemann.
- Vale, D., Scarino, A. & Mckay, P. (2000). *Pocket ALL*. Carlton, Victoria: Curriculum Corporation.
- Mayer, Richard E. & Moreno, Roxana. (1998). Split-Attention Effect in Multimedia Learning: Evidence for Dual Processing System in Working Memory. *Journal of Education Psychology*, 90(3), 312-320.
- Widdowson, H.G. (1992). 'ELT and EL teachers: matter arising', *ELT Journal*, 46(4), 333-339.
- Katagiri, Junji. (2545). สารานุกรมนิธิญี่ปุ่นกรุงเทพฯ, ฉบับที่ 5, Bangkok: DA Development. [*In Thai*]
- Saengthongsuk, Prapa. , Imaeda Aki. , & Maeda, Tsunaki. (2544). สารานุกรมนิธิญี่ปุ่นกรุงเทพฯ, ฉบับที่ 4, Bangkok: DA Development. [*In Thai*]
- Shiratori, Fumiko. (2542). สารานุกรมนิธิญี่ปุ่นกรุงเทพฯ ฉบับที่ 2, Bangkok: DA Development. [*In Thai*]
- Suriyawongpaisarn, Saowalak. (2545). สารานุกรมนิธิญี่ปุ่นกรุงเทพฯ ฉบับที่ 5, Bangkok: DA Development. [*In Thai*]

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศในตะวันออกเฉียงเหนือ

สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในตะวันออกเฉียงเหนือ

สำหรับผู้สอน

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในตะวันออกเฉียงเหนือ

สำหรับผู้เรียน

แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร

เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แบบสัมภาษณ์มีจำนวน 6 หน้า

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศทุกรอบดับในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข้อมูลที่ท่านให้ในแบบสัมภาษณ์นี้จะไม่ผลผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในระดับภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือและระดับประเทศโดยรวม

คำชี้แจง โปรดการเครื่องหมาย / ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- ชื่อโรงเรียน/สถาบัน.....
อำเภอ..... จังหวัด.....
- สังกัด
วัสดุปัจจุบัน เอกชน

3. ระดับที่เปิดสอนภาษาต่างประเทศ และจำนวนผู้เรียนภาษาในแต่ละระดับ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ระดับ	จำนวนผู้เรียนภาษาต่อห้อง	จำนวนผู้เรียนภาษาทั้งหมด
อนุบาล คน คน
ภาษาอังกฤษ คน คน
อื่นๆ (ปัจจุบัน)..... คน คน
ประถมศึกษา คน คน
ภาษาอังกฤษ คน คน
อื่นๆ (ปัจจุบัน)..... คน คน
มัธยมศึกษา คน คน
มัธยมศึกษาตอนต้น คน คน
ภาษาอังกฤษ คน คน
ภาษาฝรั่งเศส คน คน
อื่นๆ (ปัจจุบัน)..... คน คน
มัธยมศึกษาตอนปลาย คน คน
ภาษาอังกฤษ คน คน
ภาษาฝรั่งเศส คน คน
อื่นๆ (ปัจจุบัน)..... คน คน

อาชีวศึกษาคนคน
ปวช.คนคน
ภาษาอังกฤษคนคน
ภาษา.....คนคน
อื่นๆ (โปรดระบุ).....คนคน
ปวส.คนคน
ภาษาอังกฤษคนคน
ภาษา.....คนคน
อื่นๆ (โปรดระบุ).....คนคน
ปวส./ปวท.คนคน
ภาษาอังกฤษคนคน
ภาษา.....คนคน
อื่นๆ (โปรดระบุ).....คนคน
อุดมศึกษาคนคน
ปริญญาตรีคนคน
ภาษาอังกฤษคนคน
ภาษา.....คนคน
อื่นๆ (โปรดระบุ).....คนคน
ปริญญาโทคนคน
ภาษาอังกฤษคนคน
ภาษา.....คนคน
อื่นๆ (โปรดระบุ).....คนคน
ปริญญาเอกคนคน
ภาษาอังกฤษคนคน
ภาษา.....คนคน
อื่นๆ (โปรดระบุ).....คนคน
อื่นๆ (โปรดระบุ).....คนคน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

1. โรงเรียน/สถาบันของท่านมีการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ภาษาอังกฤษ	จำนวนผู้สอน.....คน	2. ภาษาฝรั่งเศส	จำนวนผู้สอน.....คน
	จำนวนผู้เรียน.....คน		จำนวนผู้เรียน.....คน

3. ภาษาเยอรมัน	จำนวนผู้สอน.....คน จำนวนผู้เรียน.....คน	4. ภาษาญี่ปุ่น	จำนวนผู้สอน.....คน จำนวนผู้เรียน.....คน
5. ภาษาจีน	จำนวนผู้สอน.....คน จำนวนผู้เรียน.....คน	6. ภาษา.....	จำนวนผู้สอน.....คน จำนวนผู้เรียน.....คน
7. ภาษา.....	จำนวนผู้สอน.....คน จำนวนผู้เรียน.....คน	8. ภาษา.....	จำนวนผู้สอน.....คน จำนวนผู้เรียน.....คน

2. แหล่งการเรียนรู้ในโรงเรียน/สถาบัน ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ห้องสมุดของโรงเรียน/สถาบัน

ห้องสมุดของมหาวิชารที่มีมุ่งหนังสือทางภาษา (โปรดระบุภาษา).....

คอมพิวเตอร์ที่ใช้ในเตอร์เน็ตได้
จำนวน.....เครื่อง

โปรแกรมการสอนภาษาต่างประเทศ
จำนวน.....โปรแกรม

ห้องปฏิบัติการทางภาษา
จำนวน.....ที่นั่ง

ศูนย์เรียนภาษาด้วยตนเอง
จำนวน.....ศูนย์

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. โรงเรียน/สถาบันของท่านกำหนดนโยบายการสอนภาษาต่างประเทศของโรงเรียน/สถาบัน

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตามแผนการศึกษาภาคบังคับของหลักสูตร

ตามความต้องการของผู้เรียน

ตามความต้องการของผู้ปกครอง

ตามความต้องการของตลาดแรงงาน

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. โรงเรียน/สถาบัน มีกิจกรรม哪ข้อมูลความต้องการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้สอนหรือไม่

ไม่มี

มี.....ครั้ง / ปี ระบบกิจกรรม

- 1) กิจกรรมแบบสำรวจความต้องการจากภารกิจวิชาการ
- 2) กิจกรรมสัมมนา
- 3) กิจกรรมอบรมหลักสูตร / การสอน
- 4) จัดอบรมภาษาแล้วเสนอสิ่งที่ต้องการ
- 5) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. โรงเรียน/สถาบัน มีกิจกรรมพัฒนาศักยภาพภาษาต่างประเทศของผู้สอนหรือไม่

ไม่มี

มี.....ครั้ง/ปี ระบบกิจกรรม

- 1) จัดสัมมนาต่างประเทศ เช่น โครงการ AFS
- 2) ศึกษาเอกสาร

- 3) กิจกรรมประชุมสัมมนา/คบรวม
 4) กิจกรรมเข้าค่าย
 5) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

6. โรงเรียน/สถาบัน มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ อย่างไร

- มี (โปรดระบุแนวทาง) 1) ชื่อหนังสือ
 2) อบรม
 3) บำรุงศูนย์การศึกษา
 4) ส่งนักเรียนแข่งขันทักษะทางภาษา
 5) ชื่อสื่อการสอน เช่น CD
 6) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ไม่มี

7. โรงเรียน/สถาบัน ได้มีแผนงาน/การจัดกิจกรรมสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือไม่ อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- มี (โปรดระบุแนวทาง)
1) เข้าค่าย	5) นิทรรศการเกี่ยวกับภาษาเป้าหมาย
2) จัดนิทรรศการภาษา	6) สร้างเครือข่ายกับต่างประเทศของบุคลากร
3) วิจัยชั้นเรียน	7) งานปีใหม่
4) วางแผนการเรียนแบบบูรณาการ	8) แข่งขันภาษาต่างประเทศ
	9) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ไม่มี

8. โรงเรียน/สถาบัน ได้มีแผนการติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหรือไม่ อย่างไร

- มี (โปรดระบุแนวทาง) 1) แนวทางการกรอกแบบประเมิน
 2) แนวทางสรุปผลจากผู้ปกครอง
 3) อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ไม่มี

9. ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา โรงเรียน/สถาบัน มีการปรับปรุงหลักสูตรและหรือเปลี่ยนแปลงรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละระดับหรือไม่

มี

ระดับอนุบาล	จำนวน.....ครัวง	ระดับอาชีวศึกษา	จำนวน.....ครัวง
ระดับประถมศึกษา	จำนวน.....ครัวง	ระดับอุดมศึกษา	จำนวน.....ครัวง
ระดับมัธยมศึกษา	จำนวน.....ครัวง		
อื่น ๆ (โปรดระบุ).....			

ไม่มี

10. ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา โรงเรียน/สถาบัน ได้สนับสนุนผู้สอนภาษาต่างประเทศในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ฝึกอบรม	ประมาณ.....ครั้ง/ปี	จำนวนผู้สอนที่เข้าอบรม.....คน/ปี
2. เข้าร่วมประชุมสัมมนา	ประมาณ.....ครั้ง/ปี	จำนวนผู้สอนที่เข้าสัมมนา.....คน/ปี
3. ดูงานต่างประเทศ	ประมาณ.....ครั้ง/ปี	จำนวนผู้สอนที่ดูงานต่างประเทศ.....คน/ปี
4. ดูงานในประเทศไทย	ประมาณ.....ครั้ง/ปี	จำนวนผู้สอนที่ดูงานในประเทศไทย.....คน/ปี
5. สนับสนุนการศึกษาต่อ		
6. สนับสนุนการทำผลงานวิชาการ		7. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

11. วิธีการรับอาจารย์ผู้สอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียน/สถาบัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. จากบัญชีรายรื่นที่ส่วนกลางคัดเลือกไว้
 2. สอบเข้าเขียน
 3. ทดสอบการสอน
 4. สอบสัมภาษณ์
 5. ผลการเรียน
 6. ประวัติส่วนตัว
 7. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
-

12. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียน/สถาบัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ผู้สอนไม่มีเพียงพอ
2. ผู้สอนสอนไม่ตรงกับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา
3. จำนวนผู้เรียนต่อห้องเรียนมากเกินไป
4. ขาดแหล่งการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนภาษาต่างประเทศ
5. ผู้เรียนขาดการฝึกฝนภาษาตัวต่อตัว
6. ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก
7. งบประมาณไม่เพียงพอ
8. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

13. ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

คณะผู้วิจัย

โครงการวิจัยการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ผู้สอน

เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แบบสัมภาษณ์มีจำนวน 9 หน้า

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ทุกรอบดับในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข้อมูลที่ท่านให้ในแบบสัมภาษณ์นี้จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในระดับภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือและระดับประเทศโดยรวม

คำชี้แจง

- ภาษาเป้าหมาย หมายถึง ภาษาต่างประเทศที่ท่านเป็นตัวแทนการให้ข้อมูล ดังระบุไว้ในหน้าแรกของแบบสัมภาษณ์นี้
- โปรด勾เครื่องหมาย /ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ตอบที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- ชื่อโรงเรียน/สถาบัน.....
อำเภอ..... จังหวัด.....
- สังกัด
 - วิจัยฯ
 - เอกชน
- เพศ
 - ชาย
 - หญิง
- อายุ.....ปี
- สถานภาพ
 - คนไทย
 - ชาวต่างชาติ
- สถานะการทำงาน
 - ข้าราชการ/พนักงานประจำ
 - อัตราจ้างประจำ
 - อัตราจ้างชั่วคราว
- วุฒิการศึกษา

ระดับ	สถาบัน	ประเทศ	วิชาเอก	วิชาโท
1. บริณญาติ				
2. บริณญาโภ				
3. บริณญาเอก				
4. อื่นๆ (โปรดระบุ)				

8. ภาษาต่างประเทศที่สอนนอกเหนือจากภาษาเป้าหมาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ภาษาอังกฤษ	4. ภาษาญี่ปุ่น
2. ภาษาฝรั่งเศส	5. ภาษาจีน
3. ภาษาเยอรมัน	6. ภาษาอื่นๆคือ.....

9. ประสบการณ์การสอนภาษาต่างประเทศที่ท่านสอนเป็นภาษาเป้าหมาย คือ ภาษา เป็นเวลา.....ปี
(ไม่นับรวมระยะเวลาที่ลาศึกษาต่อ ลาเพิ่มพูนความรู้และอื่นๆ)

ตอนที่ 2 ประสบการณ์การใช้ภาษาเป้าหมาย

1. ท่านใช้ภาษาเป้าหมายในกิจกรรมต่อไปนี้ หรือไม่ มากน้อยเพียงใด (เลือกตอบเฉพาะระดับที่สอน)	ไทย	ภาษาอังกฤษ	พ.ศ.๒๕๖๔	ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น	ภาษาอื่นๆ	ภาษาอื่นๆ
1. <u>ในการสอน</u>							
1.1) ระดับประถมศึกษา							
1.2) ระดับมัธยมศึกษา							
วิชาบังคับเลือก							
วิชาเสริม							
วิชาเลือก							
1.3) ระดับอาชีวศึกษา							
วิชาบังคับภาษาอังกฤษ							
วิชาบังคับภาษาอื่น							
1.4) ระดับปฐมญาติ							
วิชาเอกโพ							
วิชาพื้นฐาน							
วิชาเลือกเสริม							
1.5) ระดับปฐมญาติ							
สาขาเฉพาะทาง ด้านภาษาต่างประเทศ เช่น							
สาขาวิชาอังกฤษ สาขาวิชาจีน							
วิชาพื้นฐาน							
อื่นๆ เช่น สาขาวิชาศาสตร์ปัจจุบัน							
(โปรดระบุ) _____							
1.6) ระดับปฐมญาติ							
สาขาเฉพาะทาง เช่น สาขาวิชาอังกฤษ							
อื่นๆ (โปรดระบุ) _____							

ท่านใช้ภาษาเป้าหมายในกิจกรรมต่อไปนี้หรือไม่ มาก น้อยเพียงใด (ต่อ)	ไม่ใช้เลย	ใช้บ่อย ที่สุด	ใช้บ่อย	มาก	มาก ที่สุด
2. ในงานอื่นๆ นอกเหนือการสอน เช่น งานแพล					
งานล่าม					
งานเขียน					
ผู้ประกาศ, ผู้ดำเนินรายการ (พิธีกร)					
3. ในกิจกรรมประจำวัน เช่น พัฒนา					
ดูภาพนิทรรศ์					
อ่านหนังสือพิมพ์					

ตอนที่ 3 สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาเป้าหมาย

ท่านทำกิจกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด	ไม่เลย	น้อย ที่สุด	บ่อย	มาก	มาก ที่สุด
1. ในการวางแผนการสอนท่านได้ศึกษาหลักสูตร หรือ ราย ละเอียดกระบวนการวิชา (course outline)					
2. ท่านวางแผนการสอนก่อน					
3. ท่านมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร/การเรียนการสอน					
4. ท่านได้มีการนำผลจากการสอน ในภาคการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อนำมาใช้ปรับปรุงแผนการสอน ในภาคการศึกษาต่อไป					
5. ท่านได้ใช้รูปแบบการสอนต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
5.1. การบรรยาย					
5.2 การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด					
5.3 การอภิปราย/ไวยากรณ์					
5.4 การแปลบทเรียน					
5.5 การให้นักเรียนฝึกพูดในชั้นเรียน					
5.6 การให้นักเรียนฝึกฟังในชั้นเรียน					
5.7 การให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม					
5.8 การให้นักเรียนทำบทบาทสมมุติ					
5.9 การให้นักเรียนทำโครงงาน					
5.10 การให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเอง					
5.11 การพาไปศึกษาสถานที่					

6. ท่านใช้สื่ออุปกรณ์ต่อไปนี้ในห้องเรียนมากน้อยเพียงใด	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1. ภาพประกอบ					
2. แผ่นใส					
3. วิดีทัศน์/ภาพยนตร์					
4. แบบเดี่ยง					
5. วัสดุจริง					
6. คอมพิวเตอร์					
7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....					
5.12 อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

7. ในการสอนภาษาเป้าหมายท่านใช้กิจกรรมเสริมทักษะต่อไปนี้เสริมการเรียนหรือไม่ มากน้อยเพียงใด

กิจกรรมเสริมทักษะ	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1. ร้องเพลง					
2. เล่นเกมทางภาษา					
3. เล่นละคร					
4. เล่าเรื่อง					
5. พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน					
6. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม					
7. เขียนบันทึกประจำวัน					
8. โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเตอร์เน็ต					
9. การแปลให้ผู้เรียนฟัง					
10. อื่นๆ (โปรดระบุ)_____					

8. ท่านได้ประเมินผลการเรียนวิชาภาษาเป้าหมายจากคะแนนการสอบต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด โปรดระบุเป็นร้อยละ

- สอบกลางภาค ว้อย滥.....
 - สอบปลายภาค ว้อย滥.....
 - สอบย่อระหว่างภาค ว้อย滥.....
 - เก็บคะแนนจากการระหว่างภาคเรียน ว้อย滥.....
 - ခိုင်း (โปรดระบุ) ว้อย滥.....

9. ท่านใช้เครื่องมือวัดผล ต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด โปรดเรียงลำดับตามความมากน้อย

อันดับที่ 1 = มากที่สุด

ข้อสอบปรนัย

ข้อสอบอัตนัย

សែបភាគិបតីទិន្នន័យ

ໂຄງການ

ອື່ນໆ (ໂປຣດະບູ).....

10. ท่านประสบปัญหาการเรียนการสอนเป้าหมายในประเดิมต่อไปนี้อะไรบ้าง

โปรดเลือกและบรรยายลักษณะปัญหา พร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการเรียนการสอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ການສັງເກດ

บรรณาการศในชั้นเรียน

អត្ថបទ

ระยะเวลาในการฝึกทักษะ (จำนวนชั่วโมง)

ជំរឿន

ช่วงเวลาในการเรียน (เช้า-บ่าย)

จำนวนผู้เรียน

สื่อประกอบการสอน

แหล่ง/การเรียนในชั้นเรียน

ຄົນໆ (ປົງຄວະນຸ)

11. ท่านคิดว่าปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาเป้าหมายของท่านมาจากสาเหตุต่างๆ ต่อไปนี้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด	ไม่เป็นปัญหาเลย	เป็นปัญหาน้อยที่สุด	เป็นปัญหาน้อย	เป็นปัญหามาก	เป็นปัญหามากที่สุด
1. เกลาสำหรับการเรียนการสอน (จำนวนชั่วโมง / สัปดาห์)					
2. ภาระงานโดยรวมของผู้สอน					
3. ความรู้ด้านภาษาเป้าหมายของผู้สอน					
4. ความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับวิธีการสอน					
5. การสนับสนุนจากสถาบัน					
6. สื่อ/อุปกรณ์การสอน					
7. จำนวนผู้เรียนในชั้น					
8. ความพร้อมของผู้เรียน					
9. ความเหมาะสมสภาพห้องเรียน					
10. อื่นๆ (โปรดระบุ) _____					

12. ตำราและสื่อการเรียนที่ใช้ประกอบหลักสูตร/กระบวนการวิชาที่สอน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. โรงเรียน/สถาบันกำหนด
2. ผู้สอนเป็นคนเลือกเอง
3. ผู้สอนผลิตเอง
4. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหา
5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

13. ลักษณะของเอกสารประกอบการเรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ตำราในประเทศไทย
2. ตำราต่างประเทศ
3. เอกสารที่ผู้สอนเรียบเรียงเอง
4. ผู้สอนร่วมกับจากแหล่งต่างๆ (เช่น หนังสือพิมพ์, วารสาร, อินเตอร์เน็ต ฯลฯ)
5. เอกสารที่มีผู้ร่วมร่วมไว้
6. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

14. ท่านเคยผลิตผลงานวิชาการประเภทใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ตำรา หรือเอกสารคำสอน	2. งานแปล
3. งานวิจัย	4. กรณีศึกษา
5. บทความ	6. การนำเสนอผลงานวิชาการ
7. อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

ตอนที่ 4 ความสามารถด้านภาษาเป้าหมาย

1. ทักษะ/เนื้อหาที่ท่านถนัดมากที่สุด

1. พัง	2. พูด	3. อ่าน	4. เขียน
5. ไวยากรณ์	6. ศัพท์	7. ล่าม	8. แปล

2. ทักษะ/เนื้อหาที่ท่านถนัดน้อยที่สุด

1. พัง	2. พูด	3. อ่าน	4. เขียน
5. ไวยากรณ์	6. ศัพท์	7. ล่าม	8. แปล

3. ท่านเคยรับการทดสอบเพื่อประเมินความสามารถทางภาษาเป้าหมายหรือไม่

1. เคย	2. ไม่เคย

หากเคย กรุณาระบุชื่อการทดสอบนั้น (เช่น TOEFL IELTS หรือที่กระทรวงศึกษา หรือกรมวิเทศสหราชด์สอบ) ปีที่ทดสอบ และคะแนนที่ได้ครึ่งล่างสุดของการทดสอบแต่ละประเภท

1.ชื่อการทดสอบ_____	ปีที่ทดสอบ_____	คะแนนที่ได้_____
2.ชื่อการทดสอบ_____	ปีที่ทดสอบ_____	คะแนนที่ได้_____
3.ชื่อการทดสอบ_____	ปีที่ทดสอบ_____	คะแนนที่ได้_____

4. หากท่านมีความสามารถด้านภาษาอื่น คือ ภาษา _____

ตอนที่ 5 การพัฒนาศักยภาพภาษาเป้าหมาย และการสอนภาษาเป้าหมาย

1. กรุณาระบุชื่อชุมชนที่ท่านเคยสอน ดูงาน ประชุม/สัมมนา และเสนอผลงานวิชาการของท่าน ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา

ประสบการณ์ ด้านการศึกษา/ อบรม	โปรดระบุประเด็นสำคัญ	ประเทศ
	1. การพัฒนาหลักสูตร
	2. วิธีการจัดการเรียนการสอน.....
	3. การผลิตสื่อการสอน/ตำรา.....
	4. การพัฒนาทักษะทางภาษา.....
	5. เทคนิคการวัดและประเมินผล.....
	6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ประสบการณ์ ด้านการประชุม/ สัมมนา	ประดิษฐ์ ประดิษฐ์ ประดิษฐ์ ประดิษฐ์ ประดิษฐ์ ประดิษฐ์
ประสบการณ์ ด้านการสอนผล งานวิชาการ	ประดิษฐ์ ประดิษฐ์ ประดิษฐ์ ประดิษฐ์ ประดิษฐ์ ประดิษฐ์

2. ท่านได้ทำความรู้จักจากประสบการณ์ดังกล่าวมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านพัฒนาความรู้และทักษะภาษาเป้า หมายด้วยวิธีการต่อไปนี้หรือไม่ มาก น้อยเพียงใด	ไม่ทำเลย	ทำน้อยที่ สุด	ทำน้อย	ทำมาก	ทำมากที่ สุด
1. เรียนเพิ่มเติมด้วยตนเอง เช่น พัฒนา อ่าน ตำรา					
2 พัฒนาภาษาต่างประเทศ					
3. อ่านหนังสือ/สิ่งพิมพ์ภาษาต่างประเทศ					
4. เรียนจดหมายติดตอกับชาวต่างประเทศ					
5. สนทนากับชาวต่างประเทศ					
6. พัฒนา/ดูภาพยนตร์เรื่องในพิล์ม					
7. สืบค้นข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต					
8. อื่นๆ (โปรดระบุ) _____					

4. กรุณาระบุทักษะ/เนื้อหาภาษาเป้าหมายที่ท่านต้องการพัฒนามากที่สุด (เลือกตอบเพียง 1 ข้อ)
1. พัง	2. พูด	3. อ่าน
4. เขียน	5. ไวยากรณ์	6. ศัพท์
7. ลาม	8. แปล	9. หลักสูตร
10. วิธีการสอน	11. การผลิตคำราและสื่อการสอน	12. การวัดและประเมินผล
13. อื่นๆ (โปรดระบุ) _____		

5. จากประสบการณ์การสอนของท่าน กิจกรรมเสริมทักษะใดต่อไปนี้จะมีประโยชน์ในการส่งเสริม การเรียน ภาษาเป้าหมาย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ร้องเพลง	2. เล่นเกมทางภาษา
3. เล่นละคร	4. เล่าเรื่อง
5. พูดหน้าชั้นเรียน/ในที่ชุมชน	6. แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม
7. เขียนบันทึกประจำวัน	8. โปรแกรมคอมพิวเตอร์/อินเตอร์เน็ต
9. อื่นๆ (โปรดระบุ) _____	

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

คณะผู้วิจัย

โครงการวิจัยการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

ผู้สมมติ.....
เวลาเริ่ม..... สิ้นสุด.....

ภาษาเป้าหมาย.....
 วิชาเอก วิชาพื้นฐาน

แบบสัมภาษณ์ผู้เรียน

เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แบบสัมภาษณ์มีจำนวน 6 หน้า

แบบสัมภาษณ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพและปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศทุกระดับในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข้อมูลที่ท่านให้ในแบบสัมภาษณ์นี้จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในระดับภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือและระดับประเทศโดยรวม

คำชี้แจง

- ภาษาเป้าหมาย หมายถึง ภาษาต่างประเทศที่ท่านเป็นตัวแทนการให้ข้อมูล ดังระบุไว้ในหน้าแรกของแบบสัมภาษณ์นี้
- โปรดการเครื่องหมาย / ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- ชื่อโรงเรียน/สถาบัน.....
ชั้นเรียน.....
จังหวัด.....
- สังกัด
 - 1. วิสาหกิริยา
 - 2. เอกชน
- เพศ
 - 1. ชาย
 - 2. หญิง
- อายุ.....ปี
- กำลังศึกษาอยู่ในระดับ
 - ประถมศึกษา
 - มัธยมศึกษาตอนต้น
 - มัธยมศึกษาตอนปลาย
 - อาชีวศึกษา
 - ปวท./ปทส.
 - ปวช.
 - ปวส.
 - บริณญาติ
 - บริณญาโภ
 - บริณญาเอก

6. สัญชาติ..... เสื้อชาติ.....

7. ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน คือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ไทย

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. อาชีพหลักของบิดา/ผู้ปกครอง

อาชีพหลักของมารดา/ผู้ปกครอง

1. รับจ้าง

1. รับจ้าง

2. เกษตรกร

2. เกษตรกร

3. ค้าขาย

3. ค้าขาย

4. ธุรกิจส่วนตัว

4. ธุรกิจส่วนตัว

5. วิชาชีพ

5. วิชาชีพ

6. พนักงานรัฐวิสาหกิจ

6. พนักงานรัฐวิสาหกิจ

7. พนักงานบริษัท

7. พนักงานบริษัท

8. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

8. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

9. รายได้ต่อเดือนโดยรวม ของบิดามารดา/ผู้ปกครอง

1. ต่ำกว่า 10,000 บาท

2. 10,001 บาท - 20,000 บาท

3. 20,001 บาท - 30,000 บาท

4. 30,001 บาทขึ้นไป

10. ภาษาต่างประเทศที่กำลังเรียนอยู่ในโรงเรียน/สถาบันแห่งนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ภาษาอังกฤษ

2. ภาษาฝรั่งเศส

3. ภาษาเยอรมัน

4. ภาษาญี่ปุ่น

5. ภาษาจีน

6. ภาษาอื่นๆคือ.....

11. ท่านเริ่มเรียนภาษาเป้าหมายเป็นครั้งแรก ในระดับใด

อนุบาล

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษา

อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

12. ท่านเคยร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เกี่ยวกับภาษาเป้าหมายหรือไม่

เคย

ไม่เคย

13. ถ้าท่านเคย กิจกรรมดังข้อที่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ในประเทศไทย

การเข้าค่ายภาษาเป้าหมาย

วันคริสต์มาส

นิทรรศการเกี่ยวกับภาษาเป้าหมาย

การอบรมภาษาเป้าหมาย

การสอบวัดความรู้ภาษาเป้าหมาย

การแข่งขันเกี่ยวกับภาษาเป้าหมาย

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

ต่างประเทศ

อบรมภาษาเป้าหมาย

ทัศนศึกษา

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาเป้าหมาย

ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาเป้าหมาย	ไม่เลย	น้อยที่สุด	บ่อย	มาก	มากที่สุด
1. ท่านมีทักษะภาษาเป้าหมายมากน้อยเพียงใด					
1. การฟัง					
2. การพูด					
3. การอ่าน					
4. การเขียน					
2. ท่านมีความต้องการปรับปรุงทักษะภาษาเป้าหมายมากน้อยเพียงใด					
1. การฟัง					
2. การพูด					
3. การอ่าน					
4. การเขียน					
3. ท่านคิดว่าภาษาเป้าหมายที่เรียนอยู่มีความจำเป็นในชีวิตของท่านมากน้อยเพียงใด					
4. ท่านต้องการทำงานในสถานที่ที่มีการใช้ภาษาเป้าหมายมากน้อยเพียงใด					

5. กิจกรรมต่าง ๆ ต่อไปนี้ช่วยทำให้ท่านมีทักษะในการใช้ภาษาเป้าหมายให้ดีขึ้นมากน้อยเพียงใด	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
กิจกรรมในชั้นเรียน					
1. การฟังผู้สอนบรรยาย					
2. การทำแบบฝึกหัด					
3. การอภิปรายໄວຍາกรณ์					
4. การที่ผู้สอนแปลบทเรียนให้ฟัง					
5. การฝึกพูดในชั้นเรียน					
6. การฝึกฟังในชั้นเรียน					
7. การทำกิจกรรมกลุ่ม					
8. การทำบทบาทสมมุติ					
9. การทำโครงงาน					
10. การศึกษาด้วยตนเอง					
11. การไปศึกษาสถานที่					
12. การฝึกทำข้อสอบเก่าในชั้นเรียน					
13. การฝึกโดยการใช้สถานการณ์จำลอง					
14. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
กิจกรรมนอกชั้นเรียน					
1. กิจกรรมเข้าค่ายอบรม					
2. การอ่านตัวราเรียน					
3. การอ่านหนังสือ/สิ่งพิมพ์ภาษาต่างประเทศ					
4. การฟังเพลง					
5. การฟังข่าว/รายการวิทยุภาษาต่างประเทศ					
6. การดูภาพยนตร์เสียงในฟิล์ม					
7. การดูรายการโทรทัศน์					
8. การใช้คอมพิวเตอร์/อินเตอร์เน็ต					
9. การสนทนากับชาวต่างประเทศ					
10. การเขียนจดหมายติดต่อกับชาวต่างประเทศ					
11. การเรียนเพิ่มเติมด้วยตนเอง เช่น ฟังเพลง					
12. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ตอบที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาเป้าหมาย _____

6. ท่านใช้แหล่งต่อไปนี้เป็นแบบอย่างการใช้ภาษาเป้าหมายมากน้อยเพียงใด	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1. ผู้สอนชาวไทย					
2. ผู้สอนชาวต่างประเทศ					
3. กิจกรรมภาษาเป้าหมายที่โรงเรียน/สถาบัน					
4. รายการวิทยุ					
5. รายการโทรทัศน์					
6. ภาพยนตร์					
7. เพลง					
8. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน					
9. เก็บไปชัดภาษาเป้าหมาย					
10. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
7. พฤติกรรมการเรียนภาษาเป้าหมายของท่าน					
1. เข้าเรียนสม่ำเสมอ					
2. ทบทวนก่อน/หลังเรียน					
3. ส่งงาน/การบ้านตรงเวลา					
4. ค้นคว้าเพิ่มเติมจากห้องสมุด					
5. ค้นคว้าเพิ่มเติมจากอินเตอร์เนต					
6. ค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่ออื่น ๆ					
7. ปรึกษาอาจารย์เกี่ยวกับบทเรียน					
8. ปรึกษาเพื่อนเกี่ยวกับบทเรียน					
9. ฝึกฝนกับเพื่อนนอกรั้วนเรียน					
10. อื่น ๆ (โปรดระบุ)					
เช่น อ่านหนังสือพิมพ์.....					

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาเป้าหมาย _____

8. ปัญหาการเรียนภาษาเป้าหมายของท่าน	ไม่เลย	น้อยที่สุด	น้อย	มาก	มากที่สุด
1. วิธีการสอนของผู้สอน					
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของผู้สอน					
3. บุคลิกภาพของผู้สอน					
4. พฤติกรรมการสอนของผู้สอน					
5. บรรยายภาษาในชั้นเรียน					
6. ช่วงเวลาในการฝึกทักษะ					
7. การจัดค่าบเรียนตามตารางสอน					
8. สื่อการสอน					
9. หนังสือ/ตำราประกอบการสอน					
10. แหล่งการเรียนรู้นอกชั้นเรียน					
11. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
12. รายละเอียดของปัญหาที่ท่านเห็นว่าสำคัญที่สุด					
9. ท่านมีโอกาสได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการร่วมกิจกรรมของชุมชนต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
1. เทศกาลสงกรานต์					
2. เทศกาลลอยกระทง					
3. เทศกาลปีใหม่สากล					
4. งานเทศกาลประจำปี					
5. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					
10. ท่านมีโอกาสใช้ภาษาเป้าหมายกับชาวต่างประเทศในกิจกรรมต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด					
1. สนทนากัน ทักทาย					
2. บอกทาง					
3. เป็นมัคคุเทศก์					
4. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....					

ขอขอบคุณในความร่วมมือ

คณะผู้วิจัย

โครงการวิจัยการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์ความต้องการความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศของ แหล่งงาน
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ / องค์กร

แบบสัมภาษณ์ความต้องการความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศและแหล่งงาน
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สำหรับกลุ่มอาชีพ

แบบสัมภาษณ์

ความต้องการความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ

ของแหล่งงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ชุดที่ 1 ผู้บริหาร-เจ้าของสถานประกอบการ/องค์กร)

แบบสัมภาษณ์มีจำนวน 6 หน้า

- แบบสัมภาษณ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ ของแหล่งงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข้อมูลที่ท่านให้ในแบบสัมภาษณ์นี้จะไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์ อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในระดับภูมิภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ และระดับประเทศโดยรวม
- แบบสอบถามนี้ใช้สัมภาษณ์ 1) เจ้าของ/ผู้จัดการสถานประกอบการ 2) ผู้บริหารองค์กรภาครัฐระดับจังหวัด รวมถึงสถาบันการศึกษาระดับสูงในจังหวัด ตลอดจน ผู้บริหารองค์กรพัฒนาเอกชนในจังหวัด

คำชี้แจง โปรดการเครื่องหมาย ✓ ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

พื้นที่วิจัยจังหวัด

1) ขอนแก่น	3) นครราชสีมา	5) อุบลราชธานี
2) เลย	4) บุรีรัมย์	6) มุกดาหาร
7) กาฬสินธุ์		

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ประสบการณ์การทำงานในสถานประกอบการ/ องค์กร.....ปี

4. การศึกษาสูงสุด (ระบุ).....

5. วิชาเอก () 1. การบริหารธุรกิจ () 2. ภาษาต่างประเทศ () 3. สังคมศาสตร์
() 4. วิทยาศาสตร์ () 5. อื่นๆ.....

() สถานประกอบการ	() องค์กรระดับจังหวัด
1. ประเภทสถานประกอบการ	1. ประเภทขององค์กร
() 1. เกษธร () 2. อุตสาหกรรม	() 1. ผู้บริหารองค์กรรัฐระดับจังหวัด
() 3. บริการ () 4. การท่องเที่ยว	() 2. องค์กรพัฒนาเอกชนในจังหวัด
() 5. การเงินและ	() 3. ผู้บริหารสถานศึกษา (มหาวิทยาลัย/วิทยาลัย)
() 6. อื่นๆ (ระบุ).....	() 1. ของรัฐ () 2. เอกชน
2. ตำแหน่งของท่านในสถานประกอบการ.....	2. ตำแหน่งของท่านในองค์กร.....
3. จำนวนพนักงานในสถานประกอบการทั้งสิ้น..... คน	3. จำนวนบุคลากรในองค์กรทั้งสิ้น..... คน

() สถานประกอบการ	() องค์กรระดับจังหวัด
4. การศึกษาของพนักงาน	4. การศึกษาของบุคลากร
() 1.มัธยมศึกษาตอนต้นและต่ำกว่า.....คน	() 1.มัธยมศึกษาตอนต้นและต่ำกว่า.....คน
() 2.มัธยมศึกษาตอนปลาย.....คน	() 2.มัธยมศึกษาตอนปลาย.....คน
() 3.ปวช.....คน	() 3.ปวช.....คน
() 4.ปวส.....คน	() 4.ปวส.....คน
() 5.ปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยภาครัฐ.....คน	() 5.ปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยภาครัฐ.....คน
() 6.วิชาเอกภาษาต่างประเทศ.....คน	() 6.วิชาเอกภาษาต่างประเทศ.....คน
() 7.วิชาโทภาษาต่างประเทศ.....คน	() 7.วิชาโทภาษาต่างประเทศ.....คน
5.ลักษณะของบริษัท ณ ที่สัมภาษณ์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	
() 1. บริษัทหลักผลิตเฉพาะในสถานประกอบการ ณ ที่สัมภาษณ์	
() 2. บริษัทหลักผลิตในระดับชุมชน	
() 3. บริษัทเครือข่ายกับบริษัทในประเทศ	
() 4. บริษัทเครือข่ายกับบริษัทต่างประเทศ	
() 5. อื่นๆ	

ตอนที่ 2 การใช้ภาษาต่างประเทศในองค์กร/หน่วยงานของท่าน

1. ภาษาต่างประเทศที่ใช้มากในหน่วยงานของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1) ภาษาอังกฤษ	4) ภาษาญี่ปุ่น	7) ภาษาเยอรมัน	10) ภาษาลาว(เวียงจันทน์)
2) ภาษาฝรั่งเศส	5) ภาษาเกาหลี	8) ภาษาเวียดนาม	11) ภาษาเขมร
3) ภาษาจีน	6) ภาษาอิตาเลียน	9) ภาษาพม่า	12) อื่นๆ (ระบุ).....

2. จำนวนบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานของท่าน

1) ภาษาอังกฤษ	จำนวน.....คน	2) ภาษาฝรั่งเศส	จำนวน.....คน
3) ภาษาจีน	จำนวน.....คน	4) ภาษาญี่ปุ่น	จำนวน.....คน
5) ภาษาเกาหลี	จำนวน.....คน	6) ภาษาอิตาเลียน	จำนวน.....คน
7) ภาษาเยอรมัน	จำนวน.....คน	8) ภาษาเวียดนาม	จำนวน.....คน
9) ภาษาพม่า	จำนวน.....คน	10) ภาษาลาว (เวียงจันทน์) จำนวน..... คน	
11) ภาษาเขมร	จำนวน.....คน	12) อื่นๆ (ระบุ)..... จำนวน.....คน	

3. ประเภทและระดับความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานของท่าน

(ระบุตัวเลข 4 = มากที่สุด 3 = มาก 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 0 = ไม่ได้ใช้)

ภาษา	ระดับความสามารถในการใช้ภาษา			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
1) ภาษาอังกฤษ
2) ภาษาฝรั่งเศส
3) ภาษาจีน
4) ภาษาญี่ปุ่น
5) ภาษาเกาหลี
6) ภาษาอิตาเลียน
7) ภาษาเยอรมัน
8) ภาษาเวียดนาม
9) ภาษาพม่า
10) ภาษาลาว(เวียงจันทน์)
11) ภาษาเขมร
12) อื่นๆ ระบุ.....				

4. ลักษณะงานแบบใดที่ใช้บุคลากรที่มีความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศในหน่วยงานของท่าน

(ระบบตัวเลข 4 = มากที่สุด 3 = มาก 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 0 = ไม่ได้ใช้)

5. ความพึงพอใจของท่านต่อความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคคลในหน่วยงาน

(ระบุตัวเลข 4 = มากที่สุด 3 = มาก 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 0 = ไม่ได้ใช้)

ลักษณะงาน	ภาษาและระดับ											
	คุณภาพ	มาตรฐาน	เรื่อง	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	อิสปานิล	ภาษาจีน	ภาษาญี่ปุ่น	ภาษาฝรั่งเศส	ภาษาเยอรมัน	ภาษาอิตาลี	ภาษาอังกฤษ
1) การประชาสัมพันธ์
2) การติดต่อทางโทรศัพท์
3) การต้อนรับ
4) เลขานุการ
5) การตลาด
6) การผลิต
7) การให้บริการ
8) การท่องเที่ยว
9) มัคคุเทศก์
10) อื่นๆ
(ระบุ).....

6. หน่วยงานของท่านเคยพัฒนา/ส่งเสริมความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรหรือไม่

1) ไม่เคย เพรา...

2) เคย

6.1) รูปแบบการพัฒนาความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศที่หน่วยงานของท่านใช้ได้แก่

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1) จัดอบรมให้ในสถานที่ทำงาน	2) 送ไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา
3) ให้การสนับสนุนในการดูงานต่างประเทศ	4) ให้การสนับสนุนในการอบรมต่างประเทศ
5) ให้การสนับสนุนในการประชุม สมมนาในต่างประเทศ	
6) เรียนเป็นกลุ่มกับผู้สอนภาษาโดยตรง	
7) อื่นๆ (ระบุ).....	

7. หน่วยงานของท่านมีนโยบาย ในการพัฒนาความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรหรือไม่

1) ไม่มีนโยบาย

2) มีนโยบาย

7.1) แนวทางปฏิบัติเพื่อตอบสนองนโยบาย มีลักษณะอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1) จัดอบรมให้ในสถานที่ทำงาน	2) 送ไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา
3) ให้การสนับสนุนในการดูงานต่างประเทศ	4) ให้การสนับสนุนในการอบรมต่างประเทศ
5) ให้การสนับสนุนในการประชุม สมมนาในต่างประเทศ	
6) การฝึกอบรมจากพนักงานในขณะทำงาน	
7) อื่นๆ (ระบุ).....	

8. สภาพปัจจุบันของบุคลากรที่ใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานของท่านเป็นอย่างไร

1) พัง	1) พังการสั่งงานไม่เข้าใจ
3) อื่นๆ.....	2) ไม่สามารถติดต่อบบประเด็นได้
2) พูด	1) พูดสื่อสารเบื้องต้นไม่ได้
3) อื่นๆ.....	2) ไม่เกล้าพูด
3) อ่าน	1) ไม่สามารถอ่านจับใจความได้
3) อื่นๆ.....	2) ไม่เข้าใจคำศัพท์ แปลไม่ได้
4) เขียน	1) ไม่สามารถเขียนในเชิงวิชาการได้ถูกต้อง
3) อื่นๆ.....	2) เขียนคำศัพท์ไม่ถูกต้อง สะกดผิด

ตอนที่ 3 ความต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในหน่วยงานของ

1. หน่วยงานของท่านต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศได้มากที่สุด 2 ลำดับแรก
(กรุณาใส่หมายเลข 1 และ 2 กำกับ)

1) ภาษาอังกฤษ	4) ภาษาญี่ปุ่น	7) ภาษาเยอรมัน	10) ภาษาลาว(เวียงจันทน์)
2) ภาษาฝรั่งเศส	5) ภาษาเกาหลี	8) ภาษาเวียดนาม	11) ภาษาเขมร
3) ภาษาจีน	6) ภาษาอิตาเลียน	9) ภาษาพม่า	12) อื่นๆ(ระบุ).....

2. หน่วยงานของท่านต้องการบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศอย่างใด
(ระบุตัวเลข 4 = มากที่สุด 3 = มาก 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 0 = ไม่ได้ใช้)

ภาษา	ระดับความสามารถในการใช้ภาษา			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
1) ภาษาอังกฤษ
2) ภาษาฝรั่งเศส
3) ภาษาจีน
4) ภาษาญี่ปุ่น
5) ภาษาเกาหลี
6) ภาษาอิตาเลียน
7) ภาษาเยอรมัน
8) ภาษาเวียดนาม
9) ภาษาพม่า
10) ภาษาลาว(เวียงจันทน์)
11) ภาษาเขมร
12) อื่นๆ ระบุ.....

3. หน่วยงานของท่านต้องการให้มีวิธีการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศของบุคลากร ลักษณะใดบ้าง

วิธีการพัฒนา	ระดับความต้องการ				
	มาก ๗๕%	น้อย ๒๕%	มาก ๗๕%	น้อย ๒๕%	มาก ๗๕% ต้องการ
1) การศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา () ใน () ต่างประเทศ
2) การศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันภาษา () ใน () ต่างประเทศ
3) การฝึกอบรม () ใน () ต่างประเทศ
4) การศึกษาดูงาน () ใน () ต่างประเทศ
5) การติดต่อกับชาวต่างชาติ (เช่นใช้ E-mail)
6) การฝึกจากสื่อสิ่งพิมพ์
7) การฝึกจากรายการวิทยุ
8) การฝึกจากรายการโทรทัศน์
9) การฝึกจากคอมพิวเตอร์
10) อินเตอร์เน็ต
11) การเขียนจดหมายติดต่อกับชาวต่างประเทศ
12) อื่นๆ (โปรดระบุ).....					

4. ท่านมีข้อเสนอแนะ ต่อการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานอย่างไรบ้าง

4.1 ต่อหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลการพัฒนาแรงงาน

- 1).....
- 2)
- 3).....
- 4).....

4.2 ต่อองค์กรภาคเอกชน ที่ดูแลการพัฒนาแรงงาน

- 1).....
- 2).....
- 3).....
- 4).....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ

คณบุรุษวิจัย

โครงการวิจัยการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คณบุรุษศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

แบบสัมภาษณ์

ความต้องการความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศ ของแหล่งงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (ชุดที่ 2 กลุ่มอาชีพ)

แบบสัมภาษณ์มีจำนวน 5 หน้า

- แบบสัมภาษณ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศของ แหล่งงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ข้อมูลที่ท่านให้ในแบบสัมภาษณ์นี้จะไม่ผลัก退บใดๆ ต่อตัวท่าน แต่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการนำไปใช้เพื่อกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ในระดับภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และระดับประเทศโดยรวม
- แบบสอบถามนี้ใช้สัมภาษณ์ ผู้ประกอบอาชีพกลุ่มต่างๆ ในจังหวัดตัวอย่าง

คำชี้แจง โปรดการเครื่องหมาย ลงใน และเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. พื้นที่วิจัยจังหวัด

1) ขอนแก่น	3) นครราชสีมา	5) อุบลราชธานี
2) เลย	4) บุรีรัมย์	6) มหาสารคาม
2. เพศ	1) ชาย	2) หญิง
3. อายุ.....ปี(เดือนปี)		
4. ระดับการศึกษาสูงสุด		
1) ประถมศึกษา		
2) มัธยมศึกษาตอนต้น	3) มัธยมศึกษาตอนปลาย	
4) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	5) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)	
6) ปริญญาตรี สาขา.....	6) ปริญญาตรี สาขา.....	6) ปริญญาตรี สาขา.....
7) ปริญญาโท สาขา.....	7) ปริญญาโท สาขา.....	7) ปริญญาโท สาขา.....
8) ปริญญาเอก สาขา.....	8) ปริญญาเอก สาขา.....	8) ปริญญาเอก สาขา.....

5. *ภูมิลำเนาเดิม ก่อนมาทำงานที่จังหวัดนี้ ระบุจังหวัด.....

6. อาชีพ (ถ้าตอบข้อ 1)- ข้อ 5) ให้ตามประสบการณ์เคยทำงานต่างประเทศ)

1) ผู้ใช้แรงงาน	2) ผู้ชั้นบรรปัจจัง	3) ไกด์/ล่าม
ไม่เคยไปทำงานต่างประเทศ	4) ค้าขาย	5) พนักงานบริษัท
เคยไปทำงานต่างประเทศ		
*ระบุประเทศ.....	ประเภทงานที่ทำในต่างประเทศ.....	
6) ข้าราชการ	7) พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8) ลินฯ (โปรดระบุ).....
7. ประสบการณ์การทำงานในอาชีพ (ข้อ 6).....ปี		

ตอบที่ 2 การใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

1. ปัจจุบันท่านได้ใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานหรือไม่

- 1) ไม่ได้ใช้ (ข้ามไปตอบตอนที่ 3 หน้า 3) 2) ใช้

ถ้าใช้: ท่านได้ใช้ภาษาต่างประเทศใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ภาษา)

- 1) ภาษาอังกฤษ 4) ภาษาญี่ปุ่น 7) ภาษาเยอรมัน 10) ภาษาลาว (เวียงจันทน์)
 2) ภาษาฝรั่งเศส 5) ภาษาเกาหลี 8) ภาษาเวียดนาม 11) ภาษาเขมร
 3) ภาษาจีน 6) ภาษาอิตาเลียน 9) ภาษาพม่า 12) อื่นๆ (ระบุ).....

2. ท่านใช้ทักษะทางภาษาต่างประเทศในการทำงานมากน้อยเพียงใด

(ระบุตัวเลข 4 = มากที่สุด 3 = มาก 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 0 = ไม่ได้ใช้)

ภาษา	ทักษะและระดับที่ใช้ในการทำงาน			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
1) ภาษาอังกฤษ
2) ภาษาฝรั่งเศส
3) ภาษาจีน
4) ภาษาญี่ปุ่น
5) ภาษาเกาหลี
6) ภาษาอิตาเลียน
7) ภาษาเยอรมัน
8) ภาษาเวียดนาม
9) ภาษาพม่า
10) ภาษาลาว (เวียงจันทน์)
11) ภาษาเขมร
12) อื่นๆ(ระบุ).....

3. ท่านเคยพัฒนาความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศหรือไม่

- 1) ไม่เคย เพราะ.....

- 2) เคย ถ้าเคย รูปแบบการพัฒนาความสามารถและทักษะภาษาต่างประเทศที่ใช้ได้แก่

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1) อบรมในสถานที่ทำงาน

- 2) ไปฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา

- 3) ได้รับการสนับสนุนในการไปดูงานต่างประเทศ

- 4) ได้รับการสนับสนุนในการไปอบรมต่างประเทศ

- 5) การเรียนเป็นกลุ่มกับผู้สอนภาษาโดยตรง

- 6) อื่นๆ (ระบุ).....

4. หน่วยงานของท่านมีนโยบาย ในการพัฒนาความสามารถและทักษะด้านภาษาต่างประเทศให้กับบุคลากรหรือไม่

1) ไม่มีนโยบาย 2) มีนโยบาย

4.1 ถ้ามี แนวทางปฏิบัติเพื่อตอบสนองนโยบาย มีลักษณะอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1) จัดอบรมให้ในสถานที่ทำงาน 2) สงับฝึกอบรมกับสถาบันการศึกษา

3) ให้การสนับสนุนในการดูงานต่างประเทศ 4) ให้การสนับสนุนในการอบรมต่างประเทศ

5) การฝึกใช้ภาษาระหว่างพนักงานในขณะทำงาน

6) อื่น (ระบุ).....

6. ท่านคิดว่าทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานของท่านในแต่ละทักษะอยู่ในระดับใด

(ระบุตัวเลข 4 = ดีมาก 3 = ดี 2 = ค่อนข้างดี 1 = ไม่ค่อยดี 0 = ไม่ดีเลย)

ภาษา	ทักษะและระดับที่ใช้ในการทำงาน			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
1) ภาษาอังกฤษ
2) ภาษาฝรั่งเศส
3) ภาษาจีน
4) ภาษาญี่ปุ่น
5) ภาษาเกาหลี
6) ภาษาอิตาเลียน
7) ภาษาเยอรมัน
8) ภาษาเวียดนาม
9) ภาษาพม่า
10) ภาษาลาว(เวียงจันทน์)
11) ภาษาเขมร
12) อื่นๆ(ระบุ).....				

ตอนที่ 3 ความต้องการความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ

1. ท่านต้องการพัฒนาความสามารถและทักษะในการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานต่อไปนี้ระดับใด
(ระบุตัวเลข 4 = มากที่สุด 3 = มาก 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด 0 = ไม่ต้องการเลย)

ภาษา	ทักษะและระดับที่ใช้ในการทำงาน			
	การพูด	การฟัง	การอ่าน	การเขียน
1) ภาษาอังกฤษ
2) ภาษาฝรั่งเศส
3) ภาษาจีน
4) ภาษาญี่ปุ่น
5) ภาษาเกาหลี
6) ภาษาอิตาเลียน
7) ภาษาเยอรมัน
8) ภาษาเวียดนาม
9) ภาษาพม่า
10) ภาษาลาว(เวียงจันทน์)
11) ภาษาเขมร
12) อื่นๆ(ระบุ).....

2. ท่านคิดว่าวิธีการใดบ้างที่จะช่วยให้ท่านพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงาน

วิธีการ	ระดับความต้องการ				
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่ต้องการ
1) การศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา () ใน () ต่างประเทศ
2) การศึกษาเพิ่มเติมในสถาบันภาษา () ใน () ต่างประเทศ
3) การฝึกอบรม () ใน () ต่างประเทศ
4) การศึกษาดูงาน () ใน () ต่างประเทศ
5) การติดต่อกับชาวต่างประเทศ ทาง E-mail
6) การฝึกจากสื่อสิ่งพิมพ์
7) การฝึกจากการวิทยุ
8) การฝึกจากการโทรทัศน์
9) การใช้โปรแกรมสอนภาษาจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอน
10) การใช้อินเตอร์เน็ต เว็บไซต์ภาษาต่างประเทศ
11) การเขียนจดหมายติดต่อกับชาวต่างประเทศ
12) อื่นๆ (โปรดระบุ).....

3. ท่านมีข้อเสนอแนะ ต่อการพัฒนาความสามารถและทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำงานอย่างไรบ้าง

3.1 ต่อหน่วยงานภาครัฐที่ดูแลการพัฒนาแรงงาน

1).....

2)

3).....

3.2 ต่อองค์กรภาคเอกชนที่ดูแลการพัฒนาแรงงาน

1).....

2).....

3).....

3.3 ต่อเจ้าของสถานประกอบการ

1).....

2)

3).....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงในความร่วมมือ

คณะผู้วิจัย

โครงการวิจัยการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

สนับสนุนโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย

ภาคผนวก ค

รายชื่อคณบดีวิจัยของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และนักวิจัยเครือข่าย

คณบดีนักวิจัย สำนักวิชาคณิตศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เตรียมเครือข่าย จากสถาบันต่างๆ
ชุดโครงการวิจัย การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและภาษาไทยภาษาต่างประเทศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โครงการวิจัยอย่างที่ 1

ผศ.ดร.ศรีสุวรรณ ฤทธิ์สกุล
ดร.ทุมวันช์ ต่อวงศ์
ผศ.ดร.สุรัตถ์ พงษ์
ดร.อุทัยกรรษ์ ให้ส่องหอยคำ
ดร.อุทัยกรรษ์ ดำเนินกิจกรรม
อาจารย์รัตน์ ปิยะรำภรณ์
รายชื่อนักวิจัยเครือข่าย

ศูนย์นักวิจัยศูนย์โครงการฯ

ผศ.ดร.นภัสสนา บริษัท
ผศ.ดร.ศรีรัตน์ ใจให้
ผศ.ดร.ศรีรัตน์ จังศิริพงษ์
วศ.ดร.สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจรา
ผศ.ดร.ธนกร ภานุชัย
ดร.ปทุมรัตน์ ต่อวงศ์

โครงการวิจัยอย่างที่ 2

ผศ.ดร.ศรีสุวรรณ ฤทธิ์สกุล

ผศ.กัณฐ์สันติ จังศิริพงษ์
อาจารย์ปุณามา พรมพนมสาน
อาจารย์ปุณามา พรมพนมสาน ณ สถาบัน

โครงการวิจัยอย่างที่ 3

วศ.ดร.สุรุตต์ จิตาภิญ
วศ.ดร.นภัสสนา บริษัท
อาจารย์รัตน์ ดำเนินกิจกรรม
โครงการวิจัย

รายชื่อนักวิจัยเครือข่าย

ดร.ภานุชนา ยอดมงคล
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
อาจารย์กานต์ คงกระพัน

โครงการวิจัยอย่างที่ 4

ผศ.ดร.ธนกร ภานุชัย
ผศ.ดร.นภัสสนา บริษัท
ผศ.ดร.ภานุพงษ์ รานี
นางรุจนา แก่นสำราญพงษ์
รายชื่อนักวิจัยเครือข่าย
ดร.ภานุชนา ยอดมงคล
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
อาจารย์กานต์ คงกระพัน